

Dziennik Urzędowy

L 361

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 55

31 grudnia 2012

Spis treści

I Akty ustawodawcze

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1257/2012 z dnia 17 grudnia 2012 r. wprowadzające wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej 1

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Informacja dotycząca daty podpisania Protokołu ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sektorze rybołówstwa między Wspólnotą Europejską a Republiką Madagaskaru 9
- ★ Informacja dotycząca daty podpisania Protokołu ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sektorze rybołówstwa między Wspólnotą Europejską a Islamską Republiką Mauretańską 10

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

2012/826/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 28 listopada 2012 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej Protokołu uzgodnionego między Unią Europejską a Republiką Madagaskaru ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w obowiązującej Strony umowie o partnerstwie w sprawie połowów i jego tymczasowego stosowania 11

Protokół uzgodniony między Unią Europejską a Republiką Madagaskaru ustalający uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w obowiązującej Strony umowie o partnerstwie w sprawie połowów 12

2012/827/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 18 grudnia 2012 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej Protokołu ustalającego na okres dwóch lat uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie partnerskiej w sprawie połowów między Unią Europejską a Islamską Republiką Mauretańską, i jego tymczasowego stosowania 43

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1258/2012 z dnia 28 listopada 2012 r. w sprawie podziału uprawnień do połowów w ramach Protokołu uzgodnionego pomiędzy Unią Europejską a Republiką Madagaskaru ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w obowiązującej Strony umowie o partnerstwie w sprawie połowów 85

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1259/2012 z dnia 3 grudnia 2012 r. w sprawie podziału uprawnień do połowów w ramach Protokołu ustalającego na okres dwóch lat uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie partnerskiej w sprawie połowów między Unią Europejską a Islamską Republiką Mauretańską oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1801/2006 87

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1260/2012 z dnia 17 grudnia 2012 r. wprowadzające wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej w odniesieniu do mających zastosowanie ustaleń dotyczących tłumaczeń 89

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 1257/2012

z dnia 17 grudnia 2012 r.

wprowadzające wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 118 akapit pierwszy,

uwzględniając decyzję Rady 2011/167/UE z dnia 10 marca 2011 r. w sprawie upoważnienia do podjęcia wzmocnionej współpracy w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej⁽¹⁾,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Stworzenie warunków prawnych, które umożliwią przedsiębiorstwom dostosowanie działalności w zakresie produkcji i dystrybucji ponad granicami krajowymi oraz zapewnią im większy wybór i większe możliwości, przyczynia się do osiągnięcia celów Unii określonych w art. 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej. Jednolity system ochrony patentowej na rynku wewnętrznym lub co najmniej na znacznej jego części powinien stanowić jeden z instrumentów prawnych, jakie mają do swojej dyspozycji przedsiębiorstwa.
- (2) Zgodnie z art. 118 akapit pierwszy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) środki, jakie mają być podjęte w ramach ustanawiania i funkcjonowania rynku

wewnętrznego obejmują utworzenie jednolitego systemu ochrony patentowej w Unii i scentralizowanych na poziomie Unii systemów zezwoleń, koordynacji i nadzoru.

- (3) Dnia 10 marca 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/167/UE upoważniającą Belgię, Bułgarię, Republikę Czeską, Danię, Niemcy, Estonię, Irlandię, Grecję, Francję, Cypr, Łotwę, Litwę, Luksemburg, Węgry, Malte, Niderlandy, Austrię, Polskę, Portugalię, Rumunię, Słowenię, Słowację, Finlandię, Szwecję i Zjednoczone Królestwo (zwane dalej „uczestniczącymi państwami członkowskimi”) do podjęcia wzmocnionej współpracy w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej.
- (4) Jednolita ochrona patentowa będzie sprzyjać postępowi naukowo-technicznemu i funkcjonowaniu rynku wewnętrznego poprzez ułatwienie dostępu do systemu patentowego, obniżenie jego kosztów i zapewnienie jego bezpieczeństwa pod względem prawnym. Poprawi ona również poziom ochrony patentowej poprzez umożliwienie uzyskania jednolitej ochrony patentowej na terytorium uczestniczących państw członkowskich oraz wyeliminuje koszty i komplikacje, które napotykały przedsiębiorstwa w całej Unii. Jednolita ochrona patentowa powinna być dostępna dla właścicieli patentu europejskiego zarówno z uczestniczących państw członkowskich, jak i z innych państw, bez względu na ich przynależność państwową, miejsce zamieszkania lub siedzibę czy miejsce prowadzenia działalności.
- (5) Konwencja o udzielaniu patentów europejskich z dnia 5 października 1973 r., zmieniona dnia 17 grudnia 1991 r. i dnia 29 listopada 2000 r. (zwana dalej „konwencją o patencie europejskim”) ustanowiła Europejską Organizację Patentową i powierzyła jej zadanie udzielania patentów europejskich. To zadanie wykonuje Europejski Urząd Patentowy. Patentowi europejskiemu udzielonemu przez Europejski Urząd Patentowy należy, na wniosek właściciela patentu, nadać na mocy niniejszego rozporządzenia jednolity skutek w uczestniczących państwach członkowskich. Patent taki zwany jest dalej „patentem europejskim o jednolitym skutku”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 76 z 22.3.2011, s. 53.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 11 grudnia 2012 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 17 grudnia 2012 r.

- (6) Zgodnie z częścią IX konwencji o patencie europejskim, grupa umawiających się państw konwencji o patencie europejskim może postanowić, że patenty europejskie udzielone w odniesieniu do tych państw mają jednolity charakter. Niniejsze rozporządzenie stanowi porozumienie szczególne w rozumieniu art. 142 konwencji o patencie europejskim, regionalny układ patentowy w rozumieniu art. 45 ust. 1 Układu o współpracy patentowej z dnia 19 czerwca 1970 r., ostatnio zmienionego dnia 3 lutego 2001 r., oraz porozumienie szczególne w rozumieniu art. 19 Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej, podpisanej w Paryżu dnia 20 marca 1883 r. i ostatnio zmienionej dnia 28 września 1979 r.
- (7) Jednolity system ochrony patentowej powinien zostać osiągnięty poprzez nadanie jednolitego skutku patentom europejskim na etapie po udzieleniu patentu na mocy niniejszego rozporządzenia i w odniesieniu do wszystkich uczestniczących państw członkowskich. Główną cechą patentu europejskiego o jednolitym skutku powinien być jego jednolity charakter, tj. zapewnienie jednolitej ochrony i taki sam skutek we wszystkich uczestniczących państwach członkowskich. W konsekwencji patent europejski o jednolitym skutku powinien być ograniczany, przenoszony lub unieważniany lub powinien wygasać tylko w odniesieniu do wszystkich uczestniczących państw członkowskich. Powinna istnieć możliwość udzielenia licencji na patent europejski o jednolitym skutku w odniesieniu do wszystkich lub części terytoriów uczestniczących państw członkowskich. W celu zapewnienia jednolitego zakresu przedmiotowego ochrony wynikającej z jednolitej ochrony patentowej, jednolity skutek powinny mieć tylko patenty europejskie udzielone w odniesieniu do wszystkich uczestniczących państw członkowskich z tym samym zestawem zastrzeżeń. Ponadto jednolity skutek nadawany patentowi europejskiemu powinien mieć charakter pomocniczy i powinno się uznać, że skutek ten nie powstał w zakresie, w jakim podstawowy patent europejski został unieważniony lub ograniczony.
- (8) Zgodnie z ogólnymi zasadami prawa patentowego i art. 64 ust. 1 konwencji o patencie europejskim, jednolita ochrona patentowa powinna mieć moc wsteczną w uczestniczących państwach członkowskich od dnia opublikowania w Europejskim Biuletynie Patentowym wzmianki o udzieleniu patentu europejskiego. W przypadku gdy zaczyna obowiązywać jednolita ochrona patentowa, uczestniczące państwa członkowskie powinny zapewnić, aby patent europejski nie był uznawany na ich terytorium za obowiązujący jako patent krajowy, w celu uniknięcia ewentualnego powielenia ochrony patentowej.
- (9) Patent europejski o jednolitym skutku powinien przyznawać swojemu właścicielowi prawo do uniemożliwienia jakiegokolwiek osobie trzeciej popełnienia czynów, przed którymi patent zapewnia ochronę. Należy to zapewnić przez utworzenie Jednolitego Sądu Patentowego. W sprawach nieobjętych niniejszym rozporządzeniem ani rozporządzeniem Rady (UE) nr 1260/2012 z dnia 17 grudnia 2012 r. wprowadzającym wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej w odniesieniu do mających zastosowanie ustaleń dotyczących tłumaczeń⁽¹⁾, zastosowanie powinny mieć postanowienia konwencji o patencie europejskim, Porozumienia w sprawie Jednolitego Sądu Patentowego łącznie z jego postanowieniami określającymi zakres tego prawa i jego ograniczenia, oraz prawo krajowe, w tym przepisy prawa prywatnego międzynarodowego.
- (10) Licencje przymusowe dotyczące patentów europejskich o jednolitym skutku powinny podlegać prawodawstwu uczestniczących państw członkowskich w odniesieniu do ich odnośnych terytoriów.
- (11) W swoim sprawozdaniu dotyczącym funkcjonowania niniejszego rozporządzenia Komisja powinna dokonać oceny funkcjonowania obowiązujących ograniczeń i, w miarę potrzeby, przedstawić odpowiednie wnioski, uwzględniając wkład systemu ochrony patentowej w innowacje i postęp techniczny, uzasadnione interesy osób trzecich i nadrzędne interesy społeczeństwa. Porozumienie w sprawie Jednolitego Sądu Patentowego nie uniemożliwia Unii Europejskiej wykonywania jej uprawnień w tej dziedzinie.
- (12) Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, zasada wyczerpania praw powinna być stosowana także do patentów europejskich o jednolitym skutku. Dlatego też prawa wynikające z patentu europejskiego o jednolitym skutku nie powinny rozciągać się na działania dotyczące produktu chronionego danym patentem, podejmowane w uczestniczących państwach członkowskich po wprowadzeniu produktu do obrotu w Unii przez właściciela patentu.
- (13) Zasady dotyczące odszkodowań powinny być uregulowane w prawodawstwach uczestniczących państw członkowskich, a zwłaszcza w przepisach wdrażających art. 13 dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej⁽²⁾.
- (14) Jako przedmiot własności, patent europejski o jednolitym skutku powinien być traktowany w całości i we wszystkich uczestniczących państwach członkowskich jako patent krajowy danego uczestniczącego państwa członkowskiego, ustalonego zgodnie z określonymi kryteriami, takimi jak miejsce zamieszkania lub siedziba zgłaszającego, jego główne miejsce prowadzenia działalności lub jego miejsce prowadzenia działalności.
- (15) W celu promowania i ułatwiania gospodarczego wykorzystania wynalazku chronionego patentem europejskim o jednolitym skutku, właściciel tego patentu powinien mieć możliwość zgłoszenia gotowości udzielenia licencji na ten patent w zamian za odpowiednie wynagrodzenie. W tym celu właściciel patentu powinien mieć możliwość złożenia w Europejskim Urzędzie Patentowym oświadczenia o gotowości udzielenia licencji w zamian za odpowiednie wynagrodzenie. W takim przypadku właścicielowi patentu powinna przysługiwać niższa stawka opłat za utrzymanie patentu w mocy, od momentu otrzymania takiego oświadczenia przez Europejski Urząd Patentowy.

⁽¹⁾ Zob. s. 89 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 30.4.2004, s. 45.

- (16) Grupa państw członkowskich, która korzysta z postanowień części IX konwencji o patencie europejskim, może powierzyć zadania Europejskiemu Urzędowi Patentowemu i ustanowić komisję specjalną Rady Administracyjnej Europejskiej Organizacji Patentowej (zwaną dalej „komisją specjalną”).
- (17) Uczestniczące państwa członkowskie powinny powierzyć Europejskiemu Urzędowi Patentowemu określone zadania administracyjne związane z patentami europejskimi o jednolitym skutku, w szczególności w odniesieniu do zarządzania wnioskami o rejestrację jednolitego skutku, rejestracji jednolitego skutku oraz wszelkich ograniczeń, licencji, przeniesień, unieważnień lub wygaśnień patentów europejskich o jednolitym skutku, pobierania i podziału opłat za utrzymanie patentu w mocy, publikacji tłumaczeń do celów informacyjnych w okresie przejściowym oraz zarządzania systemem zwrotu kosztów tłumaczeń poniesionych przez podmioty dokonujące europejskich zgłoszeń patentowych w języku niebędącym jednym z języków urzędowych Europejskiego Urzędu Patentowego.
- (18) W ramach komisji specjalnej uczestniczące państwa członkowskie powinny zapewnić zarządzanie działaniami związanymi z zadaniami powierzonymi Europejskiemu Urzędowi Patentowemu przez uczestniczące państwa członkowskie i nadzór nad tymi działaniami, zapewnić, by wnioski o rejestrację jednolitego skutku były składane w Europejskim Urzędzie Patentowym w terminie jednego miesiąca od dnia opublikowania w Europejskim Biuletynie Patentowym wzmianki o udzieleniu patentu europejskiego oraz zapewnić, by wnioski te były składane w języku postępowania przed Europejskim Urzędem Patentowym wraz tłumaczeniem wymaganym – w okresie przejściowym – w rozporządzeniu (UE) nr 1260/2012. Uczestniczące państwa członkowskie powinny również zapewnić ustalenie – zgodnie z zasadami głosowania przewidzianymi w art. 35 ust. 2 konwencji o patencie europejskim – wysokości opłat za utrzymanie patentu w mocy i udziału w podziale opłat za utrzymanie patentu w mocy zgodnie z kryteriami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.
- (19) Właściciele patentów powinni wносить jedną opłatę roczną za utrzymanie w mocy patentu europejskiego o jednolitym skutku. Opłaty za utrzymanie patentu w mocy powinny być naliczane progresywnie przez cały czas trwania ochrony patentowej i, wraz z opłatami pobieranymi przez Europejską Organizację Patentową na etapie poprzedzającym udzielenie patentu, powinny pokrywać wszystkie koszty związane z udzieleniem patentu europejskiego i zarządzaniem jednolitą ochroną patentową. Wysokość opłat za utrzymanie patentu w mocy powinna być ustalona na poziomie ułatwiającym innowacyjność i sprzyjającym konkurencyjności przedsiębiorstw europejskich, z uwzględnieniem sytuacji szczególnych podmiotów takich jak małe i średnie przedsiębiorstwa, na przykład poprzez obniżone stawki opłat. Wysokość opłat za utrzymanie patentu w mocy powinna także odzwierciedlać wielkość rynku objętego patentem i być zbliżona do poziomu krajowych opłat za utrzymanie w mocy przeciętnego patentu europejskiego uzyskującego skutek w uczestniczących państwach członkowskich w czasie, kiedy po raz pierwszy ustalono wysokość opłat za utrzymanie patentów w mocy.
- (20) Odpowiednia wysokość i sposób podziału opłat za utrzymanie patentu w mocy powinny być ustalone w celu zapewnienia pełnego pokrycia wszystkich kosztów zadań związanych z jednolitą ochroną patentową, powierzonych Europejskiemu Urzędowi Patentowemu, ze środków uzyskanych z tytułu patentów europejskich o jednolitym skutku, a także zapewnienia zrównoważonego budżetu Europejskiej Organizacji Patentowej dzięki przychodom z opłat za utrzymanie patentu w mocy oraz opłatom uiszczanym na rzecz tej organizacji na etapie poprzedzającym udzielenie patentu.
- (21) Opłaty za utrzymanie patentu w mocy powinny być wnoszone do Europejskiej Organizacji Patentowej. Europejski Urząd Patentowy powinien zatrzymać kwotę potrzebną do pokrycia wydatków powstałych przy wykonywaniu przez niego zadań związanych z jednolitą ochroną patentową zgodnie z art. 146 konwencji o patencie europejskim. Pozostała kwota powinna zostać podzielona między uczestniczące państwa członkowskie i wykorzystana do celów związanych z patentami. Udział w podziale opłat powinien zostać ustalony na podstawie uczciwych, sprawiedliwych i istotnych kryteriów, mianowicie na podstawie poziomu aktywności patentowej i wielkości rynku oraz powinien on gwarantować, że każde uczestniczące państwo członkowskie otrzyma pewną minimalną kwotę, w celu zachowania równowagi i stabilnego funkcjonowania systemu. Podział powinien zapewniać rekompensatę za używanie języka urzędowego innego niż jeden z języków urzędowych Europejskiego Urzędu Patentowego, za nieproporcjonalnie niski poziom aktywności patentowej ustalony zgodnie z europejską tablicą wyników innowacyjności lub za względnie niedawne uzyskanie członkostwa Europejskiej Organizacji Patentowej.
- (22) Wzmocnione partnerstwo między Europejskim Urzędem Patentowym a centralnymi urzędami ds. własności przemysłowej w państwach członkowskich powinno umożliwić Europejskiemu Urzędowi Patentowemu regularne wykorzystywanie, w stosownych przypadkach, wyników poszukiwań prowadzonych przez centralne urzędy ds. własności przemysłowej w związku z krajowymi zgłoszeniami patentowymi, których pierwszeństwo zastrzega się następnie w europejskim zgłoszeniu patentowym. Wszystkie centralne urzędy ds. własności przemysłowej, w tym te, które nie prowadzą poszukiwań w trakcie procedury udzielania patentu krajowego, mogą odgrywać istotną rolę w ramach wzmocnionego partnerstwa, m.in. poprzez zapewnienie porady i wsparcia podmiotom mogącym potencjalnie dokonywać zgłoszeń patentowych, w szczególności małym i średnim przedsiębiorstwom, poprzez przyjmowanie zgłoszeń, przekazywanie zgłoszeń do Europejskiego Urzędu Patentowego oraz upowszechnianie informacji patentowej.
- (23) Niniejsze rozporządzenie jest uzupełnione rozporządzeniem (UE) nr 1260/2012 przyjętym przez Radę zgodnie z art. 118 akapit drugi TFUE.
- (24) Jurysdykcja w zakresie patentów europejskich o jednolitym skutku powinna zostać ustanowiona i uregulowana w akcie prawnym ustanawiającym jednolity system rozstrzygania sporów patentowych mający zastosowanie do patentów europejskich i patentów europejskich o jednolitym skutku.
- (25) Powołanie Jednolitego Sądu Patentowego rozpatrującego sprawy związane z patentem europejskim o jednolitym

skutku ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania tego patentu, spójności orzecznictwa i większej pewności prawa oraz opłacalności dla właścicieli patentu. W związku z tym ogromne znaczenie ma ratyfikowanie przez uczestniczące państwa członkowskie Porozumienia w sprawie Jednolitego Sądu Patentowego zgodnie z ich krajowymi procedurami konstytucyjnymi i parlamentarnymi oraz podjęcie koniecznych kroków umożliwiających temu sądowi jak najszybsze rozpoczęcie działalności.

- (26) Niniejsze rozporządzenie powinno pozostać bez uszczerbku dla prawa uczestniczących państw członkowskich do udzielania patentów krajowych i nie powinno zastępować przepisów uczestniczących państw członkowskich dotyczących patentów. Podmiotom dokonującym zgłoszenia patentowego należy pozostawić swobodę wystąpienia o patent krajowy, patent europejski o jednolitym skutku, patent europejski obowiązujący w jednym lub większej liczbie umawiających się państw konwencji o patencie europejskim albo o patent europejski o jednolitym skutku uznawany dodatkowo w jednym lub większej liczbie umawiających się państw konwencji o patencie europejskim niebędących uczestniczącymi państwami członkowskimi.
- (27) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, tj. utworzenie jednolitego systemu ochrony patentowej, nie może zostać w wystarczający sposób osiągnięty przez państwa członkowskie, a ze względu na rozmiary i skutki niniejszego rozporządzenia możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania, w stosownych przypadkach w drodze wzmocnionej współpracy, zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

- Niniejsze rozporządzenie wprowadza wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej zgodnie z upoważnieniem zawartym w decyzji 2011/167/UE.
- Niniejsze rozporządzenie stanowi porozumienie szczególne w rozumieniu art. 142 Konwencji o udzielaniu patentów europejskich z dnia 5 października 1973 r., zmienionej dnia 17 grudnia 1991 r. i dnia 29 listopada 2000 r. (zwaną dalej „konwencją o patencie europejskim”).

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- „uczestniczące państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie uczestniczące – w chwili złożenia wniosku o rejestrację jednolitego skutku, o którym mowa w art. 9 – we wzmocnionej współpracy w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej na mocy decyzji 2011/167/UE lub na mocy decyzji przyjętej zgodnie z art. 331 ust. 1 akapit drugi lub trzeci TFUE;
- „patent europejski” oznacza patent udzielony przez Europejski Urząd Patentowy zgodnie z zasadami i procedurami ustanowionymi w konwencji o patencie europejskim;
- „patent europejski o jednolitym skutku” oznacza patent europejski mający na mocy niniejszego rozporządzenia jednolity skutek w uczestniczących państwach członkowskich;
- „Europejski Rejestr Patentowy” oznacza rejestr prowadzony przez Europejski Urząd Patentowy zgodnie z art. 127 konwencji o patencie europejskim;
- „rejestr jednolitej ochrony patentowej” oznacza rejestr będący częścią Europejskiego Rejestru Patentowego, w którym rejestruje się jednolity skutek oraz wszelkie ograniczenia, licencje, przeniesienie, unieważnienie lub wygaśnięcie patentu europejskiego o jednolitym skutku;
- „Europejski Biuletyn Patentowy” oznacza publikację periodyczną, o której mowa w art. 129 konwencji o patencie europejskim.

Artykuł 3

Patent europejski o jednolitym skutku

1. Patent europejski udzielony z tym samym zestawem zastrzeżeń w odniesieniu do wszystkich uczestniczących państw członkowskich ma jednolity skutek w uczestniczących państwach członkowskich pod warunkiem zarejestrowania takiego jednolitego skutku w rejestrze jednolitej ochrony patentowej.

Jednolitego skutku nie ma patent europejski udzielony z różnymi zestawami zastrzeżeń w odniesieniu do różnych uczestniczących państw członkowskich.

2. Patent europejski o jednolitym skutku ma jednolity charakter. Zapewnia on jednolitą ochronę oraz ma taki sam skutek we wszystkich uczestniczących państwach członkowskich.

Patent europejski o jednolitym skutku może zostać ograniczony, przeniesiony, unieważniony lub może wygasnąć tylko w odniesieniu do wszystkich uczestniczących państw członkowskich.

Patent europejski o jednolitym skutku może być przedmiotem licencji w odniesieniu do całości lub części terytoriów uczestniczących państw członkowskich.

3. Uznaje się, że jednolity skutek patentu europejskiego nie powstał w zakresie, w jakim patent europejski został unieważniony lub ograniczony.

Artykuł 4

Data rozpoczęcia obowiązywania

1. Patent europejski o jednolitym skutku obowiązuje w uczestniczących państwach członkowskich od dnia opublikowania przez Europejski Urząd Patentowy wzmianki o udzieleniu patentu europejskiego w Europejskim Biuletynie Patentowym.

2. W przypadku gdy jednolity skutek patentu europejskiego został zarejestrowany i rozciąga się na ich terytorium, uczestniczące państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby w dniu opublikowania w Europejskim Biuletynie Patentowym wzmianki o udzieleniu patentu, ten patent europejski nie był uznawany na ich terytorium za obowiązujący jako patent krajowy.

ROZDZIAŁ II

SKUTKI PATENTU EUROPEJSKIEGO O JEDNOLITYM SKUTKU

Artykuł 5

Jednolita ochrona

1. Patent europejski o jednolitym skutku przyznaje jego właścicielowi prawo do uniemożliwienia jakiegokolwiek osobie trzeciej popełnienia czynów, przed którymi ten patent zapewnia ochronę, na terytoriach uczestniczących państw członkowskich, w których patent ten ma jednolity skutek, z zastrzeżeniem obowiązujących ograniczeń.

2. Zakres tego prawa i jego ograniczenia są jednolite we wszystkich uczestniczących państwach członkowskich, w których patent ma jednolity skutek.

3. Czynami, przed którymi patent zapewnia ochronę, o których mowa w ust. 1, oraz obowiązującymi ograniczeniami są czyny i ograniczenia określone przez prawo stosowane wobec patentów europejskich o jednolitym skutku w tym uczestniczącym państwie członkowskim, którego prawo krajowe ma zastosowanie do danego patentu europejskiego o jednolitym skutku jako przedmiotu własności zgodnie z art. 7.

4. W sprawozdaniu, o którym mowa w art. 16 ust. 1, Komisja dokonuje oceny funkcjonowania obowiązujących ograniczeń i, w miarę potrzeby, przedstawia stosowne wnioski.

Artykuł 6

Wyczerpanie praw wynikających z patentu europejskiego o jednolitym skutku

Prawa wynikające z patentu europejskiego o jednolitym skutku nie rozciągają się na działania dotyczące produktu chronionego tym patentem, podejmowane w uczestniczących państwach członkowskich, w których dany patent ma jednolity skutek,

po wprowadzeniu tego produktu do obrotu w Unii przez właściciela patentu lub za jego zgodą, chyba że właściciel patentu ma uzasadnione podstawy, aby sprzeciwić się dalszemu udostępnianiu produktu na zasadach handlowych.

ROZDZIAŁ III

PATENT EUROPEJSKI O JEDNOLITYM SKUTKU JAKO PRZEDMIOT WŁASNOŚCI

Artykuł 7

Traktowanie patentu europejskiego o jednolitym skutku jako patentu krajowego

1. Patent europejski o jednolitym skutku jako przedmiot własności traktuje się w całości i we wszystkich uczestniczących państwach członkowskich jako patent krajowy uczestniczącego państwa członkowskiego, w którym dany patent ma jednolity skutek i w którym, zgodnie z Europejskim Rejestrem Patentowym:

a) znajdowało się miejsce zamieszkania lub siedziba lub główne miejsce prowadzenia działalności zgłaszającego w dniu dokonania europejskiego zgłoszenia patentowego; lub

b) w przypadku gdy lit. a) nie ma zastosowania, znajdowało się miejsce prowadzenia działalności zgłaszającego w dniu dokonania europejskiego zgłoszenia patentowego.

2. W przypadku gdy do Europejskiego Rejestru Patentowego wpisano jako współzgłaszających co najmniej dwie osoby, ust. 1 lit. a) stosuje się do pierwszego wymienionego współzgłaszającego. Jeśli to nie jest możliwe, ust. 1 lit. a) stosuje się do następnego wymienionego współzgłaszającego, w kolejności wpisu. Jeśli do żadnego ze współzgłaszających nie stosuje się ust. 1 lit. a), odpowiednio stosuje się ust. 1 lit. b).

3. W przypadku gdy żaden ze zgłaszających nie miał miejsca zamieszkania, siedziby, głównego miejsca prowadzenia działalności ani miejsca prowadzenia działalności w uczestniczącym państwie członkowskim, w którym dany patent ma jednolity skutek do celów ust. 1 lub 2, patent europejski o jednolitym skutku jako przedmiot własności traktuje się w całości i we wszystkich uczestniczących państwach członkowskich jako patent krajowy państwa, w którym zgodnie z art. 6 ust. 1 konwencji o patencie europejskim znajduje się siedziba Europejskiej Organizacji Patentowej.

4. Nabycie prawa nie może być uzależnione od żadnego wpisu w krajowym rejestrze patentowym.

Artykuł 8

Licencje

1. Właściciel patentu europejskiego o jednolitym skutku może złożyć w Europejskim Urzędzie Patentowym oświadczenie o gotowości zezwolenia dowolnej osobie na używanie wynalazku w charakterze licencjobjorcy, w zamian za odpowiednie wynagrodzenie.

2. Licencję uzyskaną na mocy niniejszego rozporządzenia traktuje się jako licencję umowną.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY INSTYTUCJONALNE

Artykuł 9

Zadania administracyjne w ramach Europejskiej Organizacji Patentowej

1. Uczestniczące państwa członkowskie powierzają, w rozumieniu art. 143 konwencji o patencie europejskim, Europejskiemu Urzędowi Patentowemu następujące zadania, które urząd ten ma wykonywać zgodnie ze swoim regulaminem wewnętrznym:

- a) zarządzanie wnioskami o rejestrację jednolitego skutku, składanymi przez właścicieli patentów europejskich;
- b) włączenie do Europejskiego Rejestru Patentowego rejestru jednolitej ochrony patentowej oraz prowadzenie rejestru jednolitej ochrony patentowej;
- c) przyjmowanie i rejestracja oświadczeń dotyczących udzielenia licencji, o których mowa w art. 8, ich wycofania i zobowiązań licencyjnych podejmowanych przez właściciela patentu europejskiego o jednolitym skutku w międzynarodowych organach normalizacyjnych;
- d) publikowanie tłumaczeń, o których mowa w art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1260/2012 w okresie przejściowym, o którym mowa w tym artykule;
- e) pobieranie opłat za utrzymanie w mocy patentów europejskich o jednolitym skutku i zarządzanie takimi opłatami w odniesieniu do lat następujących po roku, w którym w Europejskim Biuletynie Patentowym opublikowano wzmiankę o ich udzieleniu; pobieranie opłat dodatkowych naliczanych w przypadku uiszczenia zaległych opłat za utrzymanie patentów w mocy w przypadku gdy zaległe opłaty uiszczane są w ciągu sześciu miesięcy od upływu terminu ich wymagalności, oraz zarządzanie tymi opłatami dodatkowymi, a także podział części pobranych opłat za utrzymanie patentów w mocy między uczestniczące państwa członkowskie;
- f) zarządzanie systemem zwrotu kosztów tłumaczeń, o którym mowa w art. 5 rozporządzenia (UE) nr 1260/2012;
- g) zapewnianie, aby właściciele patentu europejskiego składali wnioski o rejestrację jednolitego skutku w języku postępowania zdefiniowanym w art. 14 ust. 3 konwencji o patencie europejskim nie później niż jeden miesiąc po opublikowaniu wzmianki o udzieleniu patentu w Europejskim Biuletynie Patentowym; oraz
- h) w przypadku złożenia wniosku o rejestrację jednolitego skutku oraz, w okresie przejściowym, o którym mowa w art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1260/2012, w przypadku złożenia go wraz z tłumaczeniami, o których mowa w tym artykule, zapewnianie wpisania informacji o jednolitym skutku do rejestru jednolitej ochrony patentowej, a także powiadomienia Europejskiego Urzędu Patentowego o wszel-

kich ograniczeniach, licencjach, przeniesieniach lub unieważnieniach patentów europejskich o jednolitym skutku.

2. Wypełniając swoje zobowiązania międzynarodowe podjęte na mocy konwencji o patencie europejskim, uczestniczące państwa członkowskie zapewniają przestrzeganie niniejszego rozporządzenia i współpracują między sobą w tym celu. Działając w charakterze umawiających się państw konwencji o patencie europejskim, uczestniczące państwa członkowskie zapewniają zarządzanie działaniami związanymi z zadaniami, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu oraz nadzór nad tymi działaniami; zapewniają także ustalenie wysokości opłat za utrzymanie patentów w mocy zgodnie z art. 12 niniejszego rozporządzenia oraz ustalenie udziału w podziale opłat za utrzymanie patentów w mocy zgodnie z art. 13 niniejszego rozporządzenia.

W tym celu ustanawiają komisję specjalną Rady Administracyjnej Europejskiej Organizacji Patentowej (zwaną dalej „komisją specjalną”) w rozumieniu art. 145 konwencji o patencie europejskim.

W skład komisji specjalnej wchodzi przedstawiciele uczestniczących państw członkowskich oraz przedstawiciel Komisji jako obserwator, a także ich zastępcy reprezentujący odnośnych przedstawicieli w przypadku ich nieobecności. Członkowie komisji specjalnej mogą korzystać ze wsparcia doradców lub ekspertów.

Komisja specjalna podejmuje decyzje przy należyтым uwzględnieniu stanowiska Komisji oraz zgodnie z postanowieniami art. 35 ust. 2 konwencji o patencie europejskim.

3. Uczestniczące państwa członkowskie zapewniają skuteczną ochronę prawną przed właściwym sądem jednego lub kilku uczestniczących państw członkowskich w odniesieniu do decyzji podejmowanych przez Europejski Urząd Patentowy w związku z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY FINANSOWE

Artykuł 10

Zasada dotycząca kosztów

Koszty ponoszone przez Europejski Urząd Patentowy w związku z wykonywaniem dodatkowych zadań powierzonych mu w rozumieniu art. 143 konwencji o patencie europejskim przez uczestniczące państwa członkowskie, pokrywa się z opłat pobieranych z tytułu patentów europejskich o jednolitym skutku.

Artykuł 11

Opłaty za utrzymanie patentu w mocy

1. Opłaty za utrzymanie w mocy patentów europejskich o jednolitym skutku oraz dodatkowe opłaty z tytułu spóźnionego uiszczenia tych opłat właściciel patentu wnosi do Europejskiej Organizacji Patentowej. Takie opłaty należne są za lata następujące po roku, w którym w Europejskim Biuletynie Patentowym opublikowano wzmiankę o udzieleniu patentu europejskiego mającego jednolity skutek.

2. W przypadku braku terminowego uiszczenia opłaty za utrzymanie patentu w mocy oraz, w stosownych przypadkach, ewentualnej opłaty dodatkowej, patent europejski o jednolitym skutku wygasa.

3. Opłaty za utrzymanie patentu w mocy, których termin płatności przypada po złożeniu oświadczenia, o którym mowa w art. 8 ust. 1, zostają obniżone.

Artykuł 12

Wysokość opłat za utrzymanie patentu w mocy

1. Opłaty za utrzymanie w mocy patentów europejskich o jednolitym skutku:

- a) nalicza się progresywnie przez cały czas trwania jednolitej ochrony patentowej,
- b) wystarczają na pokrycie wszystkich kosztów związanych z udzieleniem patentu europejskiego i zarządzaniem jednolitą ochroną patentową, oraz
- c) wraz z opłatami pobieranymi przez Europejską Organizację Patentową na etapie poprzedzającym udzielenie patentu, wystarczają do zapewnienia zrównoważonego budżetu Europejskiej Organizacji Patentowej.

2. Wysokość opłat za utrzymanie patentów w mocy ustala się – z uwzględnieniem m.in. sytuacji szczególnych podmiotów takich jak małe i średnie przedsiębiorstwa – na poziomie:

- a) ułatwiającym innowacyjność i sprzyjającym konkurencyjności przedsiębiorstw europejskich;
- b) odzwierciedlającym wielkość rynku objętego patentem; oraz
- c) zbliżonym do poziomu krajowych opłat za utrzymanie w mocy przeciętnego patentu europejskiego uzyskującego skutek w uczestniczących państwach członkowskich w czasie, kiedy po raz pierwszy ustalono wysokość opłat za utrzymanie patentu w mocy.

3. Aby osiągnąć cele określone w niniejszym rozdziale, wysokość opłat za utrzymanie patentów w mocy określa się na poziomie:

- a) równoważnym poziomowi opłaty za utrzymanie patentów w mocy uiszczanej z tytułu ochrony zapewnianej obecnie przez patenty europejskie o przeciętnym zasięgu geograficznym,
- b) odzwierciedlającym wskaźnik utrzymywania w mocy obecnych patentów europejskich, oraz
- c) odzwierciedlającym liczbę wniosków o rejestrację jednolitego skutku.

Artykuł 13

Podział

1. Europejski Urząd Patentowy zatrzymuje 50 % opłat za utrzymanie patentów w mocy, o których mowa w art. 11, wniesionych z tytułu patentów europejskich o jednolitym skutku. Pozostała kwota zostaje podzielona między uczestniczące państwa członkowskie stosownie do udziału w podziale opłat za utrzymanie patentów w mocy ustalonego zgodnie z art. 9 ust. 2.

2. Aby osiągnąć cele określone w niniejszym rozdziale, udział w podziale opłat za utrzymanie patentów w mocy między uczestniczące państwa członkowskie ustala się na podstawie następujących uczciwych, sprawiedliwych i istotnych kryteriów:

- a) liczba zgłoszeń patentowych;
- b) wielkość rynku, przy czym zapewnia się przekazywanie każdemu z uczestniczących państw członkowskich pewnej minimalnej kwoty;
- c) rekompensata dla uczestniczących państw członkowskich, które:
  - (i) używają języka urzędowego innego niż jeden z języków urzędowych Europejskiego Urzędu Patentowego;
  - (ii) mają nieproporcjonalnie niski poziom aktywności patentowej; lub
  - (iii) względnie niedawno uzyskały członkostwo Europejskiej Organizacji Patentowej.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 14

Współpraca między Komisją a Europejskim Urzędem Patentowym

Komisja w drodze porozumienia roboczego nawiązuje ścisłą współpracę z Europejskim Urzędem Patentowym w dziedzinach objętych niniejszym rozporządzeniem. Taka współpraca obejmuje regularną wymianę poglądów dotyczących funkcjonowania porozumienia roboczego, a w szczególności kwestii opłat za utrzymanie patentów w mocy i ich wpływu na budżet Europejskiej Organizacji Patentowej.

Artykuł 15

Stosowanie prawa konkurencji i prawa dotyczącego nieuczciwej konkurencji

Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla stosowania prawa konkurencji i prawa dotyczącego nieuczciwej konkurencji.

Artykuł 16

Sprawozdanie dotyczące funkcjonowania niniejszego rozporządzenia

1. Nie później niż w ciągu trzech lat od dnia, w którym zaczął obowiązywać pierwszy patent europejski o jednolitym skutku, a następnie co pięć lat, Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące funkcjonowania niniejszego rozporządzenia, a w razie potrzeby przedstawia odpowiednie wnioski dotyczące jego zmiany.
2. Komisja regularnie składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania dotyczące funkcjonowania opłat za utrzymanie patentów w mocy, o których mowa w art. 11, ze szczególnym naciskiem na zachowanie zgodności z art. 12.

Artykuł 17

Powiadamianie przez uczestniczące państwa członkowskie

1. Uczestniczące państwa członkowskie powiadają Komisję o środkach przyjętych zgodnie z art. 9 do dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.
2. Każde uczestniczące państwo członkowskie powiadamia Komisję o środkach przyjętych zgodnie z art. 4 ust. 2 do dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, lub – w przypadku uczestniczącego państwa członkowskiego, w którym Jednolity Sąd Patentowy nie ma wyłącznej jurysdykcji w odniesieniu do patentów europejskich o jednolitym skutku w dniu rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia – do dnia, od którego Jednolity Sąd Patentowy będzie miał taką wyłączną jurysdykcję w tym uczestniczącym państwie członkowskim.

Artykuł 18

Wejście w życie i stosowanie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r. lub od dnia wejścia w życie Porozumienia w sprawie

Jednolitego Sądu Patentowego (zwanego dalej „porozumieniem”), w zależności od tego, która data jest późniejsza.

W drodze odstępstwa od art. 3 ust. 1 i 2 oraz art. 4 ust. 1 patent europejski, którego jednolity skutek został wpisany do rejestru jednolitej ochrony patentowej, ma jednolity skutek jedynie w tych uczestniczących państwach członkowskich, w których Jednolity Sąd Patentowy ma wyłączną jurysdykcję w odniesieniu do patentów europejskich o jednolitym skutku w dniu wpisania do rejestru.

3. Każde uczestniczące państwo członkowskie powiadamia Komisję o ratyfikowaniu porozumienia w momencie składania swojego instrumentu ratyfikacyjnego. Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* datę wejścia w życie porozumienia oraz wykaz państw członkowskich, które ratyfikowały porozumienie w dniu jego wejścia w życie. Komisja następnie regularnie uaktualnia wykaz uczestniczących państw członkowskich, które ratyfikowały porozumienie i publikuje taki uaktualniony wykaz w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

4. Uczestniczące państwa członkowskie zapewniają, aby do dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia wdrożone zostały środki, o których mowa w art. 9.

5. Każde uczestniczące państwo członkowskie zapewnia, aby do dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia wdrożone zostały środki, o których mowa w art. 4 ust. 2, lub – w przypadku uczestniczącego państwa członkowskiego, w którym Jednolity Sąd Patentowy nie ma wyłącznej jurysdykcji w odniesieniu do patentów europejskich o jednolitym skutku w dniu rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia – do dnia, od którego Jednolity Sąd Patentowy będzie miał taką wyłączną jurysdykcję w tym uczestniczącym państwie członkowskim.

6. O jednolitą ochronę patentową można ubiegać się w odniesieniu do każdego patentu europejskiego udzielonego w dniu rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia lub w terminie późniejszym.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w uczestniczących państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2012 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady
A. D. MAVROYIANNIS
Przewodniczący

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

Informacja dotycząca daty podpisania Protokołu ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sektorze rybołówstwa między Wspólnotą Europejską a Republiką Madagaskaru

W dniu 6 grudnia 2012 r. Unia Europejska i rząd Republiki Madagaskaru podpisały w Brukseli Protokół ustalający uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sektorze rybołówstwa.

W związku z powyższym protokół ten jest tymczasowo stosowany – zgodnie z jego art. 15 – od dnia 1 stycznia 2013 r.

Informacja dotycząca daty podpisania Protokołu ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sektorze rybołówstwa między Wspólnotą Europejską a Islamską Republiką Mauretańską

Unia Europejska i rząd Islamskiej Republiki Mauretańskiej podpisały odpowiednio w dniu 12 grudnia 2012 r. w Brukseli i w dniu 16 grudnia 2012 r. w Nawakszut protokół ustalający uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w umowie o partnerstwie w sektorze rybołówstwa.

W związku z powyższym protokół ten jest tymczasowo stosowany – zgodnie z jego art. 9 – od dnia 16 grudnia 2012 r.

DECYZJA RADY

z dnia 28 listopada 2012 r.

w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej Protokołu uzgodnionego między Unią Europejską a Republiką Madagaskaru ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w obowiązującej Stronie umowy o partnerstwie w sprawie połowów i jego tymczasowego stosowania

(2012/826/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dnia 15 listopada 2007 r. Rada przyjęła rozporządzenie (WE) nr 31/2008 w sprawie zawarcia Umowy o partnerstwie w sprawie połowów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką Madagaskaru⁽¹⁾ (zwaną dalej "Umową o partnerstwie").

(2) W dniu 10 maja 2012 r. parafowany został nowy protokół do Umowy o partnerstwie (zwaną dalej "nowym protokołem"). Nowy protokół przyznaje statkom UE uprawnienia połowowe na wodach objętych zwierzchnictwem lub jurysdykcją Madagaskaru w zakresie rybołówstwa.

(3) Aktualny protokół traci moc z dniem 31 grudnia 2012 r.

(4) Aby statki UE mogły kontynuować działalność połowową, nowy protokół przewiduje jego tymczasowe stosowanie, od dnia jego podpisania, ale nie wcześniej niż od dnia 1 stycznia 2013 r., w oczekiwaniu na zakończenie procedur niezbędnych do jego zawarcia.

(5) Należy podpisać nowy protokół,

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się w imieniu Unii do podpisania Protokołu uzgodnionego między Unią Europejską a Madagaskarem ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w obowiązującej Stronie umowy o partnerstwie w sprawie połowów (zwanego dalej "protokołem"), z zastrzeżeniem jego zawarcia.

Tekst protokołu jest dołączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady jest upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania protokołu w imieniu Unii.

Artykuł 3

Protokół stosuje się tymczasowo zgodnie z jego art. 15 od dnia jego podpisania, ale nie wcześniej niż od dnia 1 stycznia 2013 r., w oczekiwaniu na zakończenie procedur niezbędnych do jego zawarcia.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie w dniu jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 28 listopada 2012 r.

W imieniu Rady

S. ALETRARIS

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 15 z 18.1.2008, s. 1.

PROTOKÓŁ**uzgodniony między Unią Europejską a Republiką Madagaskaru ustalający uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w obowiązującej Stronie umowie o partnerstwie w sprawie połowów****Artykuł 1****Okres stosowania i uprawnienia do połowów**

1. Przez okres dwóch lat uprawnienia do połowów przyznane na mocy art. 5 umowy o partnerstwie w sprawie połowów (zwanej dalej „Umową”) są następujące:

Gatunki daleko migrujące (gatunki wymienione w załączniku 1 do Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 1982 r.) z wyłączeniem rodziny *Alopiidae*, rodziny *Sphyrnidae* oraz następujących gatunków: *Cetorhinus maximus*, *Rhincodon typus*, *Carcharodon carcharias*, *Carcharhinus falciformis*, *Carcharhinus longimanus*:

- a) 40 sejnów tuńczykowych;
- b) 34 takłowce powierzchniowe o pojemności ponad 100 GT;
- c) 22 takłowce powierzchniowe o pojemności mniejszej lub równej 100 GT.

2. Ust. 1 stosuje się z zastrzeżeniem art. 5 i 6.

3. Na mocy art. 6 Umowy i art. 7 niniejszego protokołu, statki pływające pod banderą państwa członkowskiego Unii mogą dokonywać połowów na wodach Madagaskaru, wyłącznie jeżeli znajdują się w wykazie Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (IOTC) upoważnionych do połowów statków oraz jeżeli posiadają upoważnienie do połowów wydane z poszanowaniem warunków ustanowionych w niniejszym protokole zgodnie z załącznikiem do niego.

Artykuł 2**Rekompensata finansowa – warunki płatności**

1. Na okres, o którym mowa w art. 1, łączna rekompensata finansowa przewidziana w art. 7 Umowy ustalona jest na kwotę 3 050 000 EUR na cały okres obowiązywania niniejszego protokołu.

2. Łącznie rekompensata finansowa obejmuje:

- a) roczną kwotę z tytułu dostępu do obszaru połowowego Madagaskaru w wysokości 975 000 EUR, stanowiącą równowagę pojemności referencyjnej 15 000 ton rocznie, oraz
- b) specjalną kwotę w wysokości 550 000 EUR rocznie przeznaczoną na wsparcie oraz na realizację sektorowej polityki rybołówstwa i polityki morskiej Madagaskaru.

3. Ust. 1 stosuje się z zastrzeżeniem art. 3, 5, 6, 8 i 9.

4. Rekompensata finansowa, o której mowa w ust. 1, jest wypłacana przez Unię co roku w okresie stosowania niniejszego protokołu, w kwocie 1 525 000 EUR odpowiadającej sumie rocznych kwot, o których mowa w ust. 2 lit. a) i b).

5. Jeżeli łączna wielkość połowów tuńczyka, dokonanych przez statki UE w obszarze połowowym Madagaskaru, przekracza 15 000 ton rocznie, kwota rocznej rekompensaty finansowej z tytułu praw dostępu zostaje zwiększona o 65 EUR za każdą dodatkową tonę połowu. Łączna roczna kwota wypłacana przez Unię nie może jednak przekraczać dwukrotności kwoty wskazanej w ust. 2 lit. a). Jeżeli wielkość połowów statków UE w obszarze połowowym Madagaskaru przekracza ilość odpowiadającą dwukrotności łącznej rocznej kwoty, kwota należna za nadwyżkę ponad ten limit jest wypłacana w roku następnym zgodnie z załącznikiem. Aby przygotować się na ewentualne przekroczenie pojemności referencyjnej Strony przyjmują system regularnego monitorowania połowów.

6. Płatność za pierwszy rok jest dokonywana najpóźniej 90 dni po rozpoczęciu tymczasowego stosowania niniejszego protokołu, o którym mowa w art. 15, a w latach następnych – do dnia rocznicy wejścia w życie protokołu.

7. Przeznaczenie rekompensaty finansowej, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. a), podlega wyłącznej kompetencji Madagaskaru.

8. Rekompensata finansowa jest wpłacana na odrębny rachunek Skarbu Państwa Madagaskaru, otwarty w banku centralnym Madagaskaru. Numer konta jest następujący: Agence comptable centrale du Trésor public domicilié à la Banque centrale de Madagascar Antananarivo, Antananarivo, Madagaskar; nr rachunku 213 101 000 125 TP EUR.

Artykuł 3**Propagowanie odpowiedzialnych połowów i zrównoważonego rybołówstwa na wodach Madagaskaru**

1. Z chwilą rozpoczęcia tymczasowego stosowania niniejszego protokołu i nie później niż trzy miesiące po tej dacie Unia i Madagaskar uzgadniają, w ramach wspólnego komitetu przewidzianego w art. 9 Umowy, wieloletni program sektorowy, zgodny z krajową strategią rybołówstwa Madagaskaru oraz polityką Komisji Europejskiej, oraz szczegółowe warunki jego wprowadzenia, w tym w szczególności:

- a) roczne i wieloletnie wytyczne dotyczące wykorzystania części rekompensaty finansowej, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. b);

b) cele do osiągnięcia w skali rocznej i wieloletniej, w celu prowadzenia odpowiedzialnego i zrównoważonego rybołówstwa, z uwzględnieniem priorytetów wyrażonych przez Madagaskar w ramach krajowej polityki rybołówstwa lub też polityki w innych dziedzinach, związanej ze wspieraniem lub mającej wpływ na wspieranie odpowiedzialnego i zrównoważonego rybołówstwa, w tym morskich obszarów chronionych;

c) kryteria i procedury, w tym w razie konieczności wskaźniki budżetowe i finansowe, które należy stosować w celu umożliwienia przeprowadzenia oceny uzyskanych wyników w skali rocznej.

2. Wszelkie zmiany proponowane w wieloletnim programie sektorowym wymagają zatwierdzenia przez obie Strony w ramach wspólnego komitetu.

Artykuł 4

Współpraca naukowo-badawcza w dziedzinie odpowiedzialnego rybołówstwa

1. Strony zobowiązują się do promowania odpowiedzialnych połowów na wodach Madagaskaru w oparciu o zasadę niedyskryminowania żadnej z flot połowiających na tych wodach.

2. W okresie obowiązywania niniejszego protokołu Unia i Madagaskar podejmują starania, aby monitorować stan zasobów rybnych na obszarze połowowym Madagaskaru.

3. Obie Strony dokładają starań, aby przestrzegać rezolucji i zaleceń IOTC oraz odpowiednich planów zarządzania przyjętych przez przedmiotową komisję w zakresie ochrony i odpowiedzialnego zarządzania rybołówstwem. Obie Strony dokładają ponadto starań, aby przestrzegać opinii wspólnej naukowej grupy roboczej, o której mowa w art. 4 ust. 2 umowy.

4. Zgodnie z art. 4 umowy, na podstawie zaleceń i rezolucji przyjętych przez IOTC oraz w świetle najlepszych dostępnych opinii naukowych, a także, w stosownych przypadkach, wyników wspólnego spotkania naukowego przewidzianego w art. 4 Umowy, Strony mogą przeprowadzić konsultacje w ramach wspólnego komitetu przewidzianego w art. 9 wspomnianej umowy, w celu uzgodnienia, w razie potrzeby, środków zapewniających zrównoważone zarządzanie zasobami rybnymi Madagaskaru.

Artykuł 5

Dostosowanie uprawnień do połowów za obopólną zgodą

1. Uprawnienia do połowów, o których mowa w art. 1, mogą zostać dostosowane za obopólną zgodą, jeśli zalecenia i rezolucje przyjęte przez IOTC oraz wspólna naukowa grupa robocza popierają opinię, że takie dostosowanie zagwarantuje zrównoważone zarządzanie zasobami tuńczyka i gatunkami tuńczykopodobnymi na Oceanie Indyjskim.

2. W takim przypadku rekompensata finansowa, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. a), zostanie dostosowana proporcjonalnie i *pro rata temporis*. Łączna roczna kwota wypłacana przez Unię nie może jednak przekroczyć dwukrotności kwoty wskazanej w art. 2 ust. 2 lit. a).

3. Strony informują się wzajemnie o wszelkich zmianach swojej polityki rybołówstwa i przepisów w tym zakresie.

Artykuł 6

Nowe uprawnienia do połowów

1. W przypadku gdy statki UE będą zainteresowane podjęciem działalności połowowej, która nie została opisana w art. 1 Umowy, Strony konsultują się przed ewentualnym udzieleniem upoważnienia na taką działalność, a także, w razie potrzeby, uzgadniają warunki takich połowów i wprowadzają odpowiednie poprawki w niniejszym protokole i w załączniku do niego.

2. Strony powinny wspierać zwiad rybacki, szczególnie w odniesieniu do niedostatecznie eksploatowanych gatunków obecnych na wodach Madagaskaru. W tym celu, na wniosek jednej ze Stron, Strony konsultują się i określają w każdym indywidualnym przypadku gatunki, warunki i inne istotne czynniki.

3. Strony przeprowadzają zwiady rybackie zgodnie z parametrami, które zostaną przez nie uzgodnione, w stosownym przypadku, w porozumieniu administracyjnym. W określaniu przedmiotowych parametrów ze strony Madagaskaru uczestniczą Krajowy Ośrodek Badań Oceanograficznych oraz Instytut Rybołówstwa oraz Nauk o Morzu.

4. Upoważnienia do prowadzenia zwiadu rybackiego są przyznawane maksymalnie na sześć miesięcy.

5. Po stwierdzeniu przez Strony, że zwiady rybackie przyniosły pozytywne wyniki, rząd Madagaskaru może przyznać flocie Unii uprawnienia do połowów nowych gatunków na okres pozostający do wygaśnięcia niniejszego protokołu. Rekompensata finansowa, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. a) niniejszego protokołu, zostaje w związku z tym odpowiednio zwiększona. Przewidziane w załączniku opłaty od armatorów i warunki, którym oni podlegają, zostają odpowiednio zmienne.

Artykuł 7

Warunki dotyczące działalności połowowej – klauzula wyłączenia

Nie naruszając postanowień art. 6 Umowy, statki UE mogą dokonywać połowów na wodach Madagaskaru, wyłącznie jeżeli posiadają ważne upoważnienie do połowów wydane przez madagaskarskie ministerstwo odpowiedzialne za rybołówstwo na mocy niniejszego protokołu i załącznika do niego.

Artykuł 8

Zawieszenie i zmiana płatności rekompensaty finansowej

1. Nie naruszając art. 9, rekompensata finansowa, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. a) i b), zostaje zmieniona lub zawieszona po przeprowadzeniu konsultacji Stron:

- a) jeżeli nadzwyczajne okoliczności, inne niż zjawiska naturalne, uniemożliwiają prowadzenie działalności połowowej na obszarze połowowym Madagaskaru;
- b) w wyniku istotnych zmian wytycznych politycznych jednej ze Stron, mających wpływ na odpowiednie postanowienia niniejszego protokołu;
- c) jeżeli Unia stwierdzi naruszenie zasadniczych i podstawowych elementów praw człowieka, o których mowa w art. 9 umowy z Kotonu i po przeprowadzeniu procedury określonej w art. 8 i 96 wymienionej umowy. W takim przypadku zawiesza się wszelką działalność połowową statków UE na wodach Madagaskaru.

2. Unia zastrzega sobie prawo do częściowego lub całkowitego zawieszenia płatności specjalnej rekompensaty finansowej przewidzianej w art. 2 ust. 2 lit. b):

- a) w przypadku, gdy w wyniku oceny przeprowadzonej przez ministerstwo odpowiedzialne za rybołówstwo, wspólny komitet stwierdzi, że osiągnięte wyniki nie są zgodne z planem;
- b) w przypadku gdy wspomniana rekompensata finansowa nie jest wykorzystana.

3. Płatność rekompensaty finansowej zostaje wznowiona po przeprowadzeniu konsultacji i osiągnięciu porozumienia przez Strony, z chwilą przywrócenia sytuacji sprzed wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 1, lub gdy jest to uzasadnione w świetle osiągniętych wyników finansowych, o których mowa w ust. 2.

Artykuł 9

Zawieszenie stosowania protokołu

1. Stosowanie niniejszego protokołu zostaje zawieszane na wniosek jednej ze Stron, po przeprowadzeniu konsultacji i osiągnięciu porozumienia Stron w ramach wspólnego komitetu przewidzianego w art. 9 umowy:

- a) jeżeli nadzwyczajne okoliczności, inne niż zjawiska naturalne, uniemożliwiają prowadzenie działalności połowowej na obszarze połowowym Madagaskaru;
- b) w przypadku gdy Unia nie dokonała płatności przewidzianej w art. 2 ust. 2 lit. a) z powodów innych niż określone w art. 8 niniejszego protokołu;

c) w przypadku zaistnienia sporu pomiędzy Stronami dotyczącego interpretowania i wykonywania niniejszego protokołu i załącznika do niego, który to spór nie może zostać rozstrzygnięty;

d) jeżeli jedna ze Stron nie przestrzega postanowień niniejszego protokołu i załącznika do niego;

e) w wyniku istotnych zmian wytycznych politycznych jednej ze Stron, mających wpływ na odpowiednie postanowienia niniejszego protokołu;

f) jeżeli jedna ze Stron stwierdza naruszenie zasadniczych i podstawowych elementów praw człowieka, o których mowa w art. 9 umowy z Kotonu, i w następstwie procedury określonej w art. 8 i 96 wspomnianej umowy;

g) w przypadku nieprzestrzegania Deklaracji Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) dotyczącej podstawowych zasad i praw w pracy, jak przewidziano w art. 3 ust. 5 Umowy.

2. Strona, która występuje o zawieszenie stosowania protokołu, powiadamia o swoim zamiarze na piśmie co najmniej na trzy miesiące przed planowanym wejściem w życie zawieszenia.

3. W przypadku zawieszenia stosowania protokołu Strony nadal prowadzą konsultacje w celu polubownego rozstrzygnięcia dzielącego je sporu. Z chwilą rozstrzygnięcia sporu wznowiane jest stosowanie protokołu, a kwota rekompensaty finansowej jest zmniejszana proporcjonalnie i *pro rata temporis*, w zależności od okresu, w którym stosowanie protokołu było zawieszane.

Artykuł 10

Obowiązujące przepisy prawa krajowego

1. Działalność statków rybackich UE na wodach Madagaskaru podlega przepisom ustawowym i wykonawczym Madagaskaru, o ile niniejszy protokół i załącznik do niego nie stanowią inaczej.

2. Organy Madagaskaru informują Komisję Europejską o każdej zmianie lub każdym nowym ustawodawstwie, która lub które dotyczy polityki rybołówstwa.

Artykuł 11

Poufność

Strony dopilnowują, aby w każdej chwili wszelkie dane dotyczące statków UE i ich działalności połowowej na wodach Madagaskaru były traktowane jako poufne. Dane te są wykorzystywane wyłącznie w celu realizacji umowy oraz do celów zarządzania łowiskami, monitorowania, kontroli i nadzoru wykonywanych przez właściwe organy.

*Artykuł 12***Elektroniczna wymiana danych**

Madagaskar i Unia podejmą się wprowadzenia w jak najkrótszym terminie systemów informatycznych niezbędnych do wymiany elektronicznej wszystkich informacji i dokumentów związanych ze stosowaniem umowy. Wszelka wymiana dokumentów drogą elektroniczną wymaga potwierdzenia ich odbioru. Wersja elektroniczna dokumentu będzie uznawana za całkowicie równoważną jego wersji papierowej.

Strony powiadamiają się niezwłocznie o wszelkich zakłóceniach działania systemów informatycznych utrudniających wymianę danych. W takim przypadku informacje i dokumenty związane ze stosowaniem umowy są automatycznie zastępowane ich wersją papierową zgodnie ze szczegółowymi zasadami określonymi w załączniku.

*Artykuł 13***Okres obowiązywania**

Niniejszy protokół i załącznik do niego obowiązują przez okres dwóch lat począwszy od terminu tymczasowego stosowania zgodnie z art. 15, o ile nie nastąpi wypowiedzenie zgodnie z art. 14.

W imieniu Unii Europejskiej

*Artykuł 14***Wypowiedzenie**

1. W przypadku wypowiedzenia protokołu Strona wypowiadająca powiadamia drugą Stronę o swoim zamiarze wypowiedzenia protokołu na piśmie, co najmniej na sześć miesięcy przed datą, z którą wypowiedzenie to staje się skuteczne.

2. Wysłanie powiadomienia, o którym mowa w poprzednim ustępie, powoduje rozpoczęcie konsultacji przez Strony.

*Artykuł 15***Tymczasowe stosowanie**

Protokół stosuje się tymczasowo od dnia jego podpisania, ale nie wcześniej niż od dnia 1 stycznia 2013 r.

*Artykuł 16***Wejście w życie**

Niniejszy protokół i załącznik do niego wchodzi w życie z dniem, w którym Strony poinformują się nawzajem o dopełnieniu procedur niezbędnych do tego celu.

W imieniu Republiki Madagaskaru

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 За Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Għall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen

За правителството на Република Мадагаскар
 Por el Gobierno de la República de Madagascar
 Za vládu Madagaskarské republiky
 For regeringen for Republikken Madagaskar
 Für die Regierung der Republik Madagaskar
 Madagaskari Vabariigi valitsuse nimel
 Για την Κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Μαδαγασκάρης
 For the Government of the Republic of Madagascar
 Pour le gouvernement de la République de Madagascar
 Per il governo della Repubblica del Madagascar
 Madagaskaras Republikas valdības vārdā –
 Madagaskaro Respublikos Vyriausybės vardu
 A Madagaszári Köztársaság kormánya részéről
 Għall-Gvern tar-Repubblika tal-Madagaskar
 Voor de Regering van de Republiek Madagaskar
 W imieniu rządu Republiki Madagaskaru
 Pelo Governo da República de Madagáscar
 Pentru guvernul Republicii Madagascar
 Za vládu Madagaskarskej republiky
 Za vlado Republike Madagaskar
 Madagaskarin tasavallan hallituksen puolesta
 På Republiken Madagaskars regerings vägnar

ZAŁĄCZNIK

WARUNKI DOKONYWANIA POŁOWÓW NA OBSZARZE POŁOWOWYM MADAGASKARU PRZEZ STATKI UNII EUROPEJSKIEJ**ROZDZIAŁ I**

PRZEPISY OGÓLNE

1. Wyznaczanie właściwego organu

Na potrzeby niniejszego załącznika oraz o ile nie wskazano inaczej, każde odesłanie do Unii Europejskiej (UE) lub do Madagaskaru z tytułu właściwego organu oznacza:

- a) w odniesieniu do UE: Komisję Europejską, w stosownych przypadkach za pośrednictwem delegatury UE na Madagaskarze;
- b) w odniesieniu do Madagaskaru: ministerstwo odpowiedzialne za rybołówstwo.

2. Obszar połowowy Madagaskaru

Wszelkie przepisy protokołu i załącznika do niego stosują się wyłącznie na obszarze połowowym Madagaskaru, określonym zgodnie z dodatkami 3 i 4, bez uszczerbku dla następujących przepisów:

- a) statki UE będą mogły prowadzić działalność połowową na wodach poza obszarem 20 mil morskich mierzonym od linii podstawowej w odniesieniu do sejnów tuńczykowych oraz taklowców powierzchniowych;
- b) przestrzegana musi być 3 milowa strefa ochronna wokół krajowych urządzeń do sztucznej koncentracji ryb;
- c) w celu ochrony zrównoważonego wykorzystywania zasobów niektórych gatunków dennych przez operatorów krajowych, taklowcom powierzchniowym objętym niniejszym protokołem zabrania się prowadzenia działalności połowowej w strefach skupisk Leven i Castor, których parametry określono w dodatku 5.

3. Wyznaczenie lokalnego agenta

Każdy statek UE, który chce otrzymać upoważnienie do połowów, musi być reprezentowany przez agenta zamieszkałego na Madagaskarze.

4. Rachunek bankowy

Przed datą rozpoczęcia tymczasowego stosowania niniejszego protokołu Madagaskar przesyła UE numer rachunku bankowego/rachunków bankowych, na który/na które mają być wpłacane kwoty finansowe należne od statków UE w ramach umowy. Koszty przelewów bankowych ponoszą armatorzy.

ROZDZIAŁ II

UPOWAŻNIENIA DO POŁOWÓW TUŃCZYKA

1. Warunki niezbędne do uzyskania upoważnienia do połowów tuńczyka – kwalifikowalne statki

Upoważnienia do połowów tuńczyka, o których mowa w art. 6 umowy, są wydawane pod warunkiem że statek jest zarejestrowany w rejestrze statków rybackich UE i znajduje się w wykazie IOTC statków upoważnionych do połowów oraz że armator, kapitan lub sam statek wywiązali się ze wszystkich wcześniejszych zobowiązań wynikających z prowadzenia przez nich działalności połowowej na wodach Madagaskaru w ramach umowy oraz z ustawodawstwa Madagaskaru w zakresie rybołówstwa.

2. Wniosek o wydanie upoważnienia do połowów

UE przedkłada Madagaskarowi wniosek o wydanie upoważnienia do połowów dla każdego statku, który chce prowadzić połowy w ramach umowy, na co najmniej 15 dni roboczych przed dniem rozpoczęcia wnioskowanego okresu ważności, używając formularza znajdującego się w dodatku 1.

Wniosek musi być wypełniony na maszynie lub ręcznie – czytelnie, drukowanymi literami.

Każdemu wnioskowi o wydanie upoważnienia do połowów, składanemu po raz pierwszy w ramach obowiązującego protokołu, lub składanemu po wprowadzeniu zmian technicznych w odnośnym statku, musi towarzyszyć:

- a) dowód uiszczenia z góry opłaty na okres ważności wnioskowanego upoważnienia;

- b) nazwisko, adres i dane kontaktowe:
  - (i) armatora statku rybackiego;
  - (ii) operatora statku rybackiego;
  - (iii) lokalnego agenta statku;
- c) aktualne kolorowe zdjęcie statku (widok burty) o wymiarach minimalnych 15 cm × 10 cm;
- d) świadectwo zdolności żeglugowej statku;
- e) zaświadczenie o wpisie statku do rejestru;
- f) świadectwo sanitarne statku wydane przez właściwy organ UE;
- g) szczegółowe dane kontaktowe statku rybackiego (faks, e-mail itp.).

Podczas odnawiania upoważnienia do połowów w ramach obowiązującego protokołu statki, których charakterystyka techniczna nie uległa zmianie, składają wniosek o odnowienie upoważnienia, któremu towarzyszy wyłącznie dowód uiszczenia opłaty.

3. Uiszczenie opłaty z góry

Wysokość uiszczanej z góry opłaty jest ustalana na podstawie rocznej stopy określonej w kartach technicznych w dodatku 2. Obejmuje ona wszystkie podatki krajowe i lokalne, z wyjątkiem opłat portowych, wyładunkowych i przeładunkowych oraz kosztów świadczonych usług.

4. Tymczasowy wykaz statków, które ubiegają się o upoważnienie

Po otrzymaniu wniosków o wydanie upoważnienia do połowów krajowy organ odpowiedzialny za nadzór nad działalnością połowową niezwłocznie opracowuje dla każdej kategorii statków tymczasowy wykaz statków, które ubiegają się o upoważnienie. Wykaz ten jest niezwłocznie przekazywany UE oraz właściwemu organowi Madagaskaru.

UE przekazuje tymczasowy wykaz armatorowi lub agentowi. W przypadku gdy biura UE są zamknięte, Madagaskar może wydać tymczasowy wykaz bezpośrednio armatorowi lub jego agentowi i przesłać jego kopie UE.

5. Wydawanie upoważnień do połowów

Upoważnienia do połowów w odniesieniu do wszystkich rodzajów statków wydawane są armatorom lub ich agentom w terminie 15 (piętnastu) dni roboczych od otrzymania przez właściwy organ kompletnego wniosku o wydanie upoważnienia. Kopia wspomnianych upoważnień do połowów jest przesyłana niezwłocznie delegaturze UE w Madagaskarze.

6. Wykaz statków posiadających upoważnienie do połowów

Po wydaniu upoważnienia do połowów organ krajowy odpowiedzialny za nadzór nad działalnością połowową niezwłocznie opracowuje dla każdej kategorii statków ostateczny wykaz statków upoważnionych do połowów na obszarze połowowym Madagaskaru. Wykaz ten jest niezwłocznie przekazywany UE, zastępując wykaz tymczasowy, o którym mowa powyżej.

7. Okres ważności upoważnienia do połowów

Okres ważności upoważnień do połowów wynosi jeden rok od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia i są one odnawialne.

8. Dokumenty pokładowe

Podczas przebywania na wodach lub w portach Madagaskaru na statku rybackim muszą stale znajdować się następujące dokumenty:

- a) oryginał upoważnienia do połowów, z tym, że jeżeli nie można uzyskać oryginału przed upływem miesiąca, zastąpić go może kopia wykazu statków upoważnionych do połowów, określona w niniejszym załączniku rozdział II punkt 6;

- b) dokumenty wydane przez właściwe organy państwa bandery statku rybackiego, które wskazują:
- numer, pod którym statek rybacki jest zarejestrowany, zaświadczenie o rejestracji statku;
  - świadectwo zgodności przewidziane w Konwencji z Torremolinos wystawione przez Międzynarodową Organizację Morską (IMO);
- c) aktualne poświadczone szkice lub opisy planów statku rybackiego, w szczególności liczba ładowni z podaną w metrach sześciennych pojemnością magazynową;
- d) jeżeli nastąpiła jakakolwiek modyfikacja charakterystyki statku rybackiego w zakresie jego długości całkowitej, pojemności rejestrowej brutto, mocy głównego silnika (konie mechaniczne) lub pojemności ładowni – świadectwo poświadczone przez właściwy organ państwa bandery statku rybackiego opisujące charakter takiej modyfikacji;
- e) jeżeli statek rybacki jest wyposażony w zbiorniki z wodą morską służące do schładzania lub zamrażania – dokument poświadczony przez właściwy organ państwa bandery statku wskazujący wzorcowanie zbiorników statków w metrach sześciennych;
- f) jeżeli dotyczy, należy na bieżąco aktualizować dziennik zarządzania wodami balastowymi (daty i godziny pompowania wraz z pozycjami i pojemnością, daty i godziny spuszczenia do morza wraz z pozycjami i pojemnością, zabiegi oczyszczania, którym poddano te wody balastowe);
- g) upoważnienie do połowów na wodach objętych jurysdykcją państwa bandery wydane w odniesieniu do statku rybackiego lub wyciąg z rejestru upoważnionych statków IOTC; oraz
- h) kopię obowiązującego ustawodawstwa Madagaskaru w zakresie rybołówstwa.

9. Przeniesienie upoważnienia do połowów

Upoważnienie do połowów jest wydawane dla danego statku i nie podlega przeniesieniu.

Jednakże w przypadku udowodnionego działania siły wyższej oraz na wniosek UE, upoważnienie do połowów można zastąpić nowym upoważnieniem, wydanym dla statku podobnego lub zastępującego, bez uiszczania na nowo opłaty płatnej z góry. W takim przypadku rozliczenie należności dla sejnierów-zamrażalni do połowu tuńczyków i takłowców powierzchniowych w rozdziale IV uwzględni całość połowów dokonywanych przez oba rodzaje statków na obszarze połowowym Madagaskaru.

Przeniesienia dokonuje się w drodze oddania upoważnienia do połowów przez armatora lub jego agenta na Madagaskarze oraz w drodze wydania przez Madagaskar w jak najkrótszym terminie upoważnienia do połowów zastępującego poprzednie upoważnienie. Upoważnienie do połowów jest wydawane w jak najkrótszym terminie armatorowi lub jego agentowi w chwili oddania upoważnienia do połowów, które ma być zastąpione. Upoważnienie do połowów zaczyna obowiązywać z dniem oddania upoważnienia do połowów, które ma być zastąpione.

Madagaskar aktualizuje w jak najkrótszym terminie wykaz statków upoważnionych do połowów. Nowy wykaz jest niezwłocznie przekazywany krajowemu organowi odpowiedzialnemu za kontrolę połowów oraz UE.

10. Statki pomocnicze

Statki pomocnicze pływające pod banderą UE muszą uzyskać upoważnienie zgodnie z przepisami i warunkami przewidzianymi w ustawodawstwie Madagaskaru i na warunkach w nim przewidzianych.

Koszt rocznej licencji dla statku pomocniczego wynosi 2 500 EUR.

Właściwe organy Madagaskaru regularnie przekazują Komisji Europejskiej wykaz tych upoważnień za pośrednictwem delegatury UE na Madagaskarze.

ROZDZIAŁ III

ŚRODKI TECHNICZNE

Środki techniczne stosowane w odniesieniu do statków posiadających upoważnienie do połowów dotyczące obszaru połowowego, narzędzi połowowych i przyłówów są określone dla każdej kategorii połowów w kartach technicznych znajdujących się w dodatku 2.

Statki przestrzegają ustawodawstwa Madagaskaru dotyczącego rybołówstwa oraz wszelkich rezolucji przyjętych przez IOTC.

ROZDZIAŁ IV**SPRAWOZDAWCZOŚĆ DOTYCZĄCA POŁOWÓW****1. Definicja rejsu połowowego**

Do celów niniejszego załącznika czas trwania rejsu połowowego statku UE określa się w następujący sposób:

- a) okres pomiędzy wejściem do obszaru połowowego Madagaskaru i wyjściem z niego, lub
- b) okres pomiędzy wejściem do obszaru połowowego Madagaskaru a przeładunkiem w porcie lub wyładunkiem na Madagaskarze.

2. Dziennik połowowy

Kapitan statku UE, który prowadzi połowy w ramach umowy, prowadzi dziennik połowowy IOTC, którego wzór dla każdej kategorii połowów znajduje się w dodatku 6 i 7.

Dziennik połowowy musi być zgodny z rezolucją IOTC 08/04 dla taklowców powierzchniowych i rezolucją 10/03 dla sejnerów.

Kapitan wypełnia dziennik połowowy dla każdego dnia przebywania statku na obszarze połowowym Madagaskaru.

Kapitan zapisuje każdego dnia w dzienniku połowowym ilość każdego gatunku zidentyfikowanego kodem Alfa 3 Organizacji Narodów Zjednoczonych do spraw Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) złowionego i zatrzymanego na statku, wyrażoną w kg masy w relacji pełnej lub, w razie potrzeby, w liczbie sztuk. W odniesieniu do każdego głównego gatunku kapitan zapisuje również przyłowy i odrzuty.

Dziennik połowowy wypełniany jest w sposób czytelny, dużymi literami i podpisywany przez kapitana.

Kapitan odpowiada za dokładność danych wpisanych do dziennika połowowego.

3. Sprawozdawczość dotycząca połowów

Kapitan deklaruje połowy statku poprzez przedstawienie Madagaskarowi dzienników połowowych odnoszących się do obecności statku na obszarze połowowym Madagaskaru.

Dzienniki połowowe składa się w następujący sposób:

- a) w przypadku zawinięcia do portu Madagaskaru oryginał każdego dziennika połowowego jest przekazywany miejscowemu przedstawicielowi Madagaskaru, który pisemnie potwierdza jego odbiór; kopia dziennika połowowego jest przekazywana służbom kontrolnym Madagaskaru;
- b) w przypadku wyjścia z obszaru połowowego Madagaskaru bez uprzedniego zawijania do któregoś z portów Madagaskaru - oryginał każdego dziennika połowowego jest przesyłany w terminie 7 (siedmiu) dni roboczych po zawinięciu do jakiegokolwiek innego portu, a w każdym razie w terminie 15 (piętnastu) dni roboczych od dnia wyjścia z obszaru połowowego Madagaskaru:
  - (i) pocztą elektroniczną na adres internetowy podany przez organ krajowy ds. nadzoru nad działalnością połowową; lub
  - (ii) faksem na numer podany przez organ krajowy ds. nadzoru nad działalnością połowową; lub
  - (iii) listem wysłanym do organu krajowego ds. nadzoru nad działalnością połowową;

Powrót statku do obszaru połowowego Madagaskaru w okresie ważności posiadanego przez niego upoważnienia do połowów łączy się ze sporządzeniem nowego sprawozdania dotyczącego połowów.

Od dnia 1 lipca 2013 r. obie Strony ustanawiają protokół do wymiany drogą elektroniczną wszelkich danych dotyczących połowów i sprawozdawczości, których podstawą jest elektroniczny dziennik połowowy; Strony planują wprowadzenie protokołu i zastąpienie wersji papierowej sprawozdawczości dotyczącej połowów wersją elektroniczną najpóźniej do dnia 1 stycznia 2014 r.

Kapitan przesyła UE i właściwemu organowi swojego państwa bandery kopie wszystkich dzienników połowowych. W odniesieniu do sejnów tuńczykowych i taklowców powierzchniowych kapitan przesyła również kopie wszystkich dzienników połowowych do jednego z następujących krajowych instytutów naukowych: USTA (Unité statistique thonière d'Antsiranana) i CSP (Centre de surveillance des pêches) oraz do jednego z następujących instytutów naukowych:

- a) IRD (Institut de recherche pour le développement);
- b) IEO (Instituto Español de Oceanografía);
- c) IPIMAR (Instituto Português de Investição Marítima).

W przypadku nieposzanowania przepisów dotyczących raportowania połowów Madagaskar może zawiesić upoważnienie do połowów dla danego statku do czasu otrzymania brakujących deklaracji połowowych i ukarać armatora zgodnie z odnośnymi przepisami obowiązującego ustawodawstwa krajowego. W przypadku ponownego nieposzanowania przepisów Madagaskar może odmówić odnowienia upoważnienia do połowów. Madagaskar informuje niezwłocznie UE o wszelkich karach nałożonych w takich okolicznościach.

4. Końcowe rozliczenie należności z tytułu opłat za sejnery tuńczykowe i taklowce powierzchniowe

UE określa dla każdego oceanicznego sejnery tuńczykowego i taklowca powierzchniowego, w oparciu o ich deklaracje połowowe potwierdzone przez instytuty naukowe wymienione powyżej, rozliczenie końcowe należności należnych od statku z tytułu rocznej kampanii połowowej za rok poprzedni.

UE przekazuje to rozliczenie końcowe Madagaskarowi i armatorowi przed dniem 31 lipca bieżącego roku. W terminie 30 dni roboczych od dnia przekazania Madagaskar może zakwestionować rozliczenie końcowe w oparciu o należyte elementy uzasadniające. W razie sporu Strony szukają porozumienia w ramach wspólnego komitetu. Jeżeli Madagaskar nie zgłosi zastrzeżeń w terminie 30 dni roboczych, rozliczenie końcowe jest uznane za przyjęte.

Jeżeli wartość rozliczenia końcowego jest wyższa niż opłata ryczałtowa płatna z góry w celu uzyskania upoważnienia do połowów, armator wpłaca saldo Madagaskarowi najpóźniej dnia 30 września bieżącego roku. Jeżeli zaś wartość rozliczenia końcowego jest niższa niż opłata ryczałtowa płatna z góry, różnica nie jest zwracana armatorowi.

ROZDZIAŁ V

WYŁADUNKI I PRZEŁADUNKI

Przeładunek na morzu jest zakazany. Wszelkie czynności przeładunkowe w porcie są monitorowane w obecności inspektorów Madagaskaru ds. rybołówstwa.

Kapitan statku UE, który chce dokonać wyładunku lub przeładunku, musi zgłosić równocześnie CMR i organom portowym na Madagaskarze, co najmniej na 48 godzin przed wyładunkiem lub przeładunkiem:

- a) nazwę statku rybackiego, który ma dokonać wyładunku lub przeładunku, oraz jego numer w rejestrze statków rybackich IOTC;
- b) port wyładunku lub przeładunku;
- c) planowany dzień i godzinę wyładunku lub przeładunku;
- d) ilości (wyrażone w kg wagi w relacji pełnej lub, w razie potrzeby, w liczbie sztuk) każdego gatunku, który ma być wyładowany lub przeładowany (zidentyfikowanego kodem Alfa 3 FAO);

Czynności przeładunkowe wymagają udzielenia przez CMR Madagaskaru uprzedniej zgody kapitanowi lub jego agentowi w ciągu 24 godzin po otrzymaniu wymienionego powyżej powiadomienia. Przeładunek musi odbywać się w jednym z upoważnionych do tego celu portów Madagaskaru.

W przypadku przeładunku, oprócz informacji wymienionych w lit. a)-d), kapitan podaje również nazwę statku przyjmującego.

Kapitan statku przyjmującego informuje organy Madagaskaru (CMR i organ portowy) o ilościach tuńczyka i gatunków tuńczykopodobnych przeładowanych na jego statek oraz wypełnia deklarację przeładunku w CMR i przekazuje ją organowi portowemu Madagaskaru w ciągu 24 godzin.

Wyznaczone porty rybackie na Madagaskarze, w których zezwala się na przeładunek, to: Antsiranana w odniesieniu do sejnów, Toliary, Ehoala, Toamasina w odniesieniu do takłowców.

Nieposzanowanie tych przepisów pociąga za sobą nałożenie odpowiednich sankcji przewidzianych w tym zakresie przez ustawodawstwo Madagaskaru.

Statki UE dokonujące wyładunku w porcie Madagaskaru dołożą starań, by udostępnić przyłowy przetwórcom lokalnym po lokalnej cenie rynkowej. Na wniosek przedsiębiorstw rybackich UE regionalne wydziały ministerstwa odpowiedzialnego za rybołówstwo dostarczają wykaz i dane kontaktowe lokalnych przedsiębiorstw przetwórczych.

Tuńczykowce UE, które dobrowolnie dokonują wyładunku w porcie Madagaskaru, korzystają z obniżki należności o 5 EUR za tonę złowioną na obszarze połowowym Madagaskaru w stosunku do kwoty wskazanej w dodatku 2 w odniesieniu do kategorii połowów danego statku.

Dodatkowa obniżka o 5 EUR za tonę zostaje przyznana w przypadku sprzedaży produktów rybołówstwa w zakładzie przetwórczym na Madagaskarze.

ROZDZIAŁ VI

KONTROLA

1. Wejście do obszaru połowowego i wyjście z niego

Każde wejście statku UE, posiadającego upoważnienie do połowów, na obszar połowowy Madagaskaru i wyjście z niego muszą być zgłoszone Madagaskarowi w terminie trzech godzin przed wejściem lub wyjściem.

Zgłaszając wejście lub wyjście, statek podaje w szczególności:

- a) planowany dzień, godzinę i punkt wejścia lub wyjścia;
- b) ilości każdego gatunku docelowego znajdujące się na statku, zidentyfikowane kodem Alfa 3 FAO oraz wyrażone w kg wagi w relacji pełnej lub, w razie potrzeby, w liczbie sztuk;
- c) ilości każdego gatunku przyłowionego znajdujące się na statku, zidentyfikowane kodem Alfa 3 FAO oraz wyrażone w kg wagi w relacji pełnej lub, w razie potrzeby, w liczbie sztuk.

Zgłoszenie odbywa się w pierwszej kolejności pocztą elektroniczną lub, jeśli jest to niemożliwe, faksem na adres elektroniczny lub numer telefonu podane przez CMR, przy użyciu formularza załączonego jako dodatek 8. CMR potwierdza niezwłocznie jego odbiór zwrotną pocztą elektroniczną lub faksem.

CMR powiadamia niezwłocznie odnośnie statki i UE o wszelkiej zmianie adresu elektronicznego, numeru telefonu lub częstotliwości.

Każdy statek przyłapany na prowadzeniu połowów na obszarze połowowym Madagaskaru bez uprzedniego zgłoszenia tego jest uważany za statek dokonujący połowów bez upoważnienia.

Każdy, kto narusza niniejsze postanowienie podlega grzywnom i karom przewidzianym przez obowiązujące ustawodawstwo Madagaskaru w zakresie rybołówstwa.

Raporty połowowe z wejścia/opuszczenia muszą być przechowywane na statku co najmniej przez rok od dnia ich przesłania.

Statki rybackie UE, które nie posiadają upoważnienia do połowów, muszą dokonać zgłoszenia tranzytu. Zakres tego zgłoszenia jest identyczny z określonym w niniejszym punkcie.

2. Współpraca w zakresie zwalczania połowów NNN

W celu wzmocnienia nadzoru połowów i zwalczania połowów NNN, statki rybackie UE zachęca się do informowania CMR o obecności wszelkich innych statków rybackich w ich pobliżu.

3. Okresowe raporty połowowe

Kiedy statek UE prowadzi działalność na wodach Madagaskaru, kapitan statku UE posiadającego upoważnienie do połowów musi co trzy dni informować CMR o połowach dokonywanych na obszarze połowowym Madagaskaru. Raportowanie połowów (przesłanie pierwszego raportu połowowego) rozpoczyna się trzy dni po dniu wejścia do obszaru połowowego Madagaskaru.

Przesyłając swoje okresowe raporty połowowe co trzy dni, statek podaje w szczególności:

- a) planowany dzień, godzinę i pozycję podczas raportowania;
- b) złowione ilości każdego gatunku docelowego znajdujące się na statku podczas trzydniowego okresu, zidentyfikowane kodem Alfa 3 FAO oraz wyrażone w kg wagi w relacji pełnej lub, w razie potrzeby, w liczbie sztuk;
- c) złowione ilości każdego gatunku przyłowionego znajdujące się na statku podczas trzydniowego okresu, zidentyfikowane kodem Alfa 3 FAO oraz wyrażone w kg wagi w relacji pełnej lub, w razie potrzeby, w liczbie sztuk;
- d) złowione ilości każdego gatunku przyłowionego, odrzucone do morza podczas trzydniowego okresu, zidentyfikowane kodem Alfa 3 FAO oraz wyrażone w kg wagi w relacji pełnej lub, w razie potrzeby, w liczbie sztuk;
- e) prezentację produktów;
- f) w odniesieniu do sejnerów poławiających tuńczyka:
  - liczbę skutecznych stawień sieci z urządzeniami do sztucznej koncentracji ryb, wykonanych od ostatniego raportu;
  - liczbę skutecznych stawień sieci na ławicach ryb, wykonanych od ostatniego raportu;
  - liczbę nieskutecznych stawień sieci.
- g) w odniesieniu do taklowców poławiających tuńczyka:
  - liczbę stawień sieci wykonanych od ostatniego raportu;
  - liczbę stawień haczyków użytych od ostatniego raportu.

Zgłoszenie odbywa się w pierwszej kolejności pocztą elektroniczną lub, jeśli jest to niemożliwe, faksem na adres elektroniczny lub numer telefonu podany przez CMR, przy użyciu formularza załączonego jako dodatek 8. CMR powiadamia niezwłocznie odnośnie statki i UE o wszelkiej zmianie adresu elektronicznego, numeru telefonu lub częstotliwości.

Każdy statek przyłapany na prowadzeniu połowów na obszarze połowowym Madagaskaru bez zgłoszenia sporządzonego co trzy dni raportu jest uważany za statek dokonujący połowów bez upoważnienia. Każdy, kto narusza niniejsze postanowienie podlega grzywnom i karom przewidzianym przez obowiązujące ustawodawstwo Madagaskaru w zakresie rybołówstwa.

Okresowe raporty połowowe muszą być przechowywane na statku co najmniej przez rok od dnia ich przesłania.

4. Inspekcja na morzu

Inspekcji na morzu na obszarze połowowym Madagaskaru, prowadzonej w odniesieniu do statków UE posiadających upoważnienie do połowów, dokonują inspektorzy Madagaskaru, których można zidentyfikować i którzy są odpowiedzialni za kontrole połowów.

Przed wejściem na statek upoważnieni inspektorzy uprzedzają statek UE, na kanale 16 VHF, o decyzji przeprowadzenia inspekcji. Inspekcja jest prowadzona przez inspektorów ds. rybołówstwa, którzy przed rozpoczęciem inspekcji muszą przedstawić swoją tożsamość, kwalifikacje oraz zlecenie przeprowadzenia inspekcji.

Upoważnieni inspektorzy pozostają na pokładzie statku UE jedynie przez okres niezbędny do wykonania zadań związanych z inspekcją. Przeprowadzają oni inspekcję w sposób ograniczający do minimum jej skutki dla statku, prowadzonej przez niego działalności połowowej i ładunku.

Na zakończenie każdej inspekcji upoważnieni inspektorzy sporządzają sprawozdanie z inspekcji. Kapitan statku UE ma prawo wprowadzić swoje komentarze do sprawozdania z inspekcji. Sprawozdanie z inspekcji jest podpisywane przez inspektora, który je sporządził, oraz przez kapitana statku UE.

Upoważnieni inspektorzy przekazują kopię sprawozdania z inspekcji kapitanowi statku UE przed zejściem ze statku. W razie stwierdzenia naruszenia przepisów kopię powiadomienia o naruszeniu przekazuje się również UE zgodnie z rozdziałem VIII.

5. Inspekcja w porcie w przypadku wyładunku i przeładunku

Inspekcja unijnych statków rybackich, które dokonują wyładunku lub przeładunku połowów, w porcie Madagaskaru prowadzona jest przez madagaskarskich inspektorów, których można zidentyfikować i którzy są odpowiedzialni za kontrole połowów.

Przed rozpoczęciem inspekcji inspektorzy muszą przedstawić swoją tożsamość, kwalifikacje oraz zlecenie przeprowadzenia inspekcji. Inspektorzy Madagaskaru pozostają na pokładzie statku UE jedynie przez okres niezbędny do wykonania zadań związanych z inspekcją i przeprowadzają inspekcję w sposób ograniczający do minimum jej skutki dla statku, dokonywanego przez niego wyładunku lub przeładunku ładunku.

Na zakończenie każdej inspekcji inspektorzy Madagaskaru sporządzają sprawozdanie z inspekcji. Kapitan statku UE ma prawo wprowadzić swoje komentarze do sprawozdania z inspekcji. Sprawozdanie z inspekcji jest podpisywane przez inspektora, który je sporządził, oraz przez kapitana statku UE.

Inspektorzy Madagaskaru przekazują kopię sprawozdania z inspekcji kapitanowi statku UE przed zejściem ze statku.

W razie stwierdzenia naruszenia przepisów kopię powiadomienia o naruszeniu przekazuje się również UE zgodnie z rozdziałem VIII.

ROZDZIAŁ VII

SATELITARNY SYSTEM MONITOROWANIA STATKÓW (VMS)

1. Komunikaty dotyczące pozycji statków – system VMS

Statki UE posiadające upoważnienie do połowów muszą być wyposażone w satelitarny system monitorowania statków (*Vessel Monitoring System* - VMS), który zapewnia automatyczne, stałe i cegodzinne przekazywanie informacji o ich pozycji do CMR ich państwa bandery.

Każdy komunikat o pozycji musi zawierać:

- a) identyfikację statku;
- b) ostatnią pozycję geograficzną statku (długość, szerokość geograficzna) z marginesem błędu pozycji poniżej 500 metrów i przedziałem ufności wynoszącym 99 %;
- c) dzień i godzinę zarejestrowania pozycji;
- d) prędkość i kurs statku.

Każdy komunikat o pozycji musi być skonfigurowany w formacie podanym w dodatku 9.

Pierwsza pozycja zarejestrowana po wejściu na wody Madagaskaru jest oznaczana kodem „ENT”. Wszystkie następne pozycje są oznaczane kodem „POS”, z wyjątkiem pierwszej pozycji zarejestrowanej po wyjściu z wód Madagaskaru, która jest oznaczana kodem „EXI”. CMR państwa bandery zapewnia automatyczne przetwarzanie i, w razie potrzeby, elektroniczne przesyłanie komunikatów o pozycji. Komunikaty o pozycji są rejestrowane w sposób bezpieczny i przechowywane przez okres trzech lat.

2. Przekazywanie informacji przez statek w przypadku awarii systemu VMS

Kapitan powinien stale dopilnowywać, aby system VMS był w pełni operacyjny a komunikaty o pozycji prawidłowo przekazywane do CMR państwa bandery.

Statki UE, które prowadzą połowy z uszkodzonym systemem VMS nie są upoważnione do wejścia do obszaru połowowego Madagaskaru.

W razie awarii systemu VMS statku podczas połowów na obszarze połowowym Madagaskaru, system ten należy naprawić lub wymienić możliwie najszybciej i nie później niż w terminie 15 dni roboczych. Po upływie tego terminu statek traci prawo do prowadzenia połowów na wodach Madagaskaru.

Statki z uszkodzonym systemem VMS, które prowadzą połowy na wodach Madagaskaru, powinny przekazywać komunikaty o pozycji do CMR państwa bandery i Madagaskaru pocztą elektroniczną lub faksem z częstotliwością co najmniej co sześć godzin, podając wszelkie wymagane informacje.

3. Bezpieczne przesyłanie komunikatów o pozycji do Madagaskaru

CMR państwa bandery przesyła automatycznie komunikaty o pozycji odnośnych statków do CMR Madagaskaru. CMR państwa bandery i CMR Madagaskaru przekazują sobie nawzajem swoje kontaktowe adresy elektroniczne oraz informują się niezwłocznie o wszelkich zmianach tych adresów.

Przesyłanie komunikatów o pozycji pomiędzy CMR państwa bandery i CMR Madagaskaru odbywa się drogą elektroniczną z wykorzystaniem systemu bezpiecznej łączności.

CMR Madagaskaru informuje niezwłocznie CMR państwa bandery i UE o wszelkich następujących po sobie zakłóceniach w odbiorze komunikatów o pozycji statku posiadającego upoważnienie do połowów, w przypadku gdy odnośny statek nie zgłosił swojego wyjścia z wód Madagaskaru.

4. Nieprawidłowe działanie systemu łączności

Madagaskar sprawdza kompatybilność swojego sprzętu elektronicznego ze sprzętem CMR państwa bandery oraz informuje niezwłocznie UE o wszelkich zakłóceniach w łączności i w odbiorze komunikatów o pozycji, w celu jak najszybszego znalezienia rozwiązania technicznego. Wszelkie ewentualne spory będą rozstrzygane przez wspólny komitet.

Kapitan jest uznawany za odpowiedzialnego za wszelką dowiedzioną interwencję w systemie VMS mającą na celu zakłócenie funkcjonowania systemu lub sfałszowanie komunikatów o pozycji. Wszelkie naruszenie przepisów podlega karom przewidzianym w obowiązującym ustawodawstwie Madagaskaru.

5. Zmiana częstotliwości wysyłania komunikatów o pozycji

Na podstawie uzasadnionych elementów, które wskazują na istnienie naruszenia, CMR Madagaskaru może zwrócić się z prośbą do CMR państwa bandery, wysyłając kopię prośby do UE, o skrócenie do 30 minut przerw pomiędzy kolejnymi komunikatami o pozycji statku, w okresie wyznaczonym do przeprowadzenia śledztwa. CMR Madagaskaru powinien przesyłać wspomniane dowody do CMR państwa bandery i UE. CMR państwa bandery niezwłocznie wysyła komunikaty o pozycji do CMR Madagaskaru przy użyciu nowej częstotliwości.

CMR Madagaskaru niezwłocznie informuje centrum monitorowania państwa bandery i Komisję Europejską o zakończeniu procedury weryfikacji.

Po zakończeniu okresu wyznaczonego na prowadzenie śledztwa CMR Madagaskaru informuje CMR państwa bandery i UE o ewentualnych czynnościach następczych.

ROZDZIAŁ VIII

NARUSZENIA PRZEPISÓW

Niezastosowanie się do którejkolwiek z powyższych zasad lub postanowień protokołu, bądź do środków dotyczących zarządzania zasobami żywymi i ich ochrony lub ustawodawstwa Madagaskaru, może skutkować nałożeniem kary w postaci zawieszenia, uchylecia lub braku przedłużenia upoważnienia do połowów dla danego statku.

1. Postępowanie w stosunku do naruszenia przepisów

Wszelkie naruszenie przepisów dokonane na obszarze połowowym Madagaskaru przez statek UE posiadający upoważnienie do połowów zgodnie z postanowieniami niniejszego załącznika powinno być wymienione w sprawozdaniu z inspekcji.

W przypadku inspekcji na statku podpisanie przez kapitana sprawozdania z inspekcji nie przesądza o prawie armatora do obrony przed zarzutem stwierdzonego naruszenia przepisów. W przypadku odmowy podpisania sprawozdania z inspekcji kapitan przedstawia na piśmie powody tej odmowy a inspektor nanosi zapis „odmowa podpisania”.

W odniesieniu do każdego naruszenia przepisów dokonanego na obszarze połowowym Madagaskaru przez statek UE posiadający upoważnienie do połowów powiadomienie o określonym naruszeniu i związanych z nim sankcjach nałożonych na kapitana jest przekazywane bezpośrednio armatorowi w następstwie procedury ustanowionej w przepisach Madagaskaru w zakresie rybołówstwa. Kopię powiadomienia przesyła się do państwa bandery statku i UE w terminie 72 godzin.

2. Zatrzymanie statku

W przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów każdy statek UE, który naruszył przepisy, może być zmuszony do zaprzestania swojej działalności połowowej i, jeśli znajduje się na morzu, do powrotu do któregoś z portów Madagaskaru, zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem Madagaskaru.

Madagaskar zgłasza UE każde zatrzymanie statku UE posiadającego upoważnienie do połowów drogą elektroniczną, w terminie maksymalnie 24 godzin. Zgłoszenie musi zawierać przyczyny aresztowania lub zatrzymania.

Przed podjęciem jakiegokolwiek środka przeciwko statkowi, kapitanowi, załodze statku lub ładunkowi, poza działaniami mającymi na celu zabezpieczenie dowodów, CMR Madagaskaru organizuje spotkanie informacyjne mające na celu wyjaśnienie faktów, które doprowadziły do zatrzymania statku, oraz przedstawienie ewentualnych działań następczych, w terminie jednego dnia roboczego od zgłoszenia zatrzymania statku. W spotkaniu informacyjnym uczestniczą przedstawiciel państwa bandery oraz armatora statku.

3. Kary za naruszenie przepisów – postępowanie ugodowe

Kara za naruszenie przepisów jest wyznaczana przez Madagaskar zgodnie z przepisami obowiązującego ustawodawstwa krajowego.

Przed wszczęciem postępowania sądowego podejmowane jest postępowanie ugodowe pomiędzy organami Madagaskaru a statkiem UE w celu rozstrzygnięcia sprawy polubownie. Przedstawiciel państwa bandery może wziąć udział w postępowaniu ugodowym. Postępowanie ugodowe kończy się najpóźniej 72 godzin po zgłoszeniu zatrzymania statku.

4. Postępowanie sądowe – gwarancja bankowa

Jeżeli wspomniane powyżej postępowanie ugodowe nie powiedzie się, a sprawa dotycząca naruszenia przepisów zostaje wszczęta przed właściwym organem sądowym, armator statku, który naruszył przepisy, składa na rachunku Skarbu Państwa Madagaskaru gwarancję bankową, której wysokość ustala Madagaskar i która obejmuje koszty związane z zatrzymaniem statku, szacowaną grzywną i ewentualną wypłatą odszkodowania. Gwarancja bankowa nie podlega zwrotowi do czasu zakończenia postępowania sądowego.

Gwarancja bankowa jest zwalniana i zwracana armatorowi niezwłocznie po wydaniu orzeczenia:

- a) w całości, jeśli nie orzeczono żadnej kary;
- b) do wysokości salda, jeśli kara skutkowałą grzywną nieprzekraczającą gwarancji bankowej.

Madagaskar informuje UE o wynikach postępowania sądowego w terminie 8 dni od wydania orzeczenia.

5. Zwolnienie statku i załogi

Statek i jego załoga mogą opuścić port po uregulowaniu kary wynikającej z postępowania ugodowego lub po złożeniu gwarancji bankowej na rachunku Skarbu Państwa Madagaskaru. Statek zostaje zwolniony, a jego załozde zezwala się na opuszczenie portu:

- a) z chwilą wypełnienia zobowiązań wynikających z postępowania ugodowego,
- b) albo po wniesieniu gwarancji bankowej wymienionej powyżej i po jej przyjęciu przez ministerstwo odpowiedzialne za rybołówstwo, w oczekiwaniu na zakończenie postępowania sądowego.

ROZDZIAŁ IX

ZAOKRĘTOWANIE MARYNARZY

1. Liczba marynarzy, którzy mają być zaokrętowani

Armatorzy sejnów do połowów tuńczyka i takłowców powierzchniowych będą odpowiedzialni za zatrudnianie obywateli krajów AKP na następujących warunkach i przy następujących limitach:

- a) w przypadku floty sejnów do połowów tuńczyka, co najmniej 20 % zamustrowanych marynarzy w sezonie poławiania tuńczyka na obszarze połowowym kraju trzeciego będzie pochodziło z krajów AKP;

- b) w przypadku floty taklowców powierzchniowych, co najmniej 20 % zamustrowanych marynarzy w sezonie połowów na obszarze połowowym kraju trzeciego będzie pochodziło z krajów AKP.

Armatorzy dołożą starań, aby zaokrętować więcej dodatkowych marynarzy pochodzących z Madagaskaru.

2. Umowy o zatrudnienie marynarzy

Do marynarzy zaokrętowanych na statkach UE stosuje się z mocy prawa Deklaracja MOP dotycząca podstawowych zasad i praw w pracy. Dotyczy to w szczególności swobody zrzeszania się, faktycznego uznawania prawa do zbiorowych negocjacji pracowników oraz zniesienia dyskryminacji w odniesieniu do zatrudnienia i zawodu.

Umowy o pracę z marynarzami pochodzącymi z krajów AKP, których kopie otrzymują strony tych umów, sporządzone są pomiędzy przedstawicielem (przedstawicielami) armatorów a marynarzami lub ich związkami zawodowymi lub przedstawicielami tych związków. Umowy o pracę zapewniają marynarzom korzystanie z systemu zabezpieczeń społecznych, który jest dla nich obowiązujący, w tym ubezpieczenia na wypadek śmierci, ubezpieczenia zdrowotnego i od nieszczęśliwych wypadków.

3. Wynagrodzenie marynarzy

Wynagrodzenie marynarzy z państw AKP pokrywają armatorzy. Jego wysokość jest ustalana za obopólnym porozumieniem armatorów lub ich przedstawicieli i marynarzy lub ich związków zawodowych bądź przedstawicieli tych związków. Jednakże warunki wynagrodzenia marynarzy z krajów AKP nie mogą być gorsze od warunków wynagrodzenia stosowanych dla załóg w ich własnych krajach, a w żadnym razie nie mogą być gorsze od norm przewidzianych przez MOP.

4. Obowiązki marynarza

Każdy marynarz zatrudniony przez statek UE stawia się u kapitana określonego statku w przeddzień wyznaczonego terminu zaokrętowania. Armator jest automatycznie zwalniany z obowiązku zatrudnienia marynarza, który nie stawia się o wyznaczonej godzinie w terminie przewidzianym na zaokrętowanie.

ROZDZIAŁ X

OBSERWATORZY

1. Obserwacja działalności połowowej

Strony uznają znaczenie przestrzegania obowiązków wynikających z rezolucji IOTC w odniesieniu do programu obserwatorów naukowych.

W celu przestrzegania wspomnianych rezolucji, wyłączając przypadek ograniczeń przestrzennych wynikających z wymogów bezpieczeństwa, postanowienia dotyczące obserwatorów są następujące:

Statki, które w ramach Umowy posiadają upoważnienie do połowów na wodach Madagaskaru, zabierają na pokład obserwatorów wyznaczonych przez władze Madagaskaru, zgodnie z poniższymi zasadami.

Na wniosek władz Madagaskaru, statki rybackie UE zabierają na pokład obserwatorów w celu osiągnięcia poziomu obłożenia odpowiadającego 10 % upoważnionych statków. Jednak statki o pojemności poniżej 100 GT nie mają obowiązku przestrzegania tego progu.

2. Wyznaczone statki i obserwatorzy

Organy Madagaskaru sporządzają wykaz statków, które zostały wyznaczone do przyjęcia na pokład obserwatora. Wykaz ten jest uaktualniany. Wykaz ten jest przekazywany Komisji Europejskiej niezwłocznie po jego sporządzeniu.

Organy Madagaskaru przekazują zainteresowanemu armatorowi nazwisko obserwatora, który został wyznaczony do przyjęcia na pokład jego statku, najpóźniej 15 dni przed przewidywaną datą zaokrętowania obserwatora.

Czas przebywania obserwatora na statku nie może przekraczać czasu niezbędnego do wykonania przez niego swoich obowiązków.

3. Wynagrodzenie obserwatora

Koszty związane z dojazdem obserwatora poza Madagaskar i jego powrotem ponosi armator. Wynagrodzenie i składki na ubezpieczenie społeczne obserwatora pokrywane są przez organy Madagaskaru.

W odniesieniu do każdego statku, który przyjmuje na pokład obserwatora, od armatora wymagany jest udział w kosztach w wysokości 20 EUR za każdy dzień zaokrętowania. Kwota ta jest wpłacana na rzecz programu obserwatorów naukowych, którym zarządza CMR.

4. Warunki przyjęcia na pokład

Warunki zaokrętowania obserwatora, w szczególności czas przebywania na statku, są uzgodnione za obopólną zgodą przez armatora lub jego agenta i Madagaskar.

Obserwator jest traktowany na pokładzie tak jak oficer. Jednakże przy zakwaterowaniu obserwatora na statku uwzględnia się strukturę techniczną statku.

Koszty zakwaterowania obserwatora na statku i jego wyżywienia pokrywa armator.

Kapitan podejmuje wszelkie dostępne środki w celu zapewnienia obserwatorowi bezpieczeństwa fizycznego i psychicznego przy wykonywaniu jego zadań.

Obserwatorowi zapewnia się dostęp do wszelkich urządzeń niezbędnych do wypełniania jego obowiązków. Zapewnia mu się dostęp do środków łączności i wszelkich dokumentów na statku, do dokumentów związanych bezpośrednio z prowadzeniem działalności połowowej przez statek, a w szczególności do dziennika połowowego i do dziennika nawigacyjnego, a także do części statku niezbędnych do ułatwienia mu wykonywania jego zadań.

5. Zaokrętowanie obserwatora i opuszczenie przez niego statku

Obserwatora zaokrętowuje się w porcie wybranym przez armatora.

Armator lub jego przedstawiciel informują Madagaskar, na 10 dni przed zaokrętowaniem, o dniu, godzinie i porcie zaokrętowania obserwatora. Jeżeli obserwatora zaokrętowuje się za granicą, jego koszty dotarcia do portu zaokrętowania pokrywa armator.

Jeżeli obserwator nie stawia się do zaokrętowania w terminie 12 godzin po planowanym dniu i godzinie, armator jest automatycznie zwolniony z obowiązku zaokrętowania tego obserwatora.

Armator może opuścić port i rozpocząć działania połowowe.

Jeżeli obserwator nie schodzi ze statku w którymś z portów Madagaskaru, armator pokrywa koszty zakwaterowania i wyżywienia obserwatora do czasu jego powrotu samolotem.

W przypadku, gdy statek nie stawia się w ustalonym wcześniej czasie w porcie zaokrętowania obserwatora, armator pokrywa koszty związane z oczekiwaniem obserwatora w porcie (zakwaterowanie, wyżywienie).

W przypadku, gdy statek nie stawia się bez uprzedniego uprzedzenia o tym CMR, Madagaskar ma prawo zawiesić jego upoważnienie do połowów.

6. Zadania obserwatora

Podczas przebywania na statku obserwator:

- a) podejmuje wszelkie odpowiednie działania, aby nie zakłócać ani nie utrudniać prowadzenia połowów;
- b) szanuje materiały i sprzęt znajdujące się na statku;
- c) zachowuje poufność wszelkich dokumentów należących do danego statku.

Obserwator przekazuje swoje obserwacje drogą radiową, faksem lub pocztą elektroniczną co najmniej raz na tydzień podczas prowadzenia przez statek połowów na obszarze połowowym Madagaskaru, z podaniem wielkości głównych połowów i przyłówów znajdujących się na pokładzie oraz innych czynności zgodnie z wymogami organów.

7. Ustalenia obserwatora

Przed opuszczeniem statku obserwator przedstawia kapitanowi statku swoje ustalenia. Kapitan statku ma prawo wprowadzić swoje komentarze do ustaleń obserwatora. Ustalenia są podpisywane przez obserwatora i kapitana. Kapitan otrzymuje kopię ustaleń obserwatora.

Obserwator przekazuje swoje ustalenia Madagaskarowi, który przesyła ich kopię UE w terminie 15 dni roboczych po opuszczeniu statku przez obserwatora.

WYKAZ DODATKÓW

- Dodatek 1 — Formularz wniosku o wydanie licencji
- Dodatek 2 — Arkusz techniczny
- Dodatek 3 — Współrzędne (długości i szerokości geograficzne) obszaru połowowego Madagaskaru
- Dodatek 4 — Obszar połowowy Madagaskaru
- Dodatek 5 — Współrzędne geograficzne obszaru połowowego objętego zakazem połowów dla taklowców powierzchniowych
- Dodatek 6 — Dziennik połowowy – Formularz raportu połowowego dla sejnierów tuńczykowych
- Dodatek 7 — Dziennik połowowy – Formularz raportu połowowego dla taklowców
- Dodatek 8 — Formularz zgłoszenia wejścia do obszaru połowowego i wyjścia z niego
- Dodatek 9 — Format komunikatów VMS o pozycji
-

Dodatek 1

Formularz wniosku o wydanie licencji

MINISTERSTWO ODPOWIEDZIALNE ZA RYBOŁÓWSTWO NA MADAGASKARZE

WNIOSEK O WYDANIE LICENCJI DLA ZAGRANICZNYCH STATKÓW DO POŁOWÓW NA SKALĘ PRZEMYSŁOWĄ

1. Nazwa armatora: .....
2. Adres siedziby armatora: .....
3. Nazwa przedstawiciela lub agenta: .....
4. Adres siedziby przedstawiciela lub lokalnego agenta armatora: .....
5. Nazwisko kapitana: .....
6. Nazwa statku: .....
7. Numer rejestracyjny: .....
8. Numer faksu .....
9. E-mail: .....
10. Radiowy sygnał wywoławczy: .....
11. Data i miejsce budowy: .....
12. Państwo bandery: .....
13. Port rejestracji: .....
14. Port wyposażenia: .....
15. Długość (długość całkowita): .....
16. Szerokość (szerokość całkowita): .....
17. Pojemność brutto (UMS): .....
18. Pojemność ładowni: .....
19. Zdolności chłodzenia i zamrażania: .....
20. Typ i moc silnika: .....
21. Narzędzia połowowe: .....
22. Liczba marynarzy: .....
23. System łączności: .....
24. Sygnał wywoławczy: .....
25. Sygnały zgłoszenia: .....
26. Planowane operacje połowowe: .....
27. Miejsce wyładunku: .....
28. Obszary połowowe: .....

29. Gatunki docelowe: .....

30. Okres ważności: .....

31. Warunki szczególne: .....

Opinia dyrekcji generalnej ds. rybołówstwa i akwakultury: .....

Uwagi ministerstwa odpowiedzialnego za rybołówstwo: .....

_____

Dodatek 2

ARKUSZ TECHNICZNY

Obszar połowowy:

- Wody poza obszarem 20 mil morskich mierzonym od linii podstawowej. Obszar opisany w dodatkach 3 i 4.
- Należy przestrzegać 3 milowej strefy ochronnej wokół krajowych urzędzeń do sztucznej koncentracji ryb.
- W strefach skupisk Leven i Castor, których parametry określono w dodatku 5, takłowcom powierzchniowym objętym niniejszym protokołem zabrania się prowadzenia działalności połowowej.

Dopuszczalne narzędzia połowowe:

- Niewód
- Sznury haczykowe powierzchniowe

Przyłowy:

- Przestrzeganie zaleceń IOTC

Oplaty obowiązujące armatorów/równoważność połowów

Opłata armatora za każdą złowioną tonę	35 EUR/tonę
Wysokość rocznych zaliczek od armatorów:	<ul style="list-style-type: none"> — 4 900 EUR za 140 ton na sejner tuńczykowy — 3 675 EUR za 105 ton na takłowiec powierzchniowy o pojemności powyżej 100 GT — 1 750 EUR za 50 ton na takłowiec powierzchniowy o pojemności mniejszej lub równej 100 GT
Liczba statków upoważnionych do połowów	<ul style="list-style-type: none"> — 40 sejnów — 34 takłowców powierzchniowych powyżej 100 GT — 22 takłowców powierzchniowych mniejszych lub równych 100 GT

Pozostałe

- Opłata za statek pomocniczy: 2 500 EUR na statek
- Marynarze:
  - w przypadku floty sejnów tuńczykowych, co najmniej 20 % zamustrowanych marynarzy w okresie połowu tuńczyka na obszarze połowowym państw trzecich będzie pochodziło z krajów AKP,
  - w przypadku floty takłowców powierzchniowych, co najmniej 20 % zamustrowanych marynarzy w okresie połowu na obszarze połowowym państw trzecich będzie pochodziło z krajów AKP.
  - Armatorzy dołożą starań, aby zaokrętować więcej dodatkowych marynarzy pochodzących z Madagaskaru.
- Obserwatorzy:
  - Na wniosek władz Madagaskaru, statki rybackie UE zabierają na pokład obserwatorów w celu osiągnięcia poziomu obłożenia odpowiadającego 10 % upoważnionych statków. Jednak statki o pojemności poniżej 100 GT nie mają obowiązku przestrzegania tego progu.
  - W odniesieniu do każdego statku, który przyjmuje na pokład obserwatora, od armatora wymagany jest udział w kosztach w wysokości 20 EUR za każdy dzień zaokrętowania. Kwota ta jest wpłacana na rzecz programu obserwatorów naukowych, którym zarządza CMR.

Dodatek 3

WSPÓŁRZĘDNE (DŁUGOŚCI I SZEROKOŚCI GEOGRAFICZNE) OBSZARU POŁOWOWEGO MADAGASKARU**Coordonnées (latitudes et longitudes) de la zone de pêche (ZP) de Madagascar**

(voir aussi carte géographique annexée en appendice 4)

Réf	Coordonnées en deg. déc.		Coordonnées en deg. mm	
	X	Y	X	Y
A	49,40	- 10,3	49°24'E	10°18'S
B	51	- 11,8	51°0'E	11°48'S
C	53,3	- 12,7	53°18'E	12°42'S
D	52,2	- 16,3	52°12'E	16°18'S
E	52,8	- 18,8	52°48'E	18°48'S
F	52	- 20,4	52°0'E	20°24'S
G	51,8	- 21,9	51°48'E	21°54'S
H	50,4	- 26,2	50°24'E	26°12'S
I	48,3	- 28,2	48°18'E	28°12'S
J	45,4	- 28,7	45°24'E	28°42'S
K	41,9	- 27,8	41°54'E	27°48'S
L	40,6	- 26	40°36'E	26°0'S
M	41,8	- 24,3	41°48'E	24°18'S
N	41,6	- 20,8	41°36'E	20°48'S
O	41,4	- 19,3	41°24'E	19°18'S
P	43,2	- 17,8	43°12'E	17°48'S
Q	43,4	- 16,9	43°24'E	16°54'S
R	42,55	- 15,6	42°33'E	15°36'S
S	43,15	- 14,35	43°9'E	14°21'S
T	45	- 14,5	45°0'E	14°30'S
U	46,8	- 13,4	46°48'E	13°24'S
V	48,4	- 11,2	48°24'E	11°12'S

OKREŚLENIE OBSZARU ZAKAZU POŁOWÓW

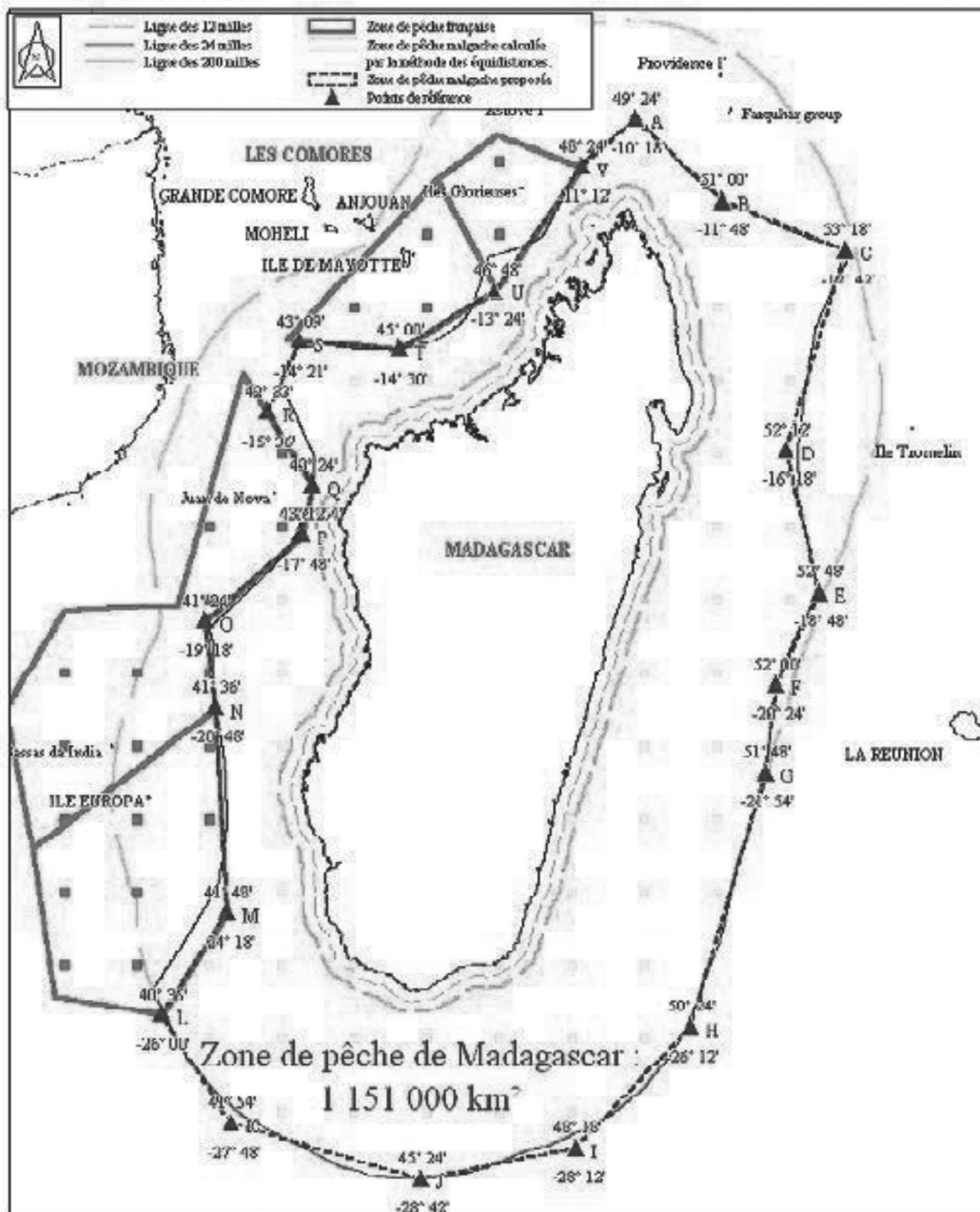
(w minutach kątowych)

Punkt	Szerokość geograficzna	Długość geograficzna
1	12°18'44"S	47°35'63"E
2	11°56'64"S	47°51'38"E
3	11°53'S	48°00'E
4	12°18'S	48°14'E
5	12°30'S	48°05'E
6	12°32'S	47°58'E
7	12°56'S	47°47'E
8	13°01'S	47°31'E
9	12°53'S	47°26'E

Dodatek 4

APPENDICE 4: Zone de pêche de Madagascar

Echelle : 1 / 14 000 000 ème.

Édition : Septembre 2003

0 250 500
en kilomètre**ZONE DE PÊCHE DE MADAGASCAR :**

- À l'ouest : Calage de la zone de pêche de Madagascar sur la zone de pêche française.
- Au sud et au sud-est : Calage sur la ligne des 200 milles calculée à partir du trait de côte.
- Au nord et à l'est : Calage sur la zone de pêche calculée par la méthode des équidistances.
- Simplification de la délimitation à partir de points de référence.

Dodatek 5

Współrzędne geograficzne obszaru połowowego objętego zakazem połowów dla takłowców powierzchniowych

Punkt	Szerokość geograficzna	Długość geograficzna
1	12°18'44''S	47°35'63''E
2	11°56'64''S	47°51'38''E
3	11°53'S	48°00'E
4	12°18'S	48°14'E
5	12°30'S	48°05'E
6	12°32'S	47°58'E
7	12°56'S	47°47'E
8	13°01'S	47°31'E
9	12°53'S	47°26'E

DATE FECHA DATE	POSITION (chaque calée ou midi) POSICION (cada lance o mediadia) POSITION (each set or midday)	CALEE LANCE SET	CAPTURE ESTIMEE ESTIMACION DE LA CAPTURA ESTIMATED CATCH													ASSOCIATION ASOCIACION ASSOCIATION					COMMENTAIRES OBSERVACIONES COMMENTS			COURANT CORRIENTE CURRENT								

PODPIS DATA

—

Dodatek 8

**Formularz zgłoszenia wejścia do obszaru połowowego i wyjścia z niego
FORMAT ZGŁASZANYCH RAPORTÓW**

1. FORMAT ZGŁOSZENIA WEJŚCIA (NA TRZY GODZINY WCZEŚNIEJ)

ADRESAT: CMR MADAGASKARU

KOD DZIAŁANIA: WEJŚCIE

NAZWA STATKU: .....

MIĘDZYNARODOWY RADIOWY SYGNAŁ WYWOŁAWCZY: .....

PAŃSTWO BANDERY: .....

RODZAJ STATKU: .....

NUMER LICENCJI: .....

POZYCJA NA WEJŚCIU: .....

DATA I GODZINA (UTC) WEJŚCIA: .....

CAŁKOWITE ILOŚCI RYB NA STATKU W KG: .....

— YFT (Tuńczyk żółtopłetwy/Albacore/Yellowfin tuna/*Thunnus albacares*) w KG: .....— SKJ (Bonito/Listao/Skipjack/*Katsuwonus pelamis*) w KG: .....— BET (Opastun/Patudo/Bigeye tuna/*Thunnus obesus*) w KG: .....— ALB (Tuńczyk biały/Germon/Albacore tuna/*Thunnus alalunga*) w KG: .....

— INNE (OKREŚLIĆ) w KG: .....

2. FORMAT RAPORTU WYJŚCIA (NA TRZY GODZINY WCZEŚNIEJ)

ADRESAT: CMR MADAGASKARU

KOD DZIAŁANIA: WYJŚCIE

NAZWA STATKU: .....

MIĘDZYNARODOWY RADIOWY SYGNAŁ WYWOŁAWCZY: .....

PAŃSTWO BANDERY: .....

RODZAJ STATKU: .....

NUMER LICENCJI: .....

POZYCJA NA WYJŚCIU: .....

DATA I GODZINA (UTC) WYJŚCIA: .....

CAŁKOWITE ILOŚCI RYB NA STATKU W KG: .....

— YFT (Tuńczyk żółtopłetwy/Albacore/Yellowfin tuna/*Thunnus albacares*) w KG: .....

- SKJ (Bonito/Listao/Skipjack/Katsuwonus pelamis) w KG: .....
- BET (Opastun/Patudo/Bigeye tuna/Thunnus obesus) w KG: .....
- ALB (Tuńczyk biały/Germon/Albacore tuna/Thunnus alalunga) w KG: .....
- INNE (OKREŚLIĆ) w KG: .....
3. FORMAT COTYGODNIOWEGO RAPORTU POŁOWOWEGO (CO TRZY DNI W CZASIE DOKONYWANIA POŁOWÓW PRZEZ STATEK NA WODACH MADAGASKARU)
- ADRESAT: CMR MADAGASKARU
- KOD DZIAŁANIA: DZIAŁALNOŚĆ POŁOWOWA
- NAZWA STATKU: .....
- MIĘDZYNARODOWY RADIOWY SYGNAŁ WYWOŁAWCZY: .....
- PAŃSTWO BANDERY: .....
- RODZAJ STATKU: .....
- NUMER LICENCJI: .....
- CAŁKOWITE ILOŚCI RYB NA STATKU W KG .....
- YFT (Tuńczyk żółtopłetwy/Albacore/Yellowfin tuna/Thunnus albacares) w KG: .....
- SKJ (Bonito/Listao/Skipjack/Katsuwonus pelamis) w KG: .....
- BET (Opastun/Patudo/Bigeye tuna/Thunnus obesus) w KG: .....
- ALB (Tuńczyk biały/Germon/Albacore tuna/Thunnus alalunga) w KG: .....
- INNE (OKREŚLIĆ) w KG: .....
- LICZBA ZASTAWIEŃ SIECI WYKONANYCH OD OSTATNIEGO RAPORTU: .....

Wszystkie raporty przesyłane są właściwemu organowi na poniższy numer faksu lub adres poczty elektronicznej:

Faks: +261 20 22 490 14

E-mail: csp-mprh@blueline.mg

Centre de Surveillance des Pêches de Madagascar, B.P.60 114 Antananariv

Dodatek 9

Format komunikatów VMS o pozycji

PRZEKAZYWANIE KOMUNIKATÓW VMS NA MADAGASKARZE RAPORT O POZYCJI

Dane	Kod	Obowiązkowe/ nieobowiązkowe	Treść
Początek zapisu	SR	O	Dane dotyczące systemu – wskazują początek zapisu
Adresat	AD	O	Dane dotyczące komunikatu – adresat. Kod ISO Alfa-3 kraju
Nadawca	FR	O	Dane dotyczące komunikatu – nadawca. Kod ISO Alfa-3 kraju
Państwo bandery	FS	F	
Typ komunikatu	TM	O	Dane dotyczące komunikatu – typ komunikatu „POS”
Radiowy sygnał wywoławczy	RC	O	Dane dotyczące statku – międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy statku
Wewnętrzny numer referencyjny Umawiającej się Strony	IR	F	Dane dotyczące statku – niepowtarzalny numer Umawiającej się Strony (kod ISO3 państwa bandery, po którym następuje numer)
Zewnętrzny numer rejestracyjny	XR	O	Dane dotyczące statku – numer znajdujący się na burcie statku
Szerokość geograficzna	LA	O	Dane dotyczące pozycji statku – pozycja w stopniach i minutach N/S DDMM (WGS84)
Długość geograficzna	LO	O	Dane dotyczące pozycji statku – pozycja w stopniach i minutach E/W DDDMM (WGS84)
Kurs	CO	O	Kurs statku w skali 360°
Prędkość	SP	O	Prędkość statku w dziesiętnych węzła
Data	DA	O	Dane dotyczące pozycji statku – data zapisu pozycji UTC (RRRRMMDD)
Godzina	TI	O	Dane dotyczące pozycji statku – godzina zapisu pozycji UTC (HHMM)
Koniec zapisu	ER	O	Dane dotyczące systemu – wskazują koniec rejestracji

Zestaw znaków: ISO 8859.1

Każda transmisja danych posiada następującą strukturę:

- podwójny ukośnik (//) i kod oznaczają początek transmisji,
- pojedynczy ukośnik (/) oznacza oddzielenie kodu od danych.

Dane nieobowiązkowe muszą być wprowadzane między początkiem a końcem zapisu.

DECYZJA RADY

z dnia 18 grudnia 2012 r.

w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej Protokołu ustalającego na okres dwóch lat uprawnień do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie partnerskiej w sprawie połowów między Unią Europejską a Islamską Republiką Mauretańską, i jego tymczasowego stosowania

(2012/827/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 w związku z art. 218 ust. 5,

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się do podpisania w imieniu Unii Europejskiej Protokołu ustalającego na okres dwóch lat uprawnień do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie partnerskiej w sprawie połowów między Unią Europejską a Islamską Republiką Mauretańską (zwanego dalej „Protokołem”), z zastrzeżeniem zawarcia tego Protokołu.

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

Tekst Protokołu jest dołączony jest do niniejszej decyzji.

(1) Dnia 30 listopada 2006 r. Rada przyjęła rozporządzenie (WE) nr 1801/2006 dotyczące zawarcia Umowy partnerskiej w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską a Islamską Republiką Mauretańską⁽¹⁾ (zwaną dalej „Umową partnerską”).

Artykuł 2

Przewodniczący Rady jest upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania Protokołu w imieniu Unii.

(2) Rada upoważniła Komisję do wynegocjowania nowego protokołu przydzielającego statkom UE uprawnienia do połowów w wodach objętych zwierzchnictwem lub jurysdykcją Mauretanii w zakresie rybołówstwa (zwanego dalej „nowym protokołem”). W wyniku negocjacji nowy protokół został parafowany dnia 26 lipca 2012 r.

Artykuł 3

Protokół stosuje się tymczasowo, zgodnie z jego art. 9, od dnia jego podpisania, w oczekiwaniu na zakończenie procedur niezbędnych do jego zawarcia.

(3) Dotychczasowy protokół do Umowy partnerskiej wygaśł dnia 31 lipca 2012 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

(4) Aby zapewnić kontynuowanie działalności połowowej przez statki UE, w nowym protokole przewidziano możliwość jego tymczasowego stosowania przez Strony począwszy od dnia jego podpisania w oczekiwaniu na zakończenie procedur niezbędnych do jego zawarcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 grudnia 2012 r.

(5) Należy podpisać ten nowy protokół,

W imieniu Rady

S. ALETRARIS

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 8.12.2006, s. 1.

PROTOKÓŁ

Ustalający na okres dwóch lat uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w umowie partnerskiej w sprawie połowów między unią europejską a islamską republiką mauretańską

Artykuł 1

Okres stosowania i uprawnienia do połowów

1. Począwszy od dnia tymczasowego stosowania protokołu i na okres dwóch (2) lat, uprawnienia do połowów przyznane z tytułu art. 5 i 6 umowy są ustalone w tabeli załączonej do niniejszego protokołu.

2. Dostęp do zasobów rybnych w mauretańskich obszarach połowowych jest przyznawany flocie zagranicznej pod warunkiem istnienia nadwyżki, zgodnie z definicją w art. 62 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza⁽¹⁾, oraz po uwzględnieniu zdolności eksploatacyjnej krajowej floty Mauretanii.

3. Zgodnie z ustawodawstwem Mauretanii cele w zakresie zagospodarowania i zrównoważonego zarządzania, jak również dopuszczalna wielkość połowów, są ustalane co roku przez Mauretanię, zgodnie z opinią instytucji ds. badań oceanograficznych w Mauretanii oraz właściwych regionalnych organizacji ds. rybołówstwa.

4. Niniejszy protokół gwarantuje flocie Unii Europejskiej pierwszeństwo w dostępie do nadwyżek dostępnych w mauretańskich obszarach połowowych. Uprawnienia do połowów przydzielane flocie UE zgodnie z ustaleniami w załączniku 1 do protokołu są przyznawane z nadwyżek dostępnych w pierwszej kolejności dla uprawnień do połowów przydzielanych innym flotom zagranicznym upoważnionym do prowadzenia połowów w mauretańskich obszarach połowowych.

5. Wszystkie środki techniczne z zakresu ochrony i zagospodarowania i zasobów i zarządzania nimi, jak również warunki finansowe, opłaty i inne podatki warunkujące przyznanie upoważnień do połowów, zgodnie z tym co określono w odniesieniu do każdego rodzaju połowów w załączniku 1 do niniejszego protokołu, będą stosowane wobec całej zagranicznej floty prowadzącej połowy paszowe w mauretańskim obszarze połowowym w warunkach technicznych podobnych do warunków, w których prowadzi połowy flota Unii Europejskiej.

6. W zastosowaniu art. 6 umowy statki pływające pod banderą państwa członkowskiego Unii Europejskiej mogą prowadzić działalność połowową w mauretańskich obszarach połowowych jedynie pod warunkiem posiadania upoważnienia do połowów wydanego w ramach niniejszego protokołu oraz zgodnie ze szczegółowymi zasadami opisanymi w załączniku 1 do niniejszego protokołu.

Artykuł 2

Rekompensata finansowa - Warunki płatności

1. Roczna rekompensata finansowa dotycząca dostępu statków Unii Europejskiej do mauretańskich obszarów połowowych, o której mowa w art. 7 umowy, ustala się na sześćdziesiąt siedem (67) mln EUR.

2. Ponadto przewiduje się roczne wsparcie finansowe w wysokości trzech (3) mln EUR na potrzeby wdrożenia krajowej polityki zrównoważonych i odpowiedzialnych połowów.

3. Ustęp 1 stosuje się z zastrzeżeniem postanowień art. 4, 7 i 10 niniejszego protokołu.

4. Rekompensata finansowa, o której mowa w ust. 1 i która dotyczy dostępu statków Unii Europejskiej do mauretańskich obszarów połowowych, następuje najpóźniej trzy (3) miesiące po rozpoczęciu tymczasowego stosowania protokołu w odniesieniu do pierwszego roku, i najpóźniej do dnia rocznicy jego wejścia w życie w odniesieniu do kolejnych lat.

Artykuł 3

Współpraca naukowa

1. Strony zobowiązują się do promowania odpowiedzialnego rybołówstwa w mauretańskich obszarach połowowych, w oparciu o zasady zrównoważonej eksploatacji zasobów rybnych i ekosystemów morskich.

2. W okresie obowiązywania niniejszego protokołu Strony będą prowadziły współpracę mającą na celu monitorowanie stanu zasobów i łowisk w mauretańskich obszarach połowowych. W tym celu raz na miesiąc organizowane będzie posiedzenie niezależnego wspólnego komitetu naukowego, przemienne w Mauretanii i w Europie. W uzupełnieniu postanowień art. 4 ust. 1 umowy udział w niezależnym wspólnym Komitecie naukowym może w razie potrzeby zostać rozszerzony na naukowców będących stroną trzecią, jak również obserwatorów, przedstawicieli zainteresowanych stron lub regionalnych organizacji zarządzania rybołówstwem, takich jak Komitet ds. Rybołówstwa na Środkowym i Wschodnim Atlantyku (CECAF).

3. Mandat niezależnego wspólnego komitetu naukowego obejmuje między innymi następujące działania:

- a) opracowanie rocznego sprawozdania naukowego na temat łowisk będących przedmiotem niniejszego protokołu;

⁽¹⁾ Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza (wraz z aneksami, aktem końcowym oraz protokołami zmian aktu końcowego z dnia 3 marca 1986 r. i 26 lipca 1993 r.) zawarta w Montego Bay dnia 10 grudnia 1982 r. Zbiór traktatów ONZ z 16.11.1994 r., tom 1834., I-31363, s. 3-178.

- b) określenie i proponowanie wspólnemu komitetowi wdrożenia programów lub działań dotyczących szczególnych kwestii naukowych służących lepszemu zrozumieniu dynamiki łowisk, stanu zasobów i zmian w ekosystemach morskich;
- c) analiza zagadnień naukowych pojawiających się w trakcie wykonania protokołu oraz, jeżeli to konieczne, sformułowanie oficjalnej opinii naukowej zgodnie z procedurą przyjętą w drodze konsensusu w komitecie;
- d) zbieranie i analiza danych dotyczących nakładu i połowów każdego segmentu flot rybackich krajowych, unijnych i nienależących do Unii, prowadzących połowy w mauretańskich obszarach połowowych w odniesieniu do zasobów i łowisk będących przedmiotem niniejszego protokołu;
- e) programowanie prowadzenia corocznych procesów oceny stanowiących wkład do oceny stad i pozwalających określić uprawnienia do połowów i możliwości eksploatacji gwarantujące ochronę zasobów i ich ekosystemów;
- f) formułowanie, z inicjatywy własnej bądź na żądanie wspólnego komitetu lub jednej ze Stron, wszelkich opinii naukowych dotyczących celów, strategii i środków zarządzania, które byłyby uznane za konieczne do zrównoważonej eksploatacji stad i łowisk będących przedmiotem niniejszego protokołu;
- g) proponowanie, w razie potrzeby, w ramach wspólnego komitetu programu zmieniającego uprawnienia do połowów, w zastosowaniu art. 1 niniejszego protokołu.

Artykuł 4

Zmiana uprawnień do połowów

1. Strony mogą przyjąć w ramach wspólnego komitetu środki, o których mowa w art. 1 niniejszego protokołu, powodujące zmianę uprawnień do połowów. W takim przypadku rekompensata finansowa zostaje dostosowana proporcjonalnie i *pro rata temporis*.
2. W odniesieniu do kategorii nieprzewidzianych w obowiązującym protokole, zgodnie z art. 6 akapit drugi umowy, strony mogą wprowadzić nowe uprawnienia w oparciu o najlepsze opinie naukowe zatwierdzone przez niezależny wspólny komitet naukowy i przyjęte przez wspólny komitet.
3. Pierwsze posiedzenie wspólnego komitetu odbędzie się najpóźniej trzy (3) miesiące po dniu wejścia w życie niniejszego protokołu.

Artykuł 5

Wypowiedzenie z powodu zmniejszonego poziomu wykorzystania uprawnień do połowów

W przypadku zmniejszonego poziomu wykorzystania uprawnień do połowów Unia Europejska zawiadamia listownie stronę

mauretańską o swoim zamiarze wypowiedzenia protokołu. Wypowiedzenie to nastąpi po czterech (4) miesiącach od dnia powiadomienia.

Artykuł 6

Wsparcie finansowe na propagowanie odpowiedzialnego i zrównoważonego rybołówstwa

1. Wsparcie finansowe, o którym mowa w art. 2 ust. 2, wynosi trzy (3) miliony EUR rocznie i ma na celu rozwój odpowiedzialnego i zrównoważonego rybołówstwa w mauretańskich obszarach połowowych, zgodnie z celami strategicznymi polegającymi na ochronie zasobów rybnych i lepszej integracji sektora z gospodarką krajową.
2. Wsparcie to stanowi pomoc publiczną na rozwój, niezależną od kwestii dostępu statków Unii Europejskiej do mauretańskich obszarów połowowych, przyczyniając się z jednej strony do wprowadzenia w życie krajowych strategii sektorowych w zakresie zrównoważonego rozwoju sektora rybołówstwa, z drugiej zaś do ochrony środowiska w chronionych morskich obszarach nadbrzeżnych, jak również stanowiąc wkład do obowiązujących ram strategicznych walki z ubóstwem.
3. Wsparcie finansowe w ramach niniejszego protokołu jest uruchamiane po przeniesieniu kwoty nadwyżek ze wsparcia sektorowego na lata 2008-2012 (którego wysokość zostanie określona w następstwie przeglądu przeprowadzonego przez Stronę) na rzecz CAS Rybołówstwo ministerstwa finansów i wykorzystane zgodnie z planem wykorzystania przedstawionym uprzednio przez Mauretanię.

4. Wsparcie finansowe opiera się na podejściu zorientowanym na wyniki. Wypłacane jest w transzach zgodnie z ramami określonymi przez wspólny komitet.

5. Mauretania zobowiązuje się publikować co kwartał ogłoszenia o przetargach i zamówienia związane z finansowanymi przez wsparcie projektami oraz zapewnić, by realizowane zgodnie ze szczegółowymi zasadami określonymi w załączniku 2 działania były widoczne.

Artykuł 7

Zawieszenie stosowania protokołu

1. Wszelkie spory między Stronami dotyczące interpretacji postanowień niniejszego protokołu i załączników do niego oraz ich stosowania powinny być przedmiotem konsultacji między Stronami w ramach wspólnego komitetu, o którym mowa w art. 10 umowy, jeśli to konieczne, zwołanego w trybie nadzwyczajnym.

2. Stosowanie protokołu może zostać zawieszono z inicjatywy jednej ze Stron, gdy spór, który poróżnił Strony, uznaje się za poważny i gdy konsultacje przeprowadzone w ramach wspólnego komitetu, zgodnie z ust. 1 powyżej, nie pozwalają na polubowne zakończenie sporu.

3. Zawieszenie stosowania protokołu podlega powiadomieniu przez zainteresowaną Stronę o jej zamiarze w formie pisemnej, co najmniej cztery (4) miesiące przed datą, z którą to zawieszenie wchodzi w życie.

4. Stosowanie niniejszego protokołu może zostać ponadto zawieszono ze względu na brak płatności. W takim przypadku ministerstwo powiadamia Komisję Europejską o braku płatności. Komisja Europejska sprawdza, czy zarzut jest słuszny, i w razie konieczności przelewa zaległą kwotę w ciągu 30 dni roboczych od otrzymania powiadomienia.

W przypadku braku płatności lub odpowiedniego uzasadnienia braku płatności w terminie przewidzianym powyżej, właściwe władze Mauretanii mają prawo zawiesić stosowanie niniejszego protokołu. O zawieszeniu niezwłocznie informują Komisję Europejską.

Stosowanie niniejszego protokołu wznowia się z chwilą dokonania przedmiotowych płatności.

5. W przypadku udowodnionego naruszenia praw człowieka protokół może zostać zawieszono w zastosowaniu postanowień art. 9 Umowy z Kotonu.

Artykuł 8

Obowiązujące przepisy prawa krajowego

Z zastrzeżeniem postanowień zawartych w protokole i załączniku 1 do niego usługi portowe oraz zakup dostaw dla statków prowadzących działalność w zastosowaniu niniejszego protokołu i załącznika 1 do niego reguluje ustawodawstwo obowiązujące w Mauretanii.

Artykuł 9

Okres ważności

Niniejszy protokół i załączniki do niego stosują się przez okres dwóch lat, począwszy od dnia wejścia w życie tymczasowego stosowania, który jest dniem jego podpisania, o ile żadna ze Stron nie wypowie go.

Artykuł 10

Wypowiedzenie

1. W przypadku wypowiedzenia protokołu Strona wypowiadająca powiadamia drugą Stronę o swoim zamiarze wypowiedzenia protokołu na piśmie, co najmniej na cztery (4) miesiące przed datą, z którą wypowiedzenie to wchodzi w życie.

2. Wysłanie powiadomienia, o którym mowa w poprzednim ustępie, oznacza rozpoczęcie konsultacji przez Strony.

Artykuł 11

Wejście w życie

Niniejszy protokół i załączniki do niego wchodzi w życie z dniem, w którym Strony poinformują się nawzajem o dopełnieniu procedur niezbędnych dla tego celu.

Съставено в Брюксел и Нуакшот съответно на дванадесети и шестнадесети декември две хиляди и дванадесета година.

Hecho en Bruselas y en Nuakchot, el doce de diciembre de dos mil doce y el dieciséis de diciembre de dos mil doce respectivamente.

V Bruselu dne dvanáctého prosince dva tisíce dvanáct a v Nouakchott dne šestnáctého prosince dva tisíce dvanáct.

Udfærdiget i Bruxelles og Nouakchott henholdsvis den tolvte december og den sekstende december to tusind og tolv.

Geschehen zu Brüssel und Nouakchott am zwölften Dezember beziehungsweise am sechzehnten Dezember zweitausendzwoölf.

Kahe tuhande kaheteistkümnenda aasta detsembrikuu kaheteistkümnendal päeval Brüsselis ja kahe tuhande kaheteistkümnenda aasta detsembrikuu kuuteistkümenendal päeval Nouakchottis

Έγινε στις Βρυξέλλες και στο Νουακσότ, στις δώδεκα Δεκεμβρίου και στις δεκαέξι Δεκεμβρίου δύο χιλιάδες δώδεκα, αντιστοίχως.

Done at Brussels and Nouakchott, on the twelfth day of December and on the sixteenth day of December in the year two thousand and twelve, respectively.

Fait à Bruxelles et à Nouakchott, le douze décembre et le seize décembre deux mille douze, respectivement.

Fatto a Bruxelles e a Nouakchott, rispettivamente addì dodici dicembre e sedici dicembre duemiladodici.

Briselē un Nuakšotā, attiecīgi, divi tūkstoši divpadsmitā gada divpadsmitajā decembrī un sešpadsmitajā decembrī.

Priimta atitinkamai du tūkstančiai dvyliktą metų gruodžio dvyliktą dieną ir gruodžio šešioliktą dieną Briuselyje ir Nuakšote.

Kelt Brüsszelben és Nouakchottban, a kétézer-tizenkettedik év december havának tizenkettedik, illetve tizenhatodik napján.

Magħmul fi Brussell u Nouakchott, fit-tmax-il jum ta' Diċembru u fis-sittax-il jum ta' Diċembru tas-sena elfejn u tmax, rispettivament.

Gedaan te Brussel en Nouatchott op twaalf respectievelijk zestien december tweeduizend twaalf.

Sporządzono w Brukseli i w Nawakszut odpowiednio dnia dwunastego grudnia i dnia szesnastego grudnia roku dwa tysiące dwunastego

Feito em Bruxelas e em Nuaquechote, aos doze dias de dezembro e aos dezasseis dias de dezembro de dois mil e doze, respetivamente.

Întocmit la Bruxelles și Nouakchott la doisprezece decembrie și, respectiv, la șaisprezece decembrie două mii doisprezece.

V Bruseli dvanásteho decembra dvetisícdivanásť a v Nouakchotte šestnásteho decembra dvetisícdivanásť

V Bruslju in Nouakchottu, dne dvanajstega decembra oziroma šestnajstega decembra leta dva tisoč dvanajst.

Tehty Brysselissä kahdententoista päivänä joulukuuta ja Nouakchottissa kuudententoista päivänä joulukuuta vuonna kaksituhattakaksitoista

Som skedde i Bryssel och Nouakchott den tolfte december respektive den sextonde december tjugohundratolv.

ZAŁĄCZNIK 1

WARUNKI DOKONYWANIA POŁOWÓW W MAURETAŃSKICH OBSZARACH POŁOWOWYCH PRZEZ STATKI UNII EUROPEJSKIEJ

ROZDZIAŁ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

1. Wyznaczanie właściwego organu

Na potrzeby niniejszego załącznika oraz o ile nie wskazano inaczej, każde odesłanie do Unii Europejskiej lub do Mauretanii z tytułu właściwego organu oznacza:

- W odniesieniu do Unii Europejskiej: Komisję Europejską, za pośrednictwem delegatury Unii Europejskiej w Nouakchott (punkt centralny);
- W odniesieniu do Mauretanii: ministerstwo ds. rybołówstwa, za pośrednictwem dyrekcji odpowiedzialnej za programowanie i współpracę (punkt centralny), zwane dalej „ministerstwem”.

2. Wyłączna strefa ekonomiczna (w.s.e.) Mauretanii

Przed wejściem w życie protokołu Mauretania przekazuje Unii Europejskiej informacje o współrzędnych geograficznych swojej w.s.e., jak również o swojej linii podstawowej, która jest najniższym poziomem wody.

3. Identyfikacja statków

3.1. Znaki identyfikacyjne wszystkich statków Unii Europejskiej powinny być zgodne z odpowiednim prawodawstwem Unii Europejskiej w tej dziedzinie. Ministerstwo powinno zostać poinformowane o takich przepisach przed wejściem w życie protokołu. Ministerstwo musi być informowane o wszelkich zmianach dotyczących przedmiotowych przepisów co najmniej na jeden miesiąc przed ich wejściem w życie.

3.2. Każdy statek, który ukrywa swoje znaki identyfikacyjne, swoją nazwę lub swoją rejestrację, podlega karom przewidzianym przez obowiązujące prawo mauretańskie.

4. Rachunki bankowe

Przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego protokołu Mauretania przesyła UE numer rachunku bankowego/rachunków bankowych (kod BIC i IBAN), na który/na które mają być wpłacane kwoty finansowe należne od statków UE w ramach protokołu. Koszty przelewów bankowych ponoszą armatorzy.

5. Szczegółowe zasady płatności

5.1 Płatności są dokonywane w euro, zgodnie z następującymi zasadami:

- w odniesieniu do opłat: przelewem na jeden z zagranicznych rachunków Centralnego Banku Mauretanii płatne na rzecz mauretańskiego Skarbu Państwa;
- w odniesieniu do opłaty parafiskalnej: przelewem na jeden z zagranicznych rachunków Centralnego Banku Mauretanii, płatne na rzecz organu nadzoru rybołówstwa;
- w odniesieniu do grzywien: przelewem na jeden z zagranicznych rachunków Centralnego Banku Mauretanii płatne na rzecz mauretańskiego Skarbu Państwa.

5.2 Kwoty wymienione w ust. 1 powyżej uznaje się za faktycznie wpłacone po otrzymaniu potwierdzenia ze Skarbu Państwa lub ministerstwa, na podstawie powiadomienia dokonanego przez Centralny Bank Mauretanii.

ROZDZIAŁ II

LICENCJE

Niniejszy rozdział stosuje się bez uszczerbku dla przepisów szczegółowych określonych w rozdziale XI dotyczących statków dokonujących połowów gatunków daleko migrujących.

Na mocy niniejszego załącznika licencje wydane przez Mauretanię statkom Unii Europejskiej są równoważne upoważnieniu do połowów przewidzianemu w obowiązującym prawodawstwie UE.

1. Dokumenty wymagane do wniosków o wydanie licencji

Podczas składania przez każdy statek pierwszego wniosku o wydanie licencji, Unia Europejska przesyła ministerstwu formularz wniosku o wydanie licencji stosownie wypełniony w odniesieniu do każdego statku ubiegającego się o licencję, zgodnie ze wzorem określonym w dodatku 1 do niniejszego załącznika.

- 1.1. Składając wniosek po raz pierwszy, do wniosku o wydanie licencji armator jest zobowiązany dołączyć:
  - uwierzytelnioną przez państwo bandery kopię międzynarodowego świadectwa pomiarowego statku, podającego pojemność statku wyrażoną w GT, poświadczoną przez upoważnione organizacje międzynarodowe;
  - aktualną potwierdzoną przez właściwe organy państwa bandery fotografię barwną pokazującą statek od strony burty, o wymiarach min. 15 × 10 cm;
  - dokumenty wymagane przy wpisaniu do krajowego rejestru statków w Mauretanii. Wpisanie do rejestru nie wymaga dokonywania żadnej opłaty. Inspekcje przewidziane z tytułu wpisania do krajowego rejestru statków mają charakter czysto administracyjny.
- 1.2. Wszelkie zmiany pojemności statku zobowiązują danego armatora do przedstawienia uwierzytelnionej przez państwo bandery kopii nowego świadectwa pomiarowego statku wyrażonego w GT oraz wszelkich dokumentów towarzyszących dotyczących zmiany, a w szczególności kopii wniosku złożonego przez armatora do właściwych organów, zatwierdzenia przez powyższe organy oraz szczegółów na temat wprowadzonych zmian. W przypadku zmiany konstrukcji lub wyglądu zewnętrznego statku należy też przedstawić nową fotografię, poświadczoną przez właściwe organy państwa bandery.
- 1.3. Wnioski o wydanie licencji połowowej są przyjmowane wyłącznie w odniesieniu do statków, dla których przekazane zostały wymagane dokumenty, zgodnie z punktami 1.1 i 1.2 powyżej.
2. Kwalifikowalność do prowadzenia połowów
  - 2.1. Każdy statek, który chce prowadzić połowy w ramach niniejszego protokołu, musi być wpisany do rejestru statków połowowych Unii Europejskiej oraz kwalifikować się do prowadzenia połowów w mauretańskich obszarach połowowych.
  - 2.2. Aby statek kwalifikował się do połowów, w odniesieniu do armatora, kapitana i samego statku nie może istnieć zakaz prowadzenia połowów w Mauretanii. Ich sytuacja wobec administracji mauretańskiej powinna być zgodna z przepisami, w tym znaczeniu, że muszą wywiązać się ze wszelkich poprzednich zobowiązań wynikających z ich działalności połowowej w Mauretanii.
3. Wnioski o wydanie licencji
  - 3.1. W odniesieniu do wszystkich pozostałych typów licencji Unia Europejska przekazuje ministerstwu co kwartał wykazy statków zamierzających prowadzić działalność połowową w granicach określonych dla każdej kategorii połowów w arkuszach technicznych zawartych w protokole, co najmniej na jeden (1) miesiąc przed rozpoczęciem okresu ważności wnioskowanych licencji. Wykazom takim powinien towarzyszyć dowód wpłaty. Wnioski o wydanie licencji, które nie wpłynęły w terminie, nie mogą być rozpatrywane.
  - 3.2. Wspomniane wykazy określają, według kategorii połowów:
    - liczbę statków;
    - charakterystykę techniczną każdego statku zgodną z opisem w rejestrze statków rybackich Unii Europejskiej;
    - narzędzia połowowe;
    - wysokość należnych opłat, w podziale na rubryki;
    - liczbę marynarzy mauretańskich.
4. Wydawanie licencji
  - 4.1. Ministerstwo wydaje licencje statkom po przedstawieniu przez przedstawiciela armatora dowodów wpłat dokonanych przez dany statek (pokwitowań wydanych przez mauretański Skarb Państwa), określonych w rozdziale I, co najmniej na dziesięć 10 dni przed rozpoczęciem okresu ważności licencji. Licencje można otrzymać w urzędach ministerstwa w Nouadhibou lub Nouakchott.
  - 4.2. Licencje określają, między innymi, ważność, charakterystykę techniczną statku, liczbę marynarzy mauretańskich oraz dane dotyczące uiszczania opłat, jak również warunki odnoszące się do wykonywania działalności połowowej, przewidzianej we właściwych arkuszach technicznych.

4.3. Statki, które otrzymają licencję, zostaną wpisane do wykazu statków uprawnionych do dokonywania połowów, który jednocześnie zostanie przekazany organowi nadzoru i Unii Europejskiej.

4.4. Unia Europejska zostanie poinformowana o wnioskach o wydanie licencji rozpatrzonych negatywnie przez ministerstwo. Tam gdzie jest to stosowne, ministerstwo wystawi notę uznaniową uiszczenia płatności za wnioski, po potrąceniu bilansu wszelkich niezapłaconych grzywien.

5. Ważność licencji i ich wykorzystywanie

5.1. Licencja jest ważna wyłącznie przez okres odpowiadający uiszczonej opłacie na warunkach określonych w arkuszu technicznym.

Licencje wydaje się na okres 2 miesięcy na połowy krewetek oraz 3, 6 lub 12 miesięcy dla innych kategorii połowów. Licencje są odnawialne.

Ważność licencji rozpoczyna się pierwszego dnia wnioskowanego okresu.

W celu określenia ważności licencji odsyła się do okresów lat kalendarzowych, przy czym pierwszy okres rozpoczyna się z dniem wejścia w życie niniejszego protokołu a kończy z dniem 31 grudnia tego samego roku. Ostatni okres kończy się wraz z końcem obowiązywania protokołu. Okres ważności licencji nie może zaczynać się w czasie jednego rocznego okresu i kończyć w czasie następnego okresu rocznego.

5.2. Każda licencja jest wydawana dla określonego statku. Licencji nie można przenosić. Jednakże w razie jej zgubienia lub trwającego dłużej okresu unieruchomienia statku z przyczyn poważnej awarii technicznej licencję pierwszego statku zastępuje się licencją dla innego statku należącego do tej samej kategorii połowowej, jeżeli jego pojemność dla tej kategorii połowowej nie ulegnie zwiększeniu.

5.3. W przypadku zastąpienia licencji konieczne dopłaty do kwot już wpłaconych są dokonywane przed wydaniem licencji zastępującej.

6. Kontrole techniczne

6.1. Raz do roku oraz po każdej zmianie dotyczącej pojemności lub zmianie kategorii połowów, wymagającej stosowania innego rodzaju narzędzi połowowych, każdy statek Unii Europejskiej powinien przybyć do portu w Nouadhibou w celu poddania się kontroli technicznej wymaganej na mocy obowiązujących przepisów. Kontrole takie muszą zostać przeprowadzone w ciągu 48 godzin od wejścia statku do portu.

Procedury kontroli technicznych w odniesieniu do statków połowiących tuńczyka i taklowców powierzchniowych są procedurami ustanowionymi w rozdziale XI niniejszego załącznika

6.2. Po pomyślnym zakończeniu kontroli technicznej kapitan statku otrzymuje świadectwo zgodności o tym samym okresie ważności co licencja, które jest bez opłat przedłużane automatycznie dla statków przedłużających licencję w ciągu tego samego roku. Przedmiotowe świadectwo należy zawsze przechowywać na statku. Świadectwo to powinno między innymi zawierać informację o zdolności statków do połowów pelagicznych do dokonywania przeladunku.

6.3. Kontrola techniczna służy sprawdzeniu zgodności charakterystyki technicznej statku oraz jego narzędzi połowowych na pokładzie oraz przestrzegania przepisów dotyczących mauretańskich członków załogi.

6.4. Koszty kontroli są ponoszone przez armatorów według stawek ustanowionych przepisami prawa Mauretanii, o których powiadomiona jest Unia Europejska za pośrednictwem delegatury UE. Nie mogą one być większe niż kwoty zazwyczaj płacone przez inne statki za te same usługi.

6.5. Nieprzestrzeganie postanowień przewidzianych w pkt 1 i 2 powyżej powoduje automatyczne zawieszenie licencji połowowej do czasu wywiązania się przez armatora z tych zobowiązań.

ROZDZIAŁ III

OPLĄTY

1. Opłaty

Opłaty są obliczane dla każdego statku na podstawie rocznych stawek określonych w arkuszu technicznym zawartym w protokole. Wysokość opłat zawiera wszystkie inne powiązane opłaty lub podatki, z wyjątkiem opłaty parafiskalnej, opłat portowych lub opłat serwisowych.

2. Opłaty parafiskalne

Stawki opłaty parafiskalnej dla statków do połowów paszowych, płatne w walucie obcej, zgodnie z dekretem dotyczącym ustanowienia opłaty parafiskalnej, są następujące:

Kategoria połowów skorupiaków, głowonogów i gatunków dennych:

<u>Pojemność (GT)</u>	<u>Kwota na kwartał (MRO)</u>
< 99	50 000
100-200	100 000
200-400	200 000
400-600	400 000
> 600	600 000

Kategoria połowów gatunków daleko migrujących i pelagicznych:

<u>Pojemność</u>	<u>Kwota na miesiąc (MRO)</u>
< 2 000	50 000
2 000-3 000	150 000
3 000-5 000	500 000
5 000-7 000	750 000
7 000-9 000	1 000 000
> 9 000	1 300 000

Z wyjątkiem kategorii 5 i 6 opłata parafiskalna jest należna za cały kwartał lub jego wielokrotność, niezależnie od ewentualnego wprowadzenia okresu ochronnego.

Kurs walutowy (MRO/EUR), stosowany przy wnoszeniu opłaty parafiskalnej za dany rok kalendarzowy, jest średnim kursem rocznym z roku poprzedniego, obliczonym przez Bank Centralny Mauretanii i przekazany ministerstwu najpóźniej do dnia 1 grudnia roku poprzedzającego jego stosowanie.

Kwartał odpowiada jednemu z trzymiesięcznych okresów, począwszy od dnia 1 października, 1 stycznia, 1 kwietnia lub 1 lipca, z wyjątkiem pierwszego okresu obowiązywania protokołu.

3. Opłaty w naturze

Armatorzy statków Unii Europejskiej do połowów pelagicznych prowadzących połowy w ramach niniejszego protokołu wnoszą wkład w politykę dystrybucji ryb na rzecz potrzebującej ludności w wysokości 2 % ich przeładowanych połowów pelagicznych. Powyższe postanowienie wyklucza wyraźnie wszelką inną formę nałożonego obowiązkowo wkładu.

4. Końcowe rozliczenie opłat za sejnery tuńczykowe i taklowce powierzchniowe

Unia Europejska sporządza dla każdego statku połowiącego tuńczyka i każdego taklowca powierzchniowego, w oparciu o elektroniczne raporty połowowe potwierdzone przez instytuty naukowe, o których mowa powyżej, końcowe rozliczenia opłat należnych od każdego statku z tytułu rocznej kampanii połowowej prowadzonej przez niego w roku poprzednim lub w roku bieżącym, jeżeli jest to ostatni rok obowiązywania protokołu.

Unia Europejska przedstawia rozliczenie końcowe Mauretanii przed dniem 15 lipca roku następującym po roku, w którym dokonano połowów. Jeżeli rozliczenie końcowe dotyczy roku bieżącego, jest przedstawiane Mauretanii najpóźniej jeden (1) miesiąc przed końcem okresu objętego protokołem.

W terminie 30 dni od dnia przekazania rozliczenia końcowego Mauretania może je zakwestionować w oparciu o należyte elementy uzasadniające. W razie sporu Strony przeprowadzają wzajemne konsultacje w ramach wspólnego komitetu. Jeżeli Mauretania nie zgłosi zastrzeżeń w terminie 30 dni, rozliczenie końcowe jest uznane za przyjęte.

Jeżeli wartość rozliczenia końcowego jest wyższa niż opłata ryczałtowa płatna z góry uiszczona w celu uzyskania licencji, armator wpłaca saldo Mauretanii w terminie 45 dni począwszy od dnia zatwierdzenia rozliczenia przez Mauretanię. Jeżeli zaś wartość rozliczenia końcowego jest niższa niż opłata ryczałtowa płatna z góry, różnica nie jest zwracana armatorowi.

ROZDZIAŁ IV

RAPORTOWANIE POŁOWÓW

1. Dziennik połowowy
  - 1.1. Kapitanowie statków sporządzają dzienny rejestr czynności wymienionych w dzienniku połowowym według wzoru określonego w dodatku 2 do niniejszego załącznika, który może zostać zmieniony zgodnie z przepisami prawa Mauretanii. Dokument ten musi być poprawnie i czytelnie wypełniony oraz podpisany przez kapitana statku. Postanowienia rozdziału XI niniejszego załącznika stosuje się w odniesieniu do statków połowiących gatunki daleko migrujące.
  - 1.2. Po zakończeniu każdego rejsu oryginał dziennika połowowego musi być wysyłany przez kapitana statku do organu nadzoru. W ciągu 15 dni roboczych armator jest zobowiązany przekazać, za pośrednictwem delegatury, kopię dziennika władzom państwowym państwa członkowskiego, jak również Komisji.
  - 1.3. Nieprzestrzeganie jednego z postanowień punktów 1.1 lub 1.2 powyżej powoduje, niezależnie od kar przewidzianych w ustawodawstwie mauretańskim, automatyczne zawieszenie licencji połowowej do czasu wywiązania się przez armatora ze swoich zobowiązań.
  - 1.4. Mauretania i Unia Europejska starają się również wprowadzić elektroniczny dziennik połowowy, najpóźniej do dnia pierwszej rocznicy obowiązywania protokołu.
2. Załącznik do dziennika połowowego (Deklaracje wyładunkowe i przeładunkowe)
  - 2.1. Podczas wyładunków lub przeładunków kapitanowie statków mają obowiązek wypełniania w sposób czytelny i poprawny oraz podpisywania załącznika do dziennika połowowego, którego wzór stanowi dodatek 6 do niniejszego załącznika.
  - 2.2. Po zakończeniu każdego wyładunku armator przekazuje oryginał załącznika do dziennika połowowego organowi nadzoru, z kopią do ministerstwa, w terminie nieprzekraczającym 30 dni. W tym samym terminie należy przekazać kopię władzom państwowym państwa członkowskiego oraz Komisji, za pośrednictwem delegatury. W odniesieniu do statków do połowów pelagicznych termin ten wynosi 15 dni.
  - 2.3. Po zakończeniu każdego dozwolonego przeładunku kapitan statku niezwłocznie przesyła oryginał załącznika do dziennika połowowego organowi nadzoru z kopią do ministerstwa. W ciągu 15 dni roboczych należy przekazać kopię władzom państwowym państwa członkowskiego, jak również Komisji, za pośrednictwem delegatury.
  - 2.4. Nieprzestrzeganie jednego z postanowień pkt 2.1, 2.2 lub 2.3 powyżej powoduje automatyczne zawieszenie licencji połowowej do czasu wywiązania się przez armatora statku ze swoich zobowiązań.
3. Niezawodność danych

Informacje zawarte w dokumentach, o których mowa w punktach powyżej, muszą odzwierciedlać faktyczne połowy, aby mogły stanowić jedną z podstaw monitorowania zmian w zasobach rybnych.

Dodatek 4 zawiera obowiązujące i mające zastosowanie przepisy Mauretanii dotyczące minimalnej wielkości złowionych organizmów morskich przetrzymywanych na statku.

Wykaz współczynników przeliczeniowych mających zastosowanie do złowionych ryb odgłowionych/z głowami i wpatroszonych/w całości znajduje się w dodatku 5.
4. Margines tolerancji

Na podstawie reprezentatywnego pobierania próbek margines tolerancji pomiędzy połowami zadeklarowanymi w dzienniku połowowym a oszacowaniem połowów w czasie inspekcji lub wyładunku nie przekracza:

  - 9 % dla połowów ryb świeżych,
  - 4 % dla połowów gatunków innych niż pelagiczne na mrożonki,
  - 2 % dla połowów gatunków pelagicznych na mrożonki.
5. Przyłowy

Przyłowy określono w arkuszach technicznych znajdujących się w niniejszym protokole. Przepisy dotyczące przyłowów zostaną umieszczone na wydanych licencjach. Wszelkie przekroczenie dozwolonego odsetka przyłowów podlega karom.

6. Nieprzestrzeganie raportów połowowych

Nieprzestrzeganie postanowień dotyczących raportu połowowego powoduje automatyczne zawieszenie licencji, aż do czasu wywiązania się przez armatora z jego obowiązków, bez uszczerbku dla kar przewidzianych w niniejszym protokole.

7. Skumulowane raporty połowowe

Unia Europejska powiadamia Mauretanię w formie elektronicznej o skumulowanych ilościach złowionych przez swoje statki w odniesieniu do każdej kategorii, przed końcem każdego bieżącego kwartału w stosunku do kwartału poprzedniego.

Dane są przedstawione w podziale na miesiąc, rodzaj połowów, statek i gatunek.

Współczynniki przeliczeniowe stosowane do połowów pelagicznych ryb odłowionych/z głowami i wypatroszonych/w całości znajdują się w dodatku 5.

ROZDZIAŁ V

WYŁADUNKI I PRZEŁADUNKI

1. Wyładunki

1.1. Flota prowadząca połowy denne podlega obowiązkowi wyładunku.

1.2. Na prośbę armatora floty poławiającej krewetki podczas okresów upałów, w szczególności w sierpniu i wrześniu, przyznawane są specjalne odstępstwa.

1.3. Obowiązek wyładunku nie powoduje obowiązku magazynowania i przetwarzania.

1.4. Flota poławiająca gatunki pelagiczne świeże podlega obowiązkowi wyładunku w granicach zdolności przyjmowania jednostek przetwórczych w Nouadhibou oraz w zależności od widocznego zapotrzebowania na rynku.

1.5. Ostatni rejs (rejs poprzedzający wyjście z mauretańskich obszarów połowowych na okres nie krótszy niż trzy miesiące) nie podlega obowiązkowi wyładunku. W odniesieniu do statków poławiających krewetki okres ten wynosi dwa miesiące.

1.6. Na co najmniej 48 godzin wcześniej (24 w odniesieniu do ryb świeżych) kapitan statku Unii Europejskiej informuje władze portowe Nouadhibou (PAN) i organ nadzoru morskiego faksem lub pocztą elektroniczną z kopią do delegatury Unii Europejskiej, o terminie wyładunku, przedstawiając następujące dane:

a) nazwę statku rybackiego, który dokona wyładunku;

b) dzień i godzinę planowanego wyładunku;

c) ilość (wyrażona w kg masy w relacji pełnej dla każdego gatunku przeznaczonego do wyładunku lub przeładunku (zidentyfikowanego kodem Alfa 3 FAO)).

W odpowiedzi na powiadomienie, o którym mowa powyżej, w terminie następnych 12 godzin organ nadzoru informuje o swojej zgodzie kapitana bądź jego przedstawiciela, faksem lub pocztą elektroniczną z kopią do delegatury Unii Europejskiej.

1.7. Statki unijne dokonujące wyładunku w porcie w Mauretanii są zwolnione z wszelkich podatków lub opłat mających równoważny skutek, innych niż podatki i opłaty portowe, które stosuje się na takich samych warunkach w odniesieniu do statków mauretańskich.

Wyładowywane produkty rybołówstwa podlegają ustaleniom dotyczącym dozoru celnego zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem mauretańskim. Są więc zwolnione z wszelkich procedur celnych oraz ceł lub opłat mających równoważny skutek w przypadku, gdy są wwożone do portu mauretańskiego lub w chwili wywozu, oraz są traktowane jako „towary dopuszczone tymczasowo” („składowanie czasowe”).

Armatorzy sami podejmują decyzje dotyczące przeznaczenia produkcji pochodzącej z ich statków. Może być ona przetwarzana, przechowywana pod dozorem celnym, sprzedawana w Mauretanii lub wywożona (w walucie obcej).

Sprzedaż w Mauretanii przeznaczona na rynek mauretański podlega takim samym opłatom i podatkom, jakim podlegają mauretańskie produkty rybołówstwa.

Zyski mogą być wywożone bez dodatkowych opłat (zwolnienie z ceł i opłat mających równoważny skutek).

2. Przeładunki

- 2.1. Każdy statek zamrażalnia do połowów pelagicznych, który może dokonać przeładunku zgodnie ze świadectwem zgodności, podlega obowiązkowi przeładunku na boi 10 reddy autonomicznego portu w Nouadhibou, z wyjątkiem ostatniego rejsu.
- 2.2. Statki unijne dokonujące przeładunku w autonomicznym porcie w Nouadhibou są zwolnione z wszelkich podatków lub opłat mających równoważny skutek, innych niż podatki i opłaty portowe, które stosuje się na takich samych warunkach jak w odniesieniu do statków mauretańskich.
- 2.3. Ostatni rejs (rejs poprzedzający wyjście z mauretańskich obszarów połowowych na okres nie krótszy niż trzy miesiące) nie podlega obowiązkowi przeładunku.
- 2.4. Strona mauretańska zastrzega sobie prawo do odmowy przeładunku, jeśli statek transportowy dokonywał nielegalnych, niezgłoszonych lub nieuregulowanych połowów, zarówno wewnątrz jak i na zewnątrz mauretańskich obszarów połowowych.

ROZDZIAŁ VI

KONTROLA

1. Wejścia do mauretańskiego obszaru połowowego i wyjścia z niego

- 1.1. Z wyjątkiem statków do połowów tuńczyka, taklowców powierzchniowych i statków do połowów pelagicznych (których terminy podlegają postanowieniom rozdziałów XI niniejszego załącznika), statki Unii Europejskiej działające w ramach niniejszej umowy muszą obowiązkowo przekazywać informacje o:

a) wejściach:

Powiadomienie powinno nastąpić co najmniej na 36 godzin przed wejściem i powinno zawierać następujące dane szczegółowe:

— pozycję statku w momencie powiadamiania;

— dzień, datę i przybliżoną godzinę wejścia do mauretańskich obszarów połowowych;

— ilość połowów (w rozbiciu na gatunki) przechowywanych na statku w danym czasie, w przypadku gdy statek wcześniej wskazał, że posiada licencję połowową na inny obszar połowowy w podregionie. W tym przypadku organ nadzoru będzie mieć dostęp do dziennika połowowego dotyczącego tego obszaru, a ewentualna kontrola nie może trwać dłużej niż okres ustanowiony w ust. 4 niniejszego rozdziału.

b) wyjściach:

Powiadomienie powinno nastąpić co najmniej na 48 godzin przed wyjściem i powinno zawierać następujące dane szczegółowe:

— pozycję statku w momencie powiadamiania;

— dzień, datę i przybliżoną godzinę wyjścia z mauretańskich obszarów połowowych;

— ilość połowów (w rozbiciu na złowione gatunki) przechowywanych na statku w danym czasie.

- 1.2. Armatorzy informują organ nadzoru o swoich wejściach do mauretańskich obszarów połowowych i wyjściach z nich, telexem, pocztą elektroniczną lub pocztą na numery teleksu lub adresy podane w dodatku 1 do niniejszego załącznika. W razie trudności z powiadamianiem w podany powyżej sposób informację można wyjątkowo przekazać za pośrednictwem Strony UE.

Komisja, za pośrednictwem delegatury Unii Europejskiej, zostanie poinformowana z 15-dniowym wyprzedzeniem o wszelkich zmianach numerów lub adresów przeznaczonych do powiadamiania.

1.3. Przebywając w mauretańskich obszarach połowowych, statki Unii Europejskiej muszą stale prowadzić nasłuch częstotliwości sygnałów międzynarodowych (VHF Canal 16 lub HF 2 182 KHz).

1.4. Przy przyjmowaniu komunikatów o wyjściu z obszaru połowowego organy mauretańskie zachowują prawo do decydowania o dokonywaniu kontroli przed wyjściem przez statki z obszaru połowowego, wybierając próbkę statków na redzie w porcie Nouadhibou lub w Nouakchott.

Działania kontrolne nie powinny przekraczać 6 godzin dla statków do połowów pelagicznych (kategoria 7 i 8) i 3 godzin dla statków wszystkich pozostałych kategorii.

1.5. Nieprzestrzeganie postanowień ustępów powyżej podlega następującym karom:

a) za pierwszym razem:

- statek zostaje zawrócony, jeśli będzie to możliwe;
- ładunek zostaje wyładowany i skonfiskowany na rzecz Skarbu Państwa;
- statek płaci grzywnę w minimalnej wysokości przewidzianej przepisami prawa mauretańskiego.

b) za drugim razem:

- statek zostaje zawrócony, jeśli będzie to możliwe;
- ładunek zostaje wyładowany i skonfiskowany na rzecz Skarbu Państwa;
- statek płaci grzywnę w maksymalnej wysokości przewidzianej przepisami prawa mauretańskiego;
- pozostały okres ważności licencji zostaje anulowany.

c) za trzecim razem:

- statek zostaje zawrócony, jeśli będzie to możliwe;
- ładunek zostaje wyładowany i skonfiskowany na rzecz Skarbu Państwa;
- licencja zostaje definitywnie cofnięta;
- kapitanowi i statkowi zakazuje się prowadzenia działalności w Mauretanii.

1.6. W przypadku ucieczki statku naruszającego przepisy ministerstwo informuje Komisję i państwo członkowskie bandery w celu zastosowania kar przewidzianych w ust. 1.5 powyżej.

2. Inspekcja na morzu

Inspekcji na morzu w obszarze połowowym Mauretanii, prowadzonej w odniesieniu do statków UE posiadających licencję połowową, będą dokonywać statki i inspektorzy Mauretanii, których można zidentyfikować i którzy są odpowiedzialni za kontrole połowów.

Przed wejściem na statek upoważnieni inspektorzy uprzedzają statek UE o decyzji przeprowadzenia inspekcji. Inspekcja będzie prowadzona przez maksymalnie dwóch inspektorów, którzy będą musieli przedstawić przed rozpoczęciem inspekcji swoją tożsamość i kwalifikacje jako inspektorzy..

Inspektorzy Mauretanii pozostaną na statku UE jedynie przez okres niezbędny do wykonania zadań związanych z inspekcją. Przeprowadzą oni inspekcję w sposób ograniczający do minimum jej skutki dla statku, prowadzonej przez niego działalności połowowej i ładunku. Okres trwania inspekcji nie powinien przekraczać 3 godzin dla statków do połowów pelagicznych i 1 godz. 30 minut dla innych kategorii.

Podczas inspekcji na morzu, wyładunków i przeładunków kapitan statku Unii Europejskiej ułatwia inspektorom mauretańskim wejście na statek i prowadzenie zadań, w szczególności wykonując operacje przemieszczania, które inspektorzy uznają za niezbędne.

Na zakończenie każdej inspekcji upoważnieni inspektorzy sporządzają raport z inspekcji. Kapitan statku UE ma prawo wprowadzić swoje komentarze do raportu z inspekcji. Raport z inspekcji jest podpisywany przez inspektora, który go sporządził, oraz przez kapitana statku UE.

Mauretańscy inspektorzy przekazują kopię raportu z inspekcji kapitanowi statku UE przed zejściem ze statku. Mauretania przesyła UE kopię raportu z inspekcji w terminie 4 dni od zakończenia inspekcji.

3. Inspekcje w porcie

Inspekcja w porcie, której poddawane są statki Unii Europejskiej dokonujące wyładunku lub przeładunku połowów dokonanych w mauretańskich obszarach połowowych, prowadzona jest przez mauretańskich inspektorów, których można zidentyfikować jako odpowiedzialnych za kontrole połowów.

Inspekcja będzie prowadzona przez maksymalnie dwóch inspektorów, którzy będą musieli przedstawić swoją tożsamość i kwalifikacje jako inspektorzy przed rozpoczęciem inspekcji. Inspektorzy Mauretanii pozostaną na statku UE jedynie przez okres niezbędny do wykonania zadań związanych z inspekcją i przeprowadzą inspekcję w sposób ograniczający do minimum jej skutki dla statku, dokonywanego przez niego wyładunku lub przeładunku i ładunku. Inspekcja nie powinna przekraczać czasu trwania wyładunku lub przeładunku.

Na zakończenie każdej inspekcji inspektorzy Mauretanii sporządzają raport z inspekcji. Kapitan statku UE ma prawo wprowadzić swoje komentarze do raportu z inspekcji. Raport z inspekcji jest podpisywany przez inspektora, który go sporządził, oraz przez kapitana statku UE.

Inspektorzy Mauretanii przekazują kopię raportu z inspekcji kapitanowi statku UE przed zejściem ze statku. Mauretania przesyła UE kopię raportu z inspekcji w terminie 24 godzin od zakończenia inspekcji.

4. System monitorowania w przypadku kontroli z brzegu

Strony podejmują decyzję o wprowadzeniu systemu monitorowania w przypadku kontroli z brzegu. W tym celu wyznaczają przedstawicieli, którzy uczestniczą w działaniach kontrolnych oraz inspekcjach przeprowadzanych przez właściwe krajowe organy inspekcyjne i mogą dokonywać obserwacji dotyczących wykonania niniejszej umowy.

Przedstawiciele muszą posiadać:

- kwalifikacje zawodowe;
- stosowne doświadczenie w dziedzinie rybołówstwa;
- dokładną znajomość postanowień umowy i niniejszego protokołu.

Inspekcje przeprowadzają krajowe służby inspekcyjne, a obecny przy nich przedstawiciel nie może z własnej inicjatywy wykonywać uprawnień inspekcyjnych nadanych urzędnikom krajowym.

Ponieważ przedstawiciele ci towarzyszą urzędnikom krajowym, mają dostęp do statków, pomieszczeń i dokumentów, które są przedmiotem inspekcji dokonywanych przez urzędników, aby zbierać dane o charakterze nieimiennym, konieczne do wypełniania ich zadań.

Przedstawiciele towarzyszą krajowym służbom inspekcyjnym w trakcie ich kontroli w porcie, na pokładzie statków stojących w doku, w publicznych domach aukcyjnych, hurtowniach rybnych, chłodniach oraz innych pomieszczeniach do wyładunku ryb przed ich pierwszą sprzedażą na terytorium, na którym po raz pierwszy są wprowadzane do obrotu.

Co 4 miesiące przedstawiciele opracowują i przekazują sprawozdanie zawierające szczegóły dotyczące obserwowanych kontroli. Raport ten jest kierowany do właściwych organów, które przesyłają kopię raportu drugiej Stronie.

Strony postanawiają przeprowadzać co najmniej dwie inspekcje rocznie, naprzemiennie w Mauretanii i Europie.

4.1. Poufność

Przedstawiciel przy przeprowadzanych kontrolach traktuje z właściwą dbałością urządzenia i sprzęt znajdujące się na pokładzie statku, jak również wszelkie inne instalacje, a także przestrzega poufności wszelkich dokumentów, do których zapewniono mu dostęp. Strony są zgodne co do zagwarantowania, że wdrożenie odbywa się przy zachowaniu jak największej poufności.

Przedstawiciel ujawnia informacje o wynikach pracy jedynie swoim właściwym organom władzy.

4.2. Lokalizacja

Niniejszy program wykonywany jest w portach wyładunku Unii Europejskiej oraz w portach mauretańskich.

4.3. Finansowanie

Każda Strona ponosi koszty swojego przedstawiciela przy przeprowadzanych kontrolach, włącznie z kosztami podróży i zakwaterowania na statku.

ROZDZIAŁ VII

SATELITARNY SYSTEM MONITOROWANIA STATKÓW RYBACKICH (VMS)

Satelitarne monitorowanie statków rybackich UE odbywa się w drodze podwójnego przesyłania w systemie trójkątnym, wprowadzonego eksperymentalnie na cały czas trwania niniejszego protokołu w następującym trybie:

- 1) statek UE – CMR państwa bandery – CMR Mauretanii
- 2) statek UE – CMR Mauretanii– CMR państwa bandery

1. Tryb przesyłania

Każdy komunikat o pozycji musi zawierać następujące informacje:

- a) identyfikację statku;
- b) ostatnią pozycję geograficzną statku (długość, szerokość geograficzną) z marginesem błędu pozycji poniżej 500 metrów i przedziałem ufności wynoszącym 99 %;
- c) dzień i godzinę zarejestrowania pozycji;
- d) prędkość i kurs statku.

CMR państwa bandery i CMR Mauretanii gwarantują automatyczne przetwarzanie oraz, w razie potrzeby, przesyłanie elektroniczne komunikatów o pozycji. Komunikaty o pozycji powinny być rejestrowane w sposób bezpieczny i zachowywane przez okres 3 lat.

2. Przesyłanie informacji przez statek w przypadku awarii systemu VMS

Kapitan powinien stale zapewniać, aby system VMS był w pełni operacyjny, a komunikaty o pozycji prawidłowo przesyłane do CMR państwa bandery.

W razie awarii lub usterki sprzętu monitorowania satelitarnego zainstalowanego na pokładzie statku rybackiego, kapitan statku przesyła faksem we właściwym czasie informacje wymienione w pkt 5 do centrum kontroli państwa bandery i do CMR Mauretanii. W takiej sytuacji konieczne będzie wysyłanie ogólnego raportu o pozycji co 4 godziny. Ten ogólny raport o pozycji będzie zawierał raporty o pozycji, które były zarejestrowane przez kapitana statku co godzinę na warunkach przewidzianych w pkt 5.

Centrum kontroli państwa bandery przesyła niezwłocznie te komunikaty do CMR Mauretanii. Niesprawny sprzęt powinien zostać naprawiony lub wymieniony najpóźniej w ciągu 5 dni. Po przekroczeniu tego terminu statek taki musi opuścić mauretańskie obszary połowowe lub zawinąć do jednego z portów Mauretanii. W razie poważnego problemu technicznego, wymagającego dodatkowego czasu, na wniosek kapitana może być przyznany maksymalny okres dodatkowych 15 dni. W takim przypadku postanowienia przewidziane w ust. 7 dalej znajdują zastosowanie i wszystkie statki, z wyjątkiem statków do połowów tuńczyka, będą musiały wrócić do portu, aby przyjąć na pokład mauretańskiego obserwatora naukowego.

3. Bezpieczne przesyłanie komunikatów o pozycji pomiędzy CMR państwa bandery a CMR Mauretanii.

CMR państwa bandery przesyła automatycznie komunikaty o pozycji odnośnych statków do CMR Mauretanii i odwrotnie. CMR państwa bandery i CMR Mauretanii przekazują sobie nawzajem swoje kontaktowe adresy elektroniczne oraz informują się niezwłocznie o wszelkich zmianach tych adresów.

Przesyłanie komunikatów o pozycji pomiędzy CMR państwa bandery i CMR Mauretanii odbywa się drogą elektroniczną zgodnie z systemem bezpiecznej komunikacji.

CMR Mauretanii informuje niezwłocznie drogą elektroniczną CMR państwa bandery o wszelkich następujących po sobie przerwach w odbiorze komunikatów o pozycji statku posiadającego upoważnienie do połowów, w przypadku gdy odnośny statek nie zgłosił swojego wyjścia z mauretańskich obszarów połowowych.

4. Nieprawidłowe działanie systemu łączności

Mauretania sprawdza zgodność swojego sprzętu elektronicznego ze sprzętem CMR państwa bandery oraz informuje niezwłocznie UE o wszelkich zakłóceniach w łączności i w odbiorze komunikatów o pozycji, w celu jak najszybszego znalezienia rozwiązania technicznego. Wszelkie ewentualne spory będą rozstrzygane przez wspólny komitet.

Kapitan będzie uznany za odpowiedzialnego za wszelką dowiedzioną interwencję w systemie VMS mającą na celu zakłócenie funkcjonowania systemu lub sfałszowanie komunikatów o pozycji. Wszelkie naruszenie przepisów podlega karom przewidzianym w protokole.

ROZDZIAŁ VIII

NARUSZENIA PRZEPISÓW

1. Raport z kontroli i protokół dotyczący naruszenia przepisów

Raport z kontroli, przedstawiający przyczyny i okoliczności naruszenia przepisów, musi być podpisany przez kapitana statku, który może w nim zawrzeć swoje zastrzeżenia, po czym kopia raportu jest mu przekazywana przez organ nadzoru. Podpis ten nie przesądza o prawach i środkach obrony, jakie kapitan może podjąć w celu obrony przed zarzutem naruszenia przepisów.

Protokół dotyczący naruszenia przepisów jest sporządzany przez organ nadzoru w sposób wierny, na podstawie ewentualnych stwierdzonych naruszeń, przedstawionych w raporcie z kontroli, opracowanym po zakończeniu kontroli na statku.

Podczas kontroli sprawdza się zgodność charakterystyki technicznej (rozdział II) statku.

2. Powiadomienie o naruszeniu przepisów

W przypadku naruszenia przepisów organ nadzoru przekazuje listownie przedstawicielowi statku treść protokołu dotyczącego naruszenia przepisów wraz z raportem z kontroli. Organ nadzoru informuje o tym niezwłocznie Unię Europejską.

W przypadku naruszenia przepisów, którego nie można zaprzestać na morzu, na wniosek organu nadzoru kapitan musi wprowadzić swój statek do portu w Nouadhibou. W przypadku naruszenia przepisów uznanego przez kapitana statku, którego można zaprzestać na morzu, statek kontynuuje połów.

W obydwu przypadkach statek kontynuuje połów po zaprzestaniu stwierdzonego naruszenia przepisów.

3. Rozstrzygnięcie kwestii naruszenia przepisów

Zgodnie z niniejszym protokołem kwestie dotyczące naruszeń przepisów mogą być rozpatrywane na drodze administracyjnej lub sądowej.

Przed podjęciem jakiegokolwiek środka przeciwko kapitanowi lub załodze statku albo ładunkowi, poza działaniami mającymi na celu zachowanie dowodów w sprawie podejrzanego naruszenia przepisów, na wniosek UE, Mauretania w razie potrzeby, w terminie trzech dni roboczych od otrzymania powiadomienia o naruszeniu organizuje spotkanie informacyjne mające na celu wyjaśnienie faktów, które doprowadziły do zatrzymania statku, oraz przedstawienie ewentualnych działań następczych. Przedstawiciel państwa bandery i przedstawiciel armatora statku powinni móc uczestniczyć w tym spotkaniu informacyjnym.

Organ nadzoru zwołuje wtedy komitet pojednawczy. Wszelkie informacje dotyczące postępowania ugodowego lub sądowego, związanego z naruszeniami przepisów popełnionymi przez statki UE, są niezwłocznie przekazywane Unii Europejskiej. W razie konieczności armator może być reprezentowany w Komitecie pojednawczym przez dwie osoby, w drodze odstępstwa przyznanego przez przewodniczącego tego komitetu.

Kwota grzywny musi zostać wpłacona przelewem najpóźniej 30 dni po zakończeniu postępowania ugodowego. W przypadku wyjścia z obszarów połowowych Mauretanii płatności należy faktycznie dokonać przed wspomnianym wyjściem. Pokwitowanie wydane przez Skarb Państwa lub, w razie jego braku, SWIFT poświadczony przez Centralny Bank Mauretański w dni wolne od pracy stanowią dowód dokonania płatności grzywny do celów zwolnienia statku.

Jeżeli postępowanie ugodowe okaże się nieskuteczne, ministerstwo przekazuje niezwłocznie sprawę do prokuratora (procureur de la République). Zgodnie z obowiązującymi przepisami armator składa gwarancję bankową pokrywającą kwotę wszelkich ewentualnych grzywien. Zwolnienie statku ma miejsce 72 godziny po złożeniu gwarancji. Gwarancja bankowa nie podlega zwrotowi przed zakończeniem postępowania sądowego. Gwarancja zostanie zwolniona przez ministerstwo po zakończeniu postępowania sądowego bez orzeczenia skazującego. Analogicznie, w przypadku orzeczenia nakładającego grzywnę, grzywna ta zostanie zapłacona zgodnie z obowiązującymi przepisami, w myśl których gwarancja bankowa jest zwalniana po zapłaceniu grzywny w ciągu 30 dni od ogłoszenia orzeczenia.

Statek zostaje zwolniony, a jego załodze zezwala się na opuszczenie portu:

- po wywiązaniu się z obowiązków wynikających z postępowania ugodowego;
- albo po złożeniu gwarancji bankowej wymienionej w ust. 5 powyżej i po jej przyjęciu przez ministerstwo, w oczekiwaniu na zakończenie postępowania sądowego.

ROZDZIAŁ IX

OKRĘTOWANIE MARYNARZY MAURETAŃSKICH

1. Z wyjątkiem sejnów tuńczykowych, które muszą obowiązkowo zaokrętować jednego (1) marynarza mauretańskiego na statek, oraz klipów tuńczykowych, które muszą obowiązkowo zaokrętować trzech (3) marynarzy mauretańskich na statek, każdy statek UE, podczas faktycznego przebywania w mauretańskich obszarach połowowych, zaokrętowuje w załodze obowiązkowo 60 % marynarzy mauretańskich wybranych dowolnie z wykazu sporządzonego przez ministerstwo, nie wliczając w to oficerów. Jednak w przypadku zaokrętowania mauretańskich oficerów stażystów ich liczba zostanie wliczona do liczby zaokrętowanych marynarzy mauretańskich.
2. Armator lub jego przedstawiciel powiadamia ministerstwo o nazwiskach marynarzy mauretańskich zaokrętowanych na jego statku, z adnotacją o pełnionej przez nich funkcji w załodze.
3. Do marynarzy zaokrętowanych na statkach Unii Europejskiej stosuje się z mocy prawa Deklaracja Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) dotycząca podstawowych zasad i praw w pracy. Dotyczy to w szczególności swobody zrzeszania się i rzeczywistego uznawania prawa do negocjacji zbiorowych pracowników oraz zniesienia dyskryminacji w odniesieniu do zatrudnienia i zawodu.
4. Umowy o pracę marynarzy mauretańskich są zawierane między przedstawicielem (przedstawicielami) armatorów a marynarzami lub ich związkami zawodowymi albo ich przedstawicielami w porozumieniu z właściwym organem mauretańskim; podpisujące strony otrzymują jeden egzemplarz umowy. Umowy o pracę zapewniają marynarzom ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie na życie oraz ubezpieczenie chorobowe i od nieszczęśliwych wypadków.
5. Armator lub jego przedstawiciel przesyła, w terminie dwóch miesięcy następujących po wydaniu licencji, kopię wspomnianej umowy należycie zatwierdzonej przez właściwe organy danego państwa członkowskiego, bezpośrednio do ministerstwa.
6. Wynagrodzenie marynarzy mauretańskich pokrywają armatorzy. Wysokość wynagrodzenia jest ustalana przed wydaniem upoważnienia do połowów w drodze porozumienia między armatorami lub ich przedstawicielami a danymi marynarzami lub ich przedstawicielami. Warunki wynagrodzenia marynarzy mauretańskich nie mogą być jednak gorsze od warunków wynagrodzenia stosowanych dla załóg mauretańskich, a w żadnym razie nie mogą być gorsze od norm MOP.
7. Jeżeli jeden lub więcej marynarzy zatrudnionych na statku nie stawi się na godzinę ustaloną na jego odpłynięcie, to statek ten otrzymuje zezwolenie na rozpoczęcie przewidzianego rejsu po poinformowaniu właściwych portowych organów zaokrętowania o braku wymaganej liczby marynarzy i po uaktualnieniu listy załogi statku. Organy te informują o tym organ nadzoru.
8. Armator jest zobowiązany do podjęcia kroków koniecznych do zapewnienia, by jego statek zaokrętował liczbę marynarzy wymaganą przez niniejszą umowę najpóźniej w trakcie następnego rejsu.
9. W przypadku niezaokrętowania marynarzy mauretańskich z powodów innych niż określone w poprzednim ustępie, armatorzy odnośnych statków UE są zobowiązani, w terminie nieprzekraczającym 3 miesięcy, do wniesienia opłaty ryczałtowej w wysokości 20 EUR na marynarza, za każdy dzień połowów w mauretańskim obszarze połowowym.
10. Opłata za niezaokrętowanie marynarzy zależy od faktycznej liczby dni połowów a nie od okresu ważności licencji.
11. Kwota ta zostanie wykorzystana na szkolenia mauretańskich marynarzy-rybaków i wpłacona na rachunek wskazany w rozdziale I "postanowienia ogólne" niniejszego załącznika.
12. Co pół roku Unia Europejska przekazuje ministerstwu wykaz marynarzy mauretańskich zaokrętowanych na statkach UE, ze stanem na dzień 1 stycznia i 1 lipca każdego roku, podając zapis o wpisaniu ich do rejestru marynarzy i wskazując statki, na które byli zaokrętowani.
13. Nie naruszając postanowień ust. 7 powyżej, powtarzające się nieprzestrzeganie przez armatorów zaokrętowania przewidzianej liczby marynarzy mauretańskich powoduje automatyczne zawieszenie licencji połowowej statku aż do wywiązania się z tego zobowiązania.

ROZDZIAŁ X

OBSERWATORZY NAUKOWI

Ustanawia się system obserwacji naukowej na statkach UE.

1. W odniesieniu do każdej kategorii połowów Strony wyznaczają co najmniej dwa statki rocznie, które muszą zaokrętować mauretańskiego obserwatora naukowego, z wyjątkiem sejnów tuńczykowych, na które zaokrętowanie obserwatora odbywa się na żądanie ministerstwa. Na statku może znajdować się jednocześnie tylko jeden obserwator naukowy.

Czas obecności obserwatora naukowego na statku jest czasem trwania jednego rejsu połowowego. Jednakże na wyraźny wniosek ministerstwa okres ten może zostać podzielony między kilka rejsów, zgodnie ze średnią długością rejsu dla danego statku.

2. Ministerstwo powiadamia Unię Europejską o nazwiskach wyznaczonych obserwatorów naukowych, przekazując wymagane dokumenty co najmniej na siedem dni roboczych przed zaplanowaną datą ich wejścia na statek.
3. Wszelkie koszty wynikające z działalności obserwatorów, włączając ich uposażenia, wynagrodzenie i diety, będą ponoszone przez ministerstwo.
4. Ministerstwo podejmuje wszelkie kroki związane z zaokrętowaniem i wyokrętowaniem obserwatora naukowego.

Obserwatorzy naukowci korzystają z takich samych warunków pobytu na statku jak oficerowie statku.

Obserwatorzy naukowci posiadają dostęp do wszelkich urządzeń niezbędnych do wykonywania ich obowiązków. Kapitan udostępnia im środki łączności potrzebne do wykonania ich obowiązków, dokumenty bezpośrednio związane z działalnością połowową statku, np. dziennik połowowy, załącznik do dziennika połowowego oraz dziennik żeglugi, jak również te części statku, które są niezbędne w celu ułatwienia wykonywania zadań w charakterze obserwatora.

5. Obserwatorzy stawiają się przed kapitanem wyznaczonego statku na dzień przed planowaną datą zaokrętowania. W razie niestawienia się obserwatora naukowego kapitan statku informuje o tym ministerstwo i Unię Europejską. W takim przypadku statek ma prawo opuścić port. Niemniej jednak ministerstwo może, na swój koszt, doprowadzić do zaokrętowania niezwłocznie nowego obserwatora naukowego, nie zakłócając działalności połowowej statku.

6. Obserwatorzy naukowci powinni posiadać:

- kwalifikacje zawodowe,
- stosowne doświadczenie w dziedzinie rybołówstwa i dokładną znajomość postanowień niniejszego protokołu.

7. Obserwatorzy naukowci zapewnią, aby statki UE prowadzące połowy w mauretańskim obszarze połowowym przestrzegały warunków niniejszego protokołu.

Obserwatorzy sporządzają raport na ten temat. W szczególności:

- obserwują działalność połowową statków;
- sprawdzają pozycję statków biorących udział w działalności połowowej;
- pobierają próbki biologiczne w ramach programów naukowych;
- zapisują szczegółowe dane dotyczące narzędzi połowowych oraz rozmiarów oczek w używanych sieciach.

8. Obserwacja jest ograniczona do działalności połowowej oraz związanych z nią działań regulowanych niniejszym protokołem.

9. Obserwator naukowy:

- podejmuje wszelkie odpowiednie działania, aby warunki jego wejścia i przebywania na statku nie zakłócały, ani nie utrudniały prowadzenia połowów;
- wykorzystuje zatwierdzone narzędzia i procedury pomiaru rozmiarów oczek sieci stosowanych w ramach niniejszego protokołu,
- traktuje z odpowiednią dbałością majątek i sprzęt znajdujący się na pokładzie statku oraz przestrzegają poufności charakteru wszelkich dokumentów statku.

10. Na koniec okresu obserwacji oraz przed opuszczeniem statku obserwator opracowuje raport zgodnie ze wzorem określonym w dodatku 9 do niniejszego załącznika. Podpisuje go w obecności kapitana, który może dodać lub zlecić dodanie do raportu wszelkich uwag, jakie uzna za stosowne, następnie go podpisując. Kopia raportu przekazywana jest kapitanowi statku, ministerstwu i Unii Europejskiej w chwili wyokrętowania obserwatora naukowego.

ROZDZIAŁ XI

STATKI DOKONUJĄCE POŁOWÓW GATUNKÓW DALEKO MIGRUJĄCYCH

1. Licencje dla sejnerów tuńczykowych, kliprów tuńczykowych i taklowców powierzchniowych są wydawane na okresy zbiegające się z latami kalendarzowymi, z wyjątkiem pierwszego i ostatniego roku obowiązywania niniejszego protokołu.

Po przedstawieniu dowodów wpłaty zaliczki ministerstwo sporządza licencję i wpisuje dany statek do wykazu statków upoważnionych do dokonywania połowów, który jest przekazywany organowi nadzoru i Unii Europejskiej.

2. Przed otrzymaniem licencji każdy statek dokonujący po raz pierwszy połowów w ramach umowy poddawany jest inspekcjom wymaganych na mocy obowiązujących przepisów. Inspekcje te mogą odbywać się w dowolnym uzgodnionym porcie zagranicznym. Wszelkie koszty związane z takimi inspekcjami są ponoszone przez armatora statku.
3. Statki posiadające licencję połowową w krajach podregionu mogą wpisać we wniosku o wydanie licencji kraj, gatunki oraz okres ważności licencji, w celu ułatwienia wielokrotnych wejść i wyjść w obrębie obszaru połowowego.
4. Licencje są wydawane po dokonaniu przelewu na jeden z rachunków określonych w rozdziale I opłaty zryczałtowanej odpowiadającej zaliczce określonej w arkuszach technicznych w protokole. Opłata zryczałtowana jest ustalana proporcjonalnie do czasu ważności licencji za pierwszy i ostatni rok obowiązywania protokołu.

Opłata parafiskalna będzie natomiast uiszczona proporcjonalnie do czasu spędzonego w mauretańskim obszarze połowowym. Opłaty miesięczne odpowiadają faktycznym, trzydziestodniowym okresom połowów. Niniejsze postanowienie utrzymuje niepodzielny charakter opłaty parafiskalnej – opłata jest należna za każdy rozpoczęty okres miesięczny.

Statek, który dokonywał połowów przez okres od jednego do trzydziestu dni, dokonuje opłaty za jeden miesiąc. Opłata za drugi miesiąc jest należna po upływie pierwszego trzydziestodniowego okresu i tak dalej.

Dodatkowe opłaty miesięczne należy uiścić najpóźniej do dziesiątego (10) dnia od rozpoczęcia każdego okresu dodatkowego.

5. Dziennik pokładowy, zgodny ze wzorem załączonym w dodatku 3 do niniejszego załącznika, jest przechowywany na statku dla każdego okresu połowowego odbytego w wodach mauretańskich. Taki dziennik powinien być wypełniany nawet w przypadku, gdy nie są prowadzone żadne połowy.
6. Z zastrzeżeniem możliwości weryfikacji przez Mauretanię, przed dniem 15 czerwca każdego roku Unia Europejska przedkłada ministerstwu rozliczenie opłat należnych z tytułu poprzedniego roku połowowego, na podstawie raportów połowowych sporządzonych przez każdego armatora i potwierdzonych przez naukowe instytuty odpowiedzialne za sprawdzanie danych dotyczących połowów w państwach członkowskich, takie jak IRD (Institut de Recherche pour le Développement), IEO (Instituto Español de Oceanografía), INIAP (Instituto Nacional de Investigación Agrária e das Pescas), z kopią wszystkich dzienników połowowych dla IMROP (Institut Mauritanien de Recherches Océanographiques et des Pêches).
7. Statki do połowu tuńczyka i taklowce powierzchniowe przestrzegają wszelkich zaleceń przyjętych przez Międzynarodową Komisję ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT).
8. W odniesieniu do ostatniego roku obowiązywania protokołu, rozliczenie opłat należnych z tytułu poprzedniego roku połowowego zostaje zgłoszone w ciągu 4 miesięcy po wygaśnięciu protokołu.
9. Ostateczne rozliczenie jest przesyłane odnośnym armatorom, którzy mają 30 dni, licząc od powiadomienia i zatwierdzenia danych liczbowych przez ministerstwo, na wywiązanie się z zobowiązań finansowych wobec swoich właściwych organów. Płatność w EUR, przewidziana na rzecz Skarbu Państwa na jeden z rachunków wymienionych w rozdziale I, jest dokonywana najpóźniej półtora miesiąca po tym powiadomieniu.

Jeśli jednak kwota końcowego rozliczenia jest niższa niż zaliczka ustalona w ust. 3, różnica nie jest zwracana armatorowi.

10. Statki są zobowiązane do bezpośredniego poinformowania organów Mauretanii, najlepiej faksem lub, w przypadku jego braku, przez radio, w ciągu 3 godzin poprzedzających wejście lub wyjście z obszaru połowowego, o swojej pozycji oraz o połowach znajdujących się na statku.

Organ nadzoru przekazuje informację o adresach i częstotliwości radiowej.

11. Sejnery tuńczykowe, na wniosek organów mauretańskich oraz za obopólnym porozumieniem z armatorami, których to dotyczy, zaokrętujują na uzgodniony okres jednego obserwatora naukowego.

ARKUSZE TECHNICZNE

KATEGORIA POŁOWOWA 1:

STATKI POŁAWIAJĄCE SKORUPIAKI, Z WYJĄTKIEM LANGUSTY I KRABA

1. Obszar połowowy

- a) Na północ od równoleżnika 19°00 N, obszar wyznaczony za pomocą następujących punktów:

20°46,30 N	17°03,00 W
20°40,00 N	17°07,50 W
20°05,00 N	17°07,50 W
19°49,00 N	17°10,60 W
19°43,50 N	16°57,00 W
19°18,70 N	16°46,50 W
19°00,00 N	16°22,00 W

- b) Na południe od równoleżnika 19°00,00 N do równoleżnika 16°04,00 N, 6 mil morskich licząc od najniższego stanu wody dla statków specjalnie upoważnionych, oraz 8 mil morskich licząc od najniższego stanu wody dla wszystkich innych statków.

2. Dopuszczalne narzędzia połowowe:

- Włók denny do połowu krewetek, w tym wyposażony w łańcuch przegubowy lub każde inne urządzenie selektywne.

Łańcuch przegubowy jest częścią składową wyposażenia włoków krewetkowych uzbrojonych w wytyki. Składa się on –z jednej długości łańcucha o ogniwach o maksymalnej średnicy 12 mm i jest przymocowany do rozpornic przed pertą.

- Obowiązkowe stosowanie narzędzi selektywnych zależy od decyzji wspólnego komitetu, podejmowanej w oparciu o ocenę naukową, techniczną i powiązaną z nimi ocenę ekonomiczną.
- Zabrania się podwajania worka włoka.
- Zabrania się podwajania przędzy tworzącej worek włoka.
- Stosowanie fartuchów ochronnych jest dozwolone.

3. Minimalny dopuszczalny rozmiar oczek

50 mm

4. Wielkości minimalne

W odniesieniu do krewetek głębinowych ich wielkość minimalną należy mierzyć od czubka otworu gębowego do końca ogona. Czubek otworu gębowego oznacza przedłużenie skorupy, które znajduje się w przedniej części linii środkowej karapaksu.

- Krewetki głębokowodne:
- krewetka różowata lub Gamba (*Parapeneus longirostris*) 06 cm
- Krewetki przybrzeżne:
- kreweta lub Langostino (*Penaeus notialis*) i garnela (*Penaeus kerathurus*) 200 sztuk/kg

Wspólny komitet może określić minimalną wielkość dla gatunków tu niewymienionych.

5. Przyłowy:

Dopuszczone	Zakazane
10 % ryb	Langusty
5 % krabów	Głównonogi

Wspólny komitet może określić odsetek przyłowów dla gatunków tu niewymienionych.

6. Uprawnienia do połowów / Opłaty

Okres	Rok 1	Rok 2
Wielkość dopuszczalnych połowów (w tonach)	5 000	5 000
Opłata	620 EUR/t	620 EUR/t
	<p>Opłatę oblicza się po zakończeniu każdego dwumiesięcznego okresu, w odniesieniu do którego statek otrzyma upoważnienie do połowów, uwzględniając połowy dokonane podczas tego okresu.</p> <p>Przyznanie licencji będzie uzależnione od uiszczenia zaliczki wynoszącej 1 000 EUR na statek, która zostanie odliczona od ogólnej kwoty opłaty oraz wpłacona na początku każdego z dwumiesięcznych okresów, w odniesieniu do którego statek otrzyma upoważnienie do połowów.</p> <p>Liczba statków upoważnionych jednocześnie do połowów wynosi maksymalnie 36 statków:</p> <ul style="list-style-type: none"> — 50 % całkowitej liczby statków prowadzących działalność w tym samym momencie w mauretańskich obszarach połowowych będzie mogło być upoważnionych do pracy jednocześnie w tym samym okresie połowowym w obszarze znajdującym się na zachód od linii 6 mil ustanowionej począwszy od najniższego stanu wody na południe od równoleżnika 19°00,00 N. — Jeżeli ten wynoszący 50 % odsetek liczy 10 lub mniej statków, wszystkie te statki będą upoważnione do połowów na zachód od linii 6 mil ustanowionej począwszy od najniższego stanu wody na południe od równoleżnika 19°00,00 N. — Licencja wydana danemu statkowi na konkretny dwumiesięczny okres określi, czy statek ten jest upoważniony do połowów w odległości od 6 mil morskich licząc od najniższego stanu wody na południe od równoleżnika 19°00,00 N. — Na północ od równoleżnika 19°00,00 N wszystkie statki posiadające licencję na połów krewetek będą upoważnione do połowów na zachód od linii, której współrzędne geograficzne określono w pkt 1 niniejszego arkusza. 	

7. Okres ochronny

Dwa (2) dwumiesięczne okresy: maj-czerwiec i październik-listopad.

Wszelkie zmiany okresu ochronnego, po uzyskaniu opinii naukowej są przekazywane niezwłocznie Unii Europejskiej.

8. Uwagi

Opłaty są ustalone dla całego okresu obowiązywania protokołu.

KATEGORIA POŁOWOWA 2:

TRAWLERY (NIEBĘDĄCE ZAMRAŻALNIAMI) I TAKLOWCE GŁĘBINOWE DO POŁOWÓW MORSZCZUKA CZARNEGO

1. Obszar połowowy

a) Na północ od równoleżnika 19° 15'60 N: na zachód od linii łączącej następujące punkty:

20° 46,30N	17° 03,00 W
20° 36,00N	17° 11,00 W
20° 36,00N	17° 36,00 W
20° 03,00N	17° 36,00 W
19° 45,70N	17° 03,00 W
19° 29,00N	16° 51,50 W
19° 15,60N	16° 51,50 W
19° 15,60N	16° 49,60 W

b) Na południe od równoleżnika 19° 15,60' N do równoleżnika 17° 50,00 N: na zachód od linii 24 mil morskich liczonych od najniższego stanu wody.

c) Na południe od równoleżnika 17° 50,00 N: na zachód od linii 18 mil morskich liczonych od najniższego stanu wody.

d) Podczas okresów ochronnych dla połowów głowonogów:

1) Pomiędzy Cap Blanc i Cap Timiris obszar zamknięcia wyznaczają następujące punkty:

20° 46,00N 17° 03,00 W
 20° 46,00N 17° 47,00 W
 20° 03,00N 17° 47,00 W
 19° 47,00N 17° 14,00 W
 19° 21,00N 16° 55,00 W
 19° 15,60N 16° 51,50 W
 19° 15,60N 16° 49,60 W

2) Na południe od równoleżnika 19° 15,60 N (Cap Timiris) do równoleżnika 17° 50,00 N (Nouakchott) obowiązuje zakaz połowów poza linią 24 mil morskich liczonych od najniższego stanu wody.

3) Na południe od równoleżnika 17° 50,00 N (Nouakchott) poza linią 18 mil morskich liczonych od najniższego stanu wody obowiązuje zakaz połowów.

2. Dopuszczalne narzędzia połowowe:

- Takla denną
- Włók denną do połowów morskich.
  - Zabrania się podwajania worka włoka.
  - Zabrania się podwajania przędzy tworzącej worek włoka.

3. Minimalny dopuszczalny rozmiar oczek

70 mm (włók)

4. Wielkości minimalne

1) W odniesieniu do ryb ich wielkość minimalną należy mierzyć od czubka pyska do najdalszego końca płetwy ogonowej (długość całkowita) (zob. dodatek 4).

Wspólny komitet może określić minimalną wielkość dla gatunków tu niewymienionych.

5. Przyłowy

Dopuszczone	Zakazane
Trawlery: 25 % ryb, Taklowce: 50 % ryb,	Głowonogi i skorupiaki

Wspólny komitet może określić odsetek przyłowów dla gatunków tu niewymienionych.

6. Uprawnienia do połowów / Opłaty

Okres	Rok 1	Rok 2
Wielkość dopuszczalnych połowów (w tonach)	4 000	4 000
Opłata	90 EUR/t	90 EUR/t

Opłatę oblicza się po zakończeniu każdego trzymiesięcznego okresu, w odniesieniu do którego statek otrzyma upoważnienie do połowów, uwzględniając połowy dokonane podczas tego okresu.

Przyznanie licencji będzie uzależnione od uiszczenia zaliczki wynoszącej 1 000 EUR na statek, która zostanie odliczona od ogólnej kwoty opłaty oraz wpłacona na początku każdego z trzymiesięcznych okresów, w odniesieniu do którego statek otrzyma upoważnienie do połowów.

Liczba statków upoważnionych jednocześnie do połowów wynosi maksymalnie 11 statków.

---

7. Okres ochronny

W razie potrzeby wspólny komitet może zarządzić okres ochronny w oparciu o opinie naukową wspólnego komitetu naukowego.

---

8. Uwagi

Opłaty są ustalone dla całego okresu obowiązywania protokołu.

KATEGORIA POŁOWOWA 3:

STATKI POŁAWIAJĄCE GATUNKI DENNE INNE NIŻ MORSZCZUK CZARNY PRZY POMOCY NARZĘDZI
INNYCH NIŻ WŁOKI

---

1. Obszar połowowy

- a) Na północ od równoleżnika 19° 48,50 N, od linii 3 mil morskich licząc od linii podstawowej Cap Blanc-Cap Timiris
  - b) Na południe od równoleżnika 19° 48,50 N do równoleżnika 19° 21,00 N na zachód od południka 16° 45,00 W
  - c) Na południe od równoleżnika 19° 21,00 N od linii 9 mil morskich liczonych od najniższego stanu wody
  - d) Podczas okresów ochronnych dla połowów głowonogów:
    - 1) obszar pomiędzy Cap Blanc i Cap Timiris:

20° 46,00N	17° 03,00 W
20° 46,00N	17° 47,00 W
20° 03,00N	17° 47,00 W
19° 47,00N	17° 14,00 W
19° 21,00N	16° 55,00 W
19° 15,60N	16° 51,50 W
19° 15,60N	16° 49,60 W
    - 2) Na południe od równoleżnika 19° 15,60 N (Cap Timiris) poza linią 9 mil morskich liczonych od najniższego stanu wody obowiązuje zakaz połowów.
-

2. Dopuszczalne narzędzia połowowe:

- Takle
  - Sieć skrzelowa stawna o maksymalnej głębokości 7 m oraz maksymalnej długości 100 m. Stosowanie pojedynczych włókien poliamidowych jest zakazane.
  - Węda ręczna
  - Pułapki
  - Niewód do połowów na przynętę
-

3. Minimalny dopuszczalny rozmiar oczek

- 120 mm w przypadku sieci skrzelowych.
  - 20 mm w przypadku sieci do połowów na żywą przynętę
-

4. Wielkości minimalne

W odniesieniu do ryb ich wielkość minimalną należy mierzyć od czubka pyska do najdalszego końca płetwy ogonowej (długość całkowita) (zob. dodatek 4).

Wspólny komitet może określić minimalną wielkość dla gatunków tu niewymienionych, w oparciu o opinie naukowe.

---

5. Przyłowy

Dopuszczone	Zakazane
10 % całkowitej dozwolonej ilości danego gatunku lub grupy gatunków (masa w relacji pełnej)	

Wspólny komitet może określić odsetek przyłowów dla gatunków tu niewymienionych.

6. Uprawnienia do połowów / Opłaty

Okres	Rok 1	Rok 2
Wielkość dopuszczalnych połowów (w tonach)	2 500	2 500
Opłata	105 EUR/t	105 EUR/t

Opłatę oblicza się po zakończeniu każdego trzymiesięcznego okresu, w odniesieniu do którego statek otrzyma upoważnienie do połowów, uwzględniając połowy dokonane podczas tego okresu.

Przyznanie licencji będzie uzależnione od uiszczenia zaliczki wynoszącej 1 000 EUR na statek, która zostanie odliczona od ogólnej kwoty opłaty oraz która zostanie wpłacona na początku każdego z trzymiesięcznych okresów, w odniesieniu do którego statek otrzyma upoważnienie do połowów.

Liczba statków upoważnionych jednocześnie do połowów wynosi maksymalnie 9 statków.

7. Okres ochronny

W razie potrzeby wspólny komitet może zarządzić okres ochronny w oparciu o opinie naukową wspólnego komitetu naukowego.

8. Uwagi

Opłaty są ustalone dla całego okresu obowiązywania protokołu.

Niewody mogą być wykorzystywane jedynie w przypadku połowów na przynętę, w połowach przy pomocy wędy i pułapek.

Stosowanie pułapek jest dozwolone dla maksymalnie 7 statków o pojemności indywidualnej mniejszej niż 135 GT.

KATEGORIA POŁOWOWA 4:

KRABY

1. Obszar połowowy

a) Na południe od równoleżnika 19° 15,60 N; na zachód od linii łączącej następujące punkty:

20° 46,30N 17° 03,00 W

20° 36,00N 17° 11,00 W

20° 36,00N 17° 36,00 W

20° 03,00N 17° 36,00 W

19° 45,70N 17° 03,00 W

19° 29,00N 16° 51,50 W

19° 15,60N 16° 51,50 W

19° 15,60N 16° 49,60 W

b) Na południe od równoleżnika 19° 15,60 N do równoleżnika 17° 50 N; na zachód od linii 18 mil morskich liczonych od najniższego stanu wody.

2. Dopuszczalne narzędzia połowowe:

Więcierz

3. Minimalny dopuszczalny rozmiar oczek

60 mm (tkanina sieciowa)

4. Wielkości minimalne

W odniesieniu do skorupiaków ich wielkość minimalną należy mierzyć od czubka otworu gębowego do końca ogona. Czubek otworu gębowego oznacza przedłużenie skorupy, które znajduje się w przedniej części linii środkowej karapaksu (zob. dodatek 4).

Wspólny komitet może określić minimalną wielkość dla gatunków tu niewymienionych.

5. Przyłowy

Dopuszczone	Zakazane
—	Ryby, głowonogi i skorupiaki inne niż docelowe gatunki

Wspólny komitet może określić odsetek przyłówów dla gatunków tu niewymienionych.

6. Uprawnienia do połowów / Opłaty

Okres	Rok 1	Rok 2
Wielkość dopuszczalnych połowów (w tonach)	200	200
Opłata	310 EUR/t	310 EUR/t

Opłatę oblicza się po zakończeniu każdego trzymiesięcznego okresu, w odniesieniu do którego statek otrzyma upoważnienie do połowów, uwzględniając połowy dokonane podczas tego okresu.

Przyznanie licencji będzie uzależnione od uiszczenia zaliczki wynoszącej 1 000 EUR na statek, która zostanie odliczona od ogólnej kwoty opłaty oraz która zostanie wpłacona na początku każdego z trzymiesięcznych okresów, w odniesieniu do którego statek otrzyma upoważnienie do połowów.

Maksymalna liczba dozwolonych węcierzy wynosi 500 na licencję.

7. Okres ochronny

Dwa (2) dwumiesięczne okresy: maj-czerwiec i październik-listopad.

Wszelka zmiana okresów ochronnych podlega decyzji wspólnego komitetu i opiera się na opiniach naukowych.

8. Uwagi

Opłaty są ustalone dla całego okresu obowiązywania protokołu.

KATEGORIA POŁOWOWA 5:

SEJNER TUŃCZYKOWY

1. Obszar połowowy

a) Na południe od równoleżnika 19° 21,00 N: na zachód od linii 30 mil morskich liczonych od linii podstawowej Cap Blanc-Cap Timiris.

b) Na południe od równoleżnika 19° 21,00 N: na zachód od linii 30 mil morskich liczonych od najniższego stanu wody.

2. Dopuszczalne narzędzia połowowe:

Niewód

3. Minimalny dopuszczalny rozmiar oczek

—

4. Wielkości minimalne

W odniesieniu do ryb ich wielkość minimalną należy mierzyć od czubka pyska do najdalszego końca płetwy ogonowej (długość całkowita).

Wspólny komitet może określić minimalną wielkość dla gatunków niewymienionych w dodatku 4.

5. Przyłowy

Dopuszczone	Zakazane
—	Inne gatunki niż gatunek lub grupa gatunków docelowych

Wspólny komitet może określić odsetek przyłówów dla gatunków niewymienionych w dzienniku pokładowym przyjętym przez ICCAT.

6. Uprawnienia do połowów / Opłaty

Liczba upoważnionych statków	22 sejnery tuńczykowe
Ryczałtowa opłata roczna	1 750 EUR za sejner tuńczykowy, na 5 000 ton połowów gatunków daleko migrujących i gatunków powiązanych
Część obliczona w odniesieniu do połowów	35 EUR/t

7. Okres ochronny

—

8. Uwagi

Opłaty są ustalone dla całego okresu obowiązywania protokołu.

KATEGORIA POŁOWOWA 6:
KLIPRY TUŃCZYKOWE I TAKLOWCE POWIERZCHNIOWE

1. Obszar połowowy

Taklowce powierzchniowe

- a) Na południe od równoleżnika 19° 21,00 N: na zachód od linii 30 mil morskich liczonych od linii podstawowej Cap Blanc-Cap Timiris.
- b) Na południe od równoleżnika 19° 21,00 N: na zachód od linii 30 mil morskich liczonych od najniższego stanu wody.

Klipry tuńczykowe

- a) Na południe od równoleżnika 19° 21,00 N: na zachód od linii 15 mil morskich liczonych od linii podstawowej Cap Blanc-Cap Timiris.
- b) Na południe od równoleżnika 19° 21,00 N: na zachód od linii 12 mil morskich liczonych od najniższego stanu wody.

Połowy na żywą przynętę

- a) Na południe od równoleżnika 19° 48,50 N: na zachód od linii 3 mil morskich liczonych od linii podstawowej Cap Blanc-Cap Timiris.
- b) Na południe od równoleżnika 19° 48,50 N do równoleżnika 19° 21,00 N: na zachód od południka 16° 45,00 W
- c) Na południe od równoleżnika 19° 21,00 N: na zachód od linii 3 mil morskich liczonych od najniższego stanu wody.

2. Dopuszczalne narzędzia połowowe:

- Klipry tuńczykowe: węda i włók (w przypadku sieci do połowów na żywą przynętę)
- Taklowce powierzchniowe: Takle powierzchniowe

3. Minimalny dopuszczalny rozmiar oczek

16 mm (połowy na żywą przynętę)

4. Wielkości minimalne

W odniesieniu do ryb ich wielkość minimalną należy mierzyć od czubka pyska do najdalszego końca płetwy ogonowej (długość całkowita) (zob. dodatek 4).

Wspólny komitet może określić minimalną wielkość dla gatunków niewymienionych w dodatku 4.

5. Przyłowy

Dopuszczone	Zakazane
—	Inne gatunki niż gatunek lub grupa gatunków docelowych

Wspólny komitet może określić minimalną wielkość dla gatunków tu niewymienionych.

6. Uprawnienia do połowów / Opłaty

Liczba upoważnionych statków	22 klipry tuńczykowe lub taklowce powierzchniowe
Ryczałtowa opłata roczna	— 2 500 EUR za kliper tuńczykowy oraz — 3 500 EUR za taklowiec powierzchniowy za połów 10 000 ton gatunków daleko migrujących i powiązanych
Część obliczona w odniesieniu do połowów	— 25 EUR/t za kliper tuńczykowy — 35 EUR/t za taklowiec powierzchniowy

7. Okres ochronny

—

8. Uwagi

Opłaty są ustalone dla całego okresu obowiązywania protokołu.

Połowy na żywą przynętę

- Wspólny komitet zdecyduje o liczbie dni w miesiącu, w których dozwolone będą połowy na przynętę. Informacja o dacie początkowej i końcowej takich połowów zostanie przekazana organowi nadzoru.
- Strony uzgodnią praktyczne metody dokonywania połowów lub pozyskiwania żywej przynęty niezbędnej do prowadzenia działań połowowych przez statki. W przypadku gdy działania te odbywają się na obszarach wrażliwych lub z wykorzystaniem niestandardowych narzędzi połowowych, metody te zostaną ustalone w oparciu o zalecenia IMROP i w porozumieniu z organem nadzoru.

Rekiny

- Zgodnie z odpowiednimi zaleceniami ICCAT i FAO połowy rekina olbrzymiego (*Cetorhinus maximus*), żarłacza białego (*Carcharodon carcharias*), piaskowego rekina tygrysiwego (*Carcharias taurus*) oraz żarłacza szarego (*Galeorhinus galeus*) są zakazane.
- Zgodnie z odpowiednimi zaleceniami ICCAT 04-10 i 05-05 w sprawie ochrony rekinów złowionych w związku z połowami zarządzanymi przez ICCAT.

KATEGORIA POŁOWOWA 7:

TRAWLERY ZAMRAŻALNIE DO POŁOWÓW GATUNKÓW PELAGICZNYCH

1. Obszar połowowy

a) Na północ od równoleżnika 19°00,00 N, obszar wyznaczony za pomocą następujących punktów:

20°46,30N 17°03,00W

20°36,00N 17°11,00W

20°36,00N 17°35,00W

20°00,00N 17°30,00W

19°34,00N 17°00,00W

19°21,00N 16°52,00W

19°10,00N 16°41,00W

19°00,00N 16°39,50W

b) Na południe od równoleżnika 19°00,00N, do równoleżnika 16°04,00 N, 20 mil morskich liczonych od najniższego poziomu wody.

2. Dopuszczalne narzędzia połowowe:

Włók pelagiczny:

Worek włoka pelagicznego może zostać wzmocniony tkaniną sieciową o minimalnym rozmiarze oczek po rozciągnięciu 400 mm i obręczach oddalonych od siebie o co najmniej półtora metra (1,5 m), z wyjątkiem obręczy umieszczonej z tyłu worka, która nie może być oddalona o mniej niż 2 m od światła worka. Zabronione jest wzmocnianie lub podwajanie worka z jakiegokolwiek innego powodu. Włók nie może w żadnym wypadku służyć do połowu innych gatunków niż małe gatunki pelagiczne objęte zezwoleniem.

3. Minimalny dopuszczalny rozmiar oczek

40 mm

4. Wielkości minimalne

W odniesieniu do ryb ich wielkość minimalną należy mierzyć od czubka pyska do najdalszego końca płetwy ogonowej (długość całkowita) (zob. dodatek 4).

Wspólny komitet może określić minimalną wielkość dla gatunków tu niewymienionych.

5. Przyłowy

Dopuszczone	Zakazane
3 % całkowitej dozwolonej ilości docelowego gatunku lub grupy gatunków (masa w relacji pełnej)	Skorupiaki lub głowonogi, z wyjątkiem kalmarów

Wspólny komitet może określić odsetek przyłowów dla gatunków niewymienionych w dodatku 4.

6. Uprawnienia do połowów / Opłaty

Okres	Rok 1	Rok 2
Wielkość dopuszczalnych połowów (w tonach)	300 000	300 000
Opłata	123 EUR/t	123 EUR/t

Opłatę oblicza się po zakończeniu każdego trzymiesięcznego okresu, w odniesieniu do którego statek otrzyma upoważnienie do połowów, uwzględniając połowy dokonane podczas tego okresu.

Przyznanie licencji będzie uzależnione od uiszczenia zaliczki wynoszącej 5 000 EUR na statek, która zostanie odliczona od ogólnej kwoty opłaty oraz która zostanie wpłacona na początku każdego z trzymiesięcznych okresów, w odniesieniu do którego statek otrzyma upoważnienie do połowów.

Liczba statków upoważnionych jednocześnie do połowów wynosi maksymalnie 19 statków.

7. Okres ochronny

Strony mogą zarządzić okres ochronny w ramach wspólnego komitetu w oparciu o opinie naukowe wspólnego komitetu naukowego.

8. Uwagi

Opłaty są ustalone dla całego okresu obowiązywania protokołu.

Współczynniki przeliczeniowe dla małych gatunków pelagicznych określono w dodatku 5.

Uprawnienia do połowów niewykorzystane dla kategorii 8 mogą być wykorzystane dla maksymalnie 2 licencji miesięcznie.

KATEGORIA POŁOWOWA 8:

STATKI RYBACKIE DO POŁOWÓW PELAGICZNYCH RYB ŚWIEŻYCH

1. Obszar połowowy

a) Na północ od równoleżnika 19° 00,00 N: na zachód od linii łączącej następujące punkty:

20° 46,30 N 17° 03,00 W
 20° 36,00 N 17° 11,00 W
 20° 36,00 N 17° 35,00 W
 20° 00,00 N 17° 30,00 W
 19° 34,00 N 17° 00,00 W
 19° 21,00 N 16° 52,00 W
 19° 10,00 N 16° 41,00 W
 19° 00,00 N 16° 39,50 W

b) Na południe od równoleżnika 19°00,00 N, do równoleżnika 16°04,00 N, 20 mil morskich liczonych od najniższego poziomu wody.

2. Dopuszczalne narzędzia połowowe:

Włók do połowów pelagicznych i okrężnica do połowów paszowych:

Worek włoka pelagicznego może zostać wzmocniony tkaniną sieciową o minimalnym rozmiarze oczek po rozciągnięciu 400 mm i obręczach oddalonych od siebie o co najmniej półtora metra (1,5 m), z wyjątkiem obręczy umieszczonej z tyłu worka, która nie może być oddalona o mniej niż 2 m od światła worka. Zabronione jest wzmocnianie lub podwajanie worka z jakiegokolwiek innego powodu. Włók nie może w żadnym wypadku służyć do połowu innych gatunków niż małe gatunki pelagiczne objęte zezwoleniem.

3. Minimalny dopuszczalny rozmiar oczek

40 mm dla włoków i 20 mm dla okrężnic

4. Wielkości minimalne

W odniesieniu do ryb ich wielkość minimalną należy mierzyć od czubka pyska do najdalszego końca płetwy ogonowej (długość całkowita). (zob. dodatek 4).

Wspólny komitet może określić minimalną wielkość dla gatunków tu niewymienionych.

5. Przyłowy

Dopuszczone	Zakazane
3 % całkowitej dozwolonej ilości docelowego gatunku lub grupy gatunków (wyrażonej w masie w relacji pełnej)	Skorupiaki i głowonogi, z wyjątkiem kalmarów

Wspólny komitet może określić odsetek przyłowów dla gatunków tu niewymienionych.

6. Uprawnienia do połowów / Opłaty

Wielkość dopuszczalnych połowów (w tonach)	15 000 ton rocznie Jeżeli te uprawnienia do połowów zostaną wykorzystane, należy je odliczyć od przydziału 300 000 t przewidzianego dla kategorii 7.
--	---

Okres	Rok 1	Rok 2
Opłata	123 EUR/t	123 EUR/t
<p>Opłatę oblicza się po zakończeniu każdego trzymiesięcznego okresu, w odniesieniu do którego statek otrzyma upoważnienie do połowów, uwzględniając połowy dokonane podczas tego okresu.</p> <p>Przyznanie licencji będzie uzależnione od uiszczenia zaliczki wynoszącej 5 000 EUR, która zostanie odliczona od ogólnej kwoty opłaty oraz która zostanie wpłacona na początku każdego z trzymiesięcznych okresów, w odniesieniu do którego statek otrzyma upoważnienie do połowów.</p> <p>Liczba statków upoważnionych jednocześnie do połowów wynosi maksymalnie 2 statki, co równa się 2 licencjom trzymiesięcznym dla trawlerów zamrażalni do połowów pelagicznych kategorii 7.</p>		

7. Okres ochronny

Strony mogą zarządzić okres ochronny w ramach wspólnego komitetu w oparciu o opinie naukowe wspólnego komitetu naukowego.

8. Uwagi

Opłaty są ustalone dla całego okresu obowiązywania protokołu.

Współczynniki przeliczeniowe dla małych gatunków pelagicznych określono w dodatku 5.

KATEGORIA POŁOWOWA 9:

GŁOWONOGI

1. Obszar połowowy

p.m.

2. Dopuszczalne narzędzia połowowe:

p.m.

3. Minimalny dopuszczalny rozmiar oczek

p.m.

4. Przyłowy

Dopuszczone	Zakazane
p.m.	p.m.

5. Dopuszczalna pojemność / Opłaty

Okres	Rok 1	Rok 2
Wielkość dopuszczalnych połowów (w tonach)	p.m.	p.m.
Opłata	p.m.	p.m.

6. Okres ochronny

p.m.

7. Uwagi

p.m.

Dodatek 1

**UMOWA W SPRAWIE POŁOWÓW MAURETANIA - UNIA EUROPEJSKA
WNIOSEK O LICENCJĘ POŁOWOWĄ**

I - WNIOSKODAWCA

1. Nazwa/Nazwisko armatora: .....
2. Nazwa stowarzyszenia lub przedstawiciela armatora: .....
3. Adres stowarzyszenia lub przedstawiciela armatora: .....
.....
4. Telefon: ..... Faks: ..... Teleks: .....
5. Nazwisko kapitana: ..... Przynależność państwowa: .....

II - STATEK I JEGO IDENTYFIKACJA

1. Nazwa statku: .....
2. Państwo bandery: .....
3. Zewnętrzny numer rejestracyjny: .....
4. Port macierzysty: .....
5. Data i miejsce budowy: .....
6. Radiowy sygnał wywoławczy: ..... Częstotliwość wywoławcza: .....
7. Rodzaj kadłuba: Stal   Drewno   Poliester   Inny

III - CHARAKTERYSTYKA TECHNICZNA STATKU I JEGO UZBROJENIE

1. Długość całkowita: ..... Szerokość: .....
2. Pojemność brutto (w GT): .....
3. Moc głównego silnika w koniach mechanicznych: ..... Marka: ..... Typ: .....
4. Rodzaj statku: ..... Kategoria połowów: .....
5. Narzędzia połowowe: .....
6. Łączna liczba członków załogi: .....
7. Sposób konserwacji na statku: Świeże   Schłodzone   Mieszane   Zamrożone
8. Zdolność mrożenia (w tonach/24 godz.): .....
9. Pojemność ładowni: ..... Liczba: .....

Sporządzono w ....., dnia .....

Podpis wnioskującego .....

_____

Dodatek 3

DZIENNIK POŁOWOWY ICCAT DLA POŁOWÓW TUNCYKA

Nazwa statku:	Pojemność brutto:	Miesiąc	Dzień	Rok	Port
Państwo bandery:	Ładowność (t):	WYPEŁNIENIE statku: POWRÓT statku:			
Numer rejestracyjny:	Kapitan:				
Armator:	Liczba członków załogi:	Okreźlnica Włok Inne			
Adres:	Data raportu:				
(Autor raportu):		Liczba dni na morzu:		Liczba dni połowowych:	
				Nr wyjścia na polów:	

Data	Sektor		Temp. wody na powierzchni zchłodzi (°C)	Nakład połowowy Liczba użytych haczyków	Tuńczyk błękitnoplewy <i>Thunnus thynnus</i> ou <i>maccoyi</i>		Tuńczyk żółtopłetwy (albakora) <i>Thunnus albacares</i>		Opastun <i>Thunnus obesus</i>		Tuńczyk biały <i>Thunnus alalunga</i>		Miecznik <i>Xiphias gladius</i>		Polowy (Marlin pasiały) (Marlin biały) <i>Tetrapturus audax</i> ou <i>albidus</i>		(Marlin czarny) <i>Makaira Indica</i>		Żaglicowate <i>Istiophorus albicans</i> ou <i>platypterus</i>		Bonito <i>Katsuwonus pelamis</i>		Razem dziennie (masa w kg wyłączone)		Użyta przynęta		
	Miesiąc	Dzień			Szerokość geograficzna	Długość geograf.	Liczba	Masa w kg	Liczba	Liczba	Liczba	Liczba	Liczba	Liczba	Liczba	Liczba	Liczba	Liczba	Liczba	Liczba	Liczba	Liczba	Liczba	Liczba	Liczba	Makrelosz	Zywa przynęta
ILOŚCI WYLADOWANE (W KG)																											

Uwagi
 1 — Używać jednego arkusza na miesiąc, jednej liniiki na dzień.
 2 — Na koniec każdego wyjścia z obszaru połowowego przesiać jedną kopię dziennika do swojego korespondenta lub IOTC, Calle Corazón de María, 8, 28002 Madrid, Hiszpania
 3 — „Dzień” oznacza dzień założenia takli.
 4 — Sektor połowu oznacza pozycję statku. Zaokrąglić minuty i zapisać stopnie długości i szerokości geograficznej. Prosimy o podawanie N/S i E/W.
 5 — Ostatnia linijka (ilości wyladowane) powinna być wypełniana tylko przy wyjściu z obszaru połowowego. Należy podać rzeczywistą masę w momencie wyladowania.
 6 — Wszystkie umieszczone tu informacje mają charakter ściśle poufny.

Dodatek 4

Obowiązujące przepisy dotyczące minimalnej wielkości złowionych ryb przetrzymywanych na statku

Sekcja III: Minimalna wielkość i masa dla danego gatunku

1. Minimalną wielkość dla danego gatunku mierzy się:

- w odniesieniu do ryb - ich wielkość jest mierzona od czubka pyska do najdalszego końca płetwy ogonowej (całkowita długość);
- w odniesieniu do głowonogów – wyłącznie długość ciała (tułów) bez ramion;
- w odniesieniu do skorupiaków - od czubka otworu gębowego do końca ogona.

Czubek otworu gębowego oznacza przedłużenie skorupy, które znajduje się w przedniej części linii środkowej karapaksu. Dla langusty różowej punktem odniesienia powinien być środek wypukłej części pancerza znajdujący się pomiędzy przednimi kolcami.

2. Minimalna wielkość i masa dla ryb morskich, głowonogów i skorupiaków dozwolonych do poławiania jest następująca:

a) Ryby morskie:

— Sardynela (<i>Sardinella aurita</i> i <i>Sardinella maderensis</i>)	18 cm
— Sardynka (<i>Sardina pilchardus</i>)	16 cm
— Ostrobok europejski i ostrobok czarny afrykański (<i>Trachurus Spp</i>)	19 cm
— Ostrobok żółty (<i>Decapturus rhonchus</i>)	19 cm
— Makrela kolias (<i>Scomber japonicus</i>)	25 cm
— Dorada (<i>Sparus aurata</i>)	20 cm
— Pagrus zapata (<i>Sparus coeruleostictus</i>)	23 cm
— Pagrus pasiasty (<i>Sparus auriga</i>), Pagrus różowy (<i>Sparus pagrus</i>)	23 cm
— Kielczak (<i>Dentex Spp</i>)	15 cm
— Morlesz szkarłatny, morlesz krwisty (<i>Pagellus bellottii</i> , <i>Pagellus acarne</i>)	19 cm
— Parma (<i>Plectorhynchus mediterraneus</i>)	25 cm
— Perka marmurkowa	25 cm
— Kulbak czarny (<i>Sciana umbra</i>)	25 cm
— Kulbin (<i>Argirosomus regius</i>) i otol (<i>Pseudotholithus senegalensis</i>)	70 cm
— Granik, strzępiel koralowy, wrakoń, garoupa, abae (<i>Epinephelus spp.</i>)	40 cm
— Tasergal (<i>Pomatomus saltator</i>)	30 cm
— Sułtanka, (<i>Pseudupeneus prayensis</i>)	17 cm
— Cefal, Cabezote (<i>Mugil spp.</i>)	20 cm
— Koleń, Tollos, Cazon, (<i>Mustellus mustellus</i> , <i>Leptocharias smithi</i>)	60 cm
— Strzępiel cętkowany, Baila (<i>Dicentrarchus punctatus</i>)	20 cm
— Ciosanka sole-langue (<i>Cynoglossus canariensis</i> , <i>Cynoglossus monodi</i>)	20 cm

---

— Ciosanka sole-langue (<i>Cynoglossus cadenati</i> , <i>Cynoglossus senegalensis</i>)	30 cm
— Morszczuk (<i>Merliccius</i> spp.)	30 cm
— Tuńczyk żółtopłetwy (<i>Thunnus albacares</i>) o wadze poniżej:	3,2 kg
— Opastun (<i>Thunnus obesus</i>) o wadze poniżej	3,2 kg
b) Głowonogi:	
— Ośmiornica pospolita Tako (<i>Octopus vulgaris</i>)	500 gr (odgłowiona)
— Kalmar pospolity (<i>Loligo vulgaris</i>)	13 cm
— Mątwą zwyczajną (<i>Sepia officinalis</i>)	13 cm
— Mątwą (<i>Sepia bertheloti</i>)	07 cm
c) Skorupiaki:	
— Langusta zielona (<i>Panulirus regius</i>)	21 cm
— Langusta różowata (<i>Palinurus mauritanicus</i>)	23 cm
— Gamba lub krewetka głębokowodna (<i>Parapeneus longirostris</i>)	06 cm
— Krab (<i>Geryon maritae</i>)	06 cm
— Kreweta, Langostino (<i>Penaeus notialis</i> , <i>Penaeus kerathurus</i>)	200 sztuk/kg

---

Dodatek 5

Wykaz współczynników przeliczeniowych

WSPÓŁCZYNNIK PRZELICZENIOWY STOSOWANY DO KOŃCOWYCH PRODUKTÓW RYBOŁÓWSTWA OTRZYMANYCH Z MAŁYCH GATUNKÓW PELAGICZNYCH PRZETWORZONYCH NA TRAWLERACH

Produkcja	Sposób przetworzenia	Współczynnik przeliczeniowy
Sardynela		
Odłowiony	Rozbiór ręczny	1,416
Odłowiony, wypatroszony	Rozbiór ręczny	1,675
Odłowiony, wypatroszony	Rozbiór mechaniczny	1,795
Makrela		
Odłowiony	Rozbiór ręczny	1,406
Odłowiony, wypatroszony	Rozbiór ręczny	1,582
Odłowiony	Rozbiór mechaniczny	1,445
Odłowiony, wypatroszony	Rozbiór mechaniczny	1,661
Pałasz		
Odłowiony, wypatroszony	Rozbiór ręczny	1,323
Tuszki	Rozbiór ręczny	1,340
Odłowiony, wypatroszony (rozbiór specjalny)	Rozbiór ręczny	1,473
Sardynka		
Odłowiony	Rozbiór ręczny	1,416
Odłowiony, wypatroszony	Rozbiór ręczny	1,704
Odłowiony, wypatroszony	Rozbiór mechaniczny	1,828
Ostrobok		
Odłowiony	Rozbiór ręczny	1,570
Odłowiony	Rozbiór mechaniczny	1,634
Odłowiony, wypatroszony	Rozbiór ręczny	1,862
Odłowiony, wypatroszony	Rozbiór mechaniczny	1,953

UWAGI: Przy przetwarzaniu na mączkę rybną stosowany jest współczynnik przeliczania wynoszący 5,5 ton świeżej ryby na 1 tonę mączki.

Dodatek 7

GRANICE MAURETAŃSKICH OBSZARÓW POŁOWOWYCH

Współrzędne geograficzne WSE / Protokół

VMS UE

1	Granica południowa	Szer.	16°	04'	N	Długość	19°	58'	W
2	Współrzędne geograficzne	Szer.	16°	30'	N	Długość	19°	54'	W
3	Współrzędne geograficzne	Szer.	17°	00'	N	Długość	19°	47'	W
4	Współrzędne geograficzne	Szer.	17°	30'	N	Długość	19°	33'	W
5	Współrzędne geograficzne	Szer.	18°	00'	N	Długość	19°	29'	W
6	Współrzędne geograficzne	Szer.	18°	30'	N	Długość	19°	28'	W
7	Współrzędne geograficzne	Szer.	19°	00'	N	Długość	19°	43'	W
8	Współrzędne geograficzne	Szer.	19°	23'	N	Długość	20°	01'	W
9	Współrzędne geograficzne	Szer.	19°	30'	N	Długość	20°	04'	W
10	Współrzędne geograficzne	Szer.	20°	00'	N	Długość	20°	14,5'	W
11	Współrzędne geograficzne	Szer.	20°	30'	N	Długość	20°	25,5'	W
12	Granica północna	Szer.	20°	46'	N	Długość	20°	04,5'	W

Dodatek 8

RAPORT OBSERWATORA NAUKOWEGO

Nazwisko obserwatora: .....

Statek: ..... Przynależność państwowa: .....
 Port i numer rejestracyjny: .....
 Oznaka rybacka: ....., pojemność: ..... GT, Moc: ..... Konie mechaniczne
 Licencja: ..... Nr: ..... Typ: .....
 Nazwisko kapitana: ..... Narodowość: .....

Zaokrętowanie obserwatora: Data: ....., Port: .....
 Wyokrętowanie obserwatora: Data: ....., Port: .....

Dozwolona technika połowowa .....
 Stosowane narzędzia połowowe: .....
 Rozmiar oczek lub wymiary: .....
 Uczęszczane obszary połowowe: .....
 Odległość od wybrzeża: .....
 Liczba zaokrętowanych marynarzy mauretańskich: .....
 Deklaracja wejścia do .../.../... i wyjścia .../.../... z obszaru połowowego

Ocena obserwatora

Produkcja ogółem (kg): ....., wpisana w dzienniku połowowym/dzienniku pokładowym: .....
 Przyłowy: gatunki ....., szacowany odsetek: .....%
 Odrzuty: Gatunki: ....., Ilość (kg): .....

Zatrzymane gatunki						
Ilość (kg)						
Zatrzymane gatunki						
Ilość (kg)						

Wnioski obserwatora:		
Rodzaj wniosków	Data	Pozycja

Uwagi obserwatora (uwagi ogólne): .....

.....

.....

.....

Sporządzono w ....., dnia .....

Podpis obserwatora .....

Obserwacje kapitana .....

.....

.....

.....

Kopia raportu otrzymana dnia ..... Podpis kapitana .....

Raport przesłany dnia .....

Funkcja: .....

_____

ZAŁĄCZNIK 2

WSPARCIE FINANSOWE NA PROPAGOWANIE ODPOWIEDZIALNEGO I ZRÓWNOWAŻONEGO RYBOŁÓWSTWA

1. Przedmiot wsparcia i jego wysokość

Wsparcie finansowe stanowi pomoc publiczną na rozwój, niezależną od aspektu handlowego, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. a) umowy oraz w art. 2 ust. 1 niniejszego protokołu.

Wsparcie finansowe, o którym mowa w art. 2 ust. 2 protokołu, wynosi 3 mln EUR rocznie. Jego celem jest rozwój odpowiedzialnego i zrównoważonego rybołówstwa w mauretańskich obszarach połowowych, zgodnie z celami strategicznymi ochrony zasobów ryb i lepszej integracji sektora z gospodarką krajową.

Wsparcie finansowe dotyczy trzech następujących osi interwencji:

	Działania
Oś I: WSPÓŁPRACA NAUKOWA I SZKOLENIA	Wsparcie na rzecz wdrożenia planów zagospodarowania łowisk (IMROP, ONISPA, ENEMP)
Oś II: NADZÓR	Wsparcie działań DSPCM
Oś III: ŚRODOWISKO	Ochrona środowiska morskiego i nadbrzeżnego (PNBA i PND)

2. Beneficjenci

Beneficjentami przedmiotowego wsparcia są odpowiednio ministerstwo rybołówstwa i ministerstwo ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju. Beneficjenci instytucjonalni są ściśle wspierani przez ministerstwo finansów.

3. Ramy wdrażania

Unia Europejska i Mauretania uzgadniają – w ramach wspólnego komitetu przewidzianego w art. 10 umowy w wyniku wejścia w życie niniejszego protokołu – warunki kwalifikowalności do niniejszego wsparcia, podstawę prawną, programowanie, monitorowanie-ocenę oraz szczegółowe zasady płatności.

4. Rozpoznawalność

Mauretania zobowiązuje się do zagwarantowania rozpoznawalności wdrażanych dzięki niniejszemu wsparciu działań. Z tego względu beneficjenci współpracują z delegaturą Unii Europejskiej w Nouakchott w celu opracowania „visibility guidelines” (wytoczne dotyczące rozpoznawalności) zgodnie z definicją opracowaną przez Komisję Europejską. Każdemu projektowi musi towarzyszyć klauzula rozpoznawalności w odniesieniu do wsparcia UE, w szczególności dotycząca obecności logo („flaga UE”). Ponadto Mauretania powiadamia Unię Europejską o harmonogramie uruchomienia projektów.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 1258/2012

z dnia 28 listopada 2012 r.

w sprawie podziału uprawnień do połowów w ramach Protokołu uzgodnionego pomiędzy Unią Europejską a Republiką Madagaskaru ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w obowiązującej Strony umowie o partnerstwie w sprawie połowów

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 15 listopada 2007 r. Rada przyjęła rozporządzenie Rady (WE) nr 31/2008 w sprawie zawarcia Umowy o partnerstwie w sprawie połowów pomiędzy Republiką Madagaskaru a Wspólnotą Europejską⁽¹⁾ (zwaną dalej „umową o partnerstwie”).
- (2) Nowy protokół do umowy o partnerstwie (zwany dalej „nowym protokołem”) został parafowany w dniu 10 maja 2012 r. Nowy protokół przyznaje statkom UE uprawnienia do połowów w wodach objętych zwierzchnictwem i jurysdykcją Madagaskaru w zakresie rybołówstwa.
- (3) W dniu 28 listopada 2012 r. Rada przyjęła decyzję 2012/826/UE⁽²⁾ w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania nowego protokołu.
- (4) Należy dokonać rozdziału uprawnień do połowów pomiędzy państwa członkowskie na okres stosowania nowego protokołu.
- (5) Zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 z dnia 29 września 2008 r. dotyczącego upoważnień do prowadzenia działalności połowowej przez wspólnotowe statki rybackie poza wodami terytorialnymi Wspólnoty oraz wstępu statków państw trzecich na wody terytorialne Wspólnoty⁽³⁾, jeśli okaże się, że możliwości połowowe lub uprawnienia do połowów przydzielone na podstawie nowego protokołu nie są w pełni wykorzystane, Komisja informuje o tym fakcie

zainteresowane państwa członkowskie. Brak odpowiedzi w terminie określonym przez Radę uznawany jest za potwierdzenie, że statki danego państwa członkowskiego nie wykorzystują w pełni przyznanych im uprawnień do połowów w danym okresie. Należy określić ten termin.

- (6) Ponieważ przewidziane jest tymczasowe stosowanie protokołu od daty jego podpisania i nie później niż od 1 stycznia 2013 r., niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane, począwszy od tej samej daty,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Uprawnienia do połowów ustalone w ramach Protokołu uzgodnionego między Unią Europejską a Republiką Madagaskaru ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w obowiązującej Strony umowie o partnerstwie w sprawie połowów (zwanego dalej „protokołem”) rozdziela się między państwa członkowskie w następujący sposób:

Rodzaj statku	Państwo członkowskie	Uprawnienia do połowów
Sejnery tuńczykowe	Hiszpania	21
	Francja	18
	Włochy	1
Taklowce powierzchniowe o poj. większej niż 100 GT	Hiszpania	17
	Francja	9
	Portugalia	5
	Zjednoczone Królestwo	3
Taklowce powierzchniowe o poj. mniejszej lub równej 100 GT	Francja	22

2. Rozporządzenie (WE) nr 1006/2008 stosuje się bez uszczerbku dla umowy o partnerstwie.

3. Jeżeli wnioski o wydanie upoważnień do połowów przedłożone przez państwa członkowskie, o których mowa w ust. 1, nie wyczerpują wszystkich uprawnień do połowów określonych w protokole, Komisja uwzględnia wnioski o wydanie upoważnień do połowów z pozostałych państw członkowskich, zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1006/2008.

⁽¹⁾ Dz.U. L 15 z 18.1.2008, s. 1.

⁽²⁾ Zob. s. 11 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽³⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 33.

4. Termin, w którym państwa członkowskie zobowiązane są potwierdzić fakt niewykorzystywania w pełni uprawnień do połowów, o którym mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1006/2008, ustala się na dziesięć dni roboczych, począwszy od dnia, w którym Komisja poinformowała państwa członkowskie, że uprawnienia do połowów nie zostały w pełni wykorzystane.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia podpisania protokołu i najwcześniej od dnia 1 stycznia 2013 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 listopada 2012 r.

W imieniu Rady
S. ALETRARIS
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 1259/2012

z dnia 3 grudnia 2012 r.

w sprawie podziału uprawnień do połowów w ramach Protokołu ustalającego na okres dwóch lat uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie partnerskiej w sprawie połowów między Unią Europejską a Islamską Republiką Mauretańską oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1801/2006

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 30 listopada 2006 r. Rada przyjęła rozporządzenie (WE) nr 1801/2006 dotyczące zawarcia Umowy partnerskiej w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską a Islamską Republiką Mauretańską⁽¹⁾ (zwaną dalej „Umową partnerską”).
- (2) Nowy protokół do Umowy partnerskiej (zwany dalej „nowym protokołem”) został parafowany w dniu 26 lipca 2012 r. Nowy protokół przyznaje statkom UE uprawnienia do połowów w wodach objętych zwierzchnictwem lub jurysdykcją Mauretanii w zakresie rybołówstwa.
- (3) W dniu 18 grudnia 2012 r. Rada przyjęła decyzję 2012/827/UE⁽²⁾ w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania nowego protokołu.
- (4) Należy określić metodę rozdziału uprawnień do połowów pomiędzy państwa członkowskie na okres stosowania nowego protokołu.
- (5) Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1006/2008 z dnia 29 września 2008 r. dotyczącym upoważnień do prowadzenia działalności połowowej przez wspólnotowe statki rybackie poza wodami terytorialnymi Wspólnoty oraz wstępu statków państw trzecich na wody terytorialne Wspólnoty⁽³⁾, jeśli okaże się, że uprawnienia do połowów lub upoważnienia do połowów przyznane Unii na podstawie nowego protokołu nie są w pełni wykorzystane, Komisja informuje o tym zainteresowane państwa członkowskie. Brak odpowiedzi w terminie określonym przez Radę uznawany jest za potwierdzenie, że statki danego państwa członkowskiego nie wykorzystują w pełni przyznanych im uprawnień do połowów w danym okresie. Należy określić ten termin.

- (6) Ponieważ aktualny protokół wygaś z dniem 31 lipca 2012 r., nowy protokół powinien być stosowany tymczasowo od daty jego podpisania i niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie od tej samej daty,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Uprawnienia do połowów ustalone w ramach Protokołu ustalającego na okres dwóch lat uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie partnerskiej w sprawie połowów między Unią Europejską a Islamską Republiką Mauretańską (zwanego dalej „Protokołem”) uwzględniają faktyczne połowy dokonane w latach 2008–2012; rozdziela się je między państwa członkowskie w następujący sposób:

- a) Kategoria 1 – statki połowiąjące skorupiaki, z wyjątkiem langusty i kraba (maksymalna liczba statków: 36)

Hiszpania	4 150 ton
Włochy	600 ton
Portugalia	250 ton
- b) Kategoria 2 – trawlerzy (niebędące zamrażalniami) i taklowce głębinowe do połowów morskiczka czarnego (maksymalna liczba statków: 11)

Hiszpania	4 000 ton
-----------	-----------
- c) Kategoria 3 – statki połowiąjące gatunki głębinowe inne niż morskiczek czarny przy pomocy narzędzi innych niż włoki (maksymalna liczba statków: 9)

Hiszpania	2 500 ton
-----------	-----------
- d) Kategoria 4 – statki połowiąjące kraby

Hiszpania	200 ton
-----------	---------
- e) Kategoria 5 – sejnery tuńczykowe

Hiszpania	17 licencji
Francja	5 licencji
- f) Kategoria 6 – klipry tuńczykowe i taklowce powierzchniowe

Hiszpania	18 licencji
Francja	4 licencje

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 8.12.2006, s. 1.⁽²⁾ Zob. 43 s. niniejszego Dziennika Urzędowego.⁽³⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 33.

g) Kategoria 7 – trawlerzy zamrażalnie do połowów pelagicznych

Niemcy	15 396 ton
Francja	3 205 ton
Łotwa	66 087 ton
Litwa	70 658 ton
Niderlandy	76 727 ton
Polska	32 008 ton
Zjednoczone Królestwo	10 457 ton
Irlandia	10 462 tony

Na wodach Mauretanii można wykorzystać maksymalnie 16 licencji kwartalnych. Jeżeli nie zostaną wykorzystane, licencje te można przenieść do kategorii 7.

Irlandii przydziela się 16 licencji kwartalnych (z możliwością przeniesienia ich do kategorii 7 w razie niewykorzystania).

Do dnia 1 lipca każdego roku obowiązywania Protokołu Irlandia powiadamia Komisję o tym, czy uprawnienia do połowów można udostępnić innym państwom członkowskim.

W dowolnym momencie na wodach Mauretanii połowy może prowadzić maksymalnie 19 statków. Jeżeli licencje w kategorii 8 nie zostaną wykorzystane, można z kategorii 8 przenieść maksymalnie 16 licencji kwartalnych.

Podczas dwuletniego okresu obowiązywania Protokołu państwa członkowskie dysponują następującą liczbą licencji kwartalnych:

Niemcy	8
Francja	4
Łotwa	40
Litwa	44
Niderlandy	32
Polska	16
Irlandia	4
Zjednoczone Królestwo	4

Państwa członkowskie starają się informować Komisję w przypadku, gdy niektóre z licencji można udostępnić innym państwom członkowskim.

h) Kategoria 8 – statki do połowów pelagicznych ryb świeżych

Irlandia	15 000 ton
----------	------------

Powyższe uprawnienia do połowów mogą w przypadku niewykorzystania zostać przeniesione do kategorii 7 zgodnie z kluczem podziału dla tej kategorii.

2. Rozporządzenie (WE) nr 1006/2008 stosuje się bez uszczerbku dla Umowy partnerskiej.

3. Jeżeli wnioski o wydanie upoważnień do połowów przedłożone przez państwa członkowskie, o których mowa w ust. 1, nie wyczerpują wszystkich uprawnień do połowów określonych w Protokole, Komisja uwzględni wnioski o wydanie upoważnień do połowów z pozostałych państw członkowskich, zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1006/2008.

4. Termin, w którym państwa członkowskie zobowiązane są potwierdzić fakt niewykorzystywania w pełni przyznaných uprawnień do połowów, o którym mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1006/2008, ustala się na dziesięć dni roboczych od daty przekazania im przez Komisję tej informacji.

Artykuł 2

Art. 2 rozporządzenia nr 1801/2006 zostaje uchylony.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia podpisania Protokołu.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 grudnia 2012 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
N. SYLIKOTIS

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 1260/2012**z dnia 17 grudnia 2012 r.****wprowadzające wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej w odniesieniu do mających zastosowanie ustaleń dotyczących tłumaczeń**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 118 akapit drugi,

uwzględniając decyzję Rady 2011/167/UE z dnia 10 marca 2011 r. w sprawie upoważnienia do podjęcia wzmocnionej współpracy w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej ⁽¹⁾,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Na mocy decyzji 2011/167/UE upoważniono Belgię, Bułgarię, Republikę Czeską, Danię, Niemcy, Estonię, Irlandię, Grecję, Francję, Cypr, Łotwę, Litwę, Luksemburg, Węgry, Malte, Niderlandy, Austrię, Polskę, Portugalie, Rumunię, Słowenię, Słowację, Finlandię, Szwecję i Zjednoczone Królestwo (zwane dalej „uczestniczącymi państwami członkowskimi”) do podjęcia między sobą wzmocnionej współpracy w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej.

(2) Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1257/2012 z dnia 17 grudnia 2012 r. wprowadzającym wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej ⁽²⁾ niektórym patentom europejskim udzielonym przez Europejski Urząd Patentowy zgodnie z zasadami i procedurami określonymi Konwencją o udzielaniu patentów europejskich z dnia 5 października 1973 r., zmienioną

dnia 17 grudnia 1991 r. i dnia 29 listopada 2000 r. (zwaną dalej „konwencją o patencie europejskim”), należy, na wniosek właściciela patentu, nadać jednolity skutek w uczestniczących państwach członkowskich.

(3) Ustalenia dotyczące tłumaczeń patentów europejskich mających jednolity skutek w uczestniczących państwach członkowskich (zwanymi dalej „patentami europejskimi o jednolitym skutku”) powinny zostać dokonane w drodze osobnego rozporządzenia, zgodnie z art. 118 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

(4) Zgodnie z decyzją 2011/167/UE ustalenia dotyczące tłumaczeń patentów europejskich o jednolitym skutku powinny być proste i racjonalne pod względem kosztów. Powinny one odpowiadać ustaleniom zawartym we wniosku dotyczącym rozporządzenia Rady w sprawie ustaleń dotyczących tłumaczeń patentu Unii Europejskiej, przedstawionym przez Komisję dnia 30 czerwca 2010 r., z uwzględnieniem elementów kompromisowych zaproponowanych przez prezydencję w listopadzie 2010 r., które uzyskały w Radzie szerokie poparcie.

(5) Takie ustalenia dotyczące tłumaczeń powinny zapewniać pewność prawną i stymulować innowacje oraz w szczególności przynosić korzyści małym i średnim przedsiębiorstwom (MŚP). Powinny one ułatwić dostęp do patentu europejskiego o jednolitym skutku oraz do systemu patentowego jako całości, a także obniżyć koszty tego dostępu i zapewnić jego bezpieczeństwa pod względem prawnym.

(6) Ponieważ do udzielania patentów europejskich właściwy jest Europejski Urząd Patentowy, ustalenia dotyczące tłumaczeń patentów europejskich o jednolitym skutku powinny opierać się na obecnie stosowanej przez Europejski Urząd Patentowy procedurze. Takie ustalenia powinny zmierzać do zapewnienia niezbędnej równowagi między interesem podmiotów gospodarczych a interesem publicznym pod względem kosztów postępowania oraz dostępności informacji technicznych.

(7) Bez uszczerbku dla ustaleń przejściowych, w przypadku opublikowania opisu patentu europejskiego o jednolitym skutku zgodnie z art. 14 ust. 6 konwencji o patencie europejskim, żadne dalsze tłumaczenia nie powinny być wymagane. Art. 14 ust. 6 tej konwencji stanowi, że opis patentu europejskiego publikuje się w języku postępowania przed Europejskim Urzędem Patentowym i zawiera on tłumaczenie zastrzeżeń na dwa pozostałe języki urzędowe Europejskiego Urzędu Patentowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 76 z 22.3.2011, s. 53.

⁽²⁾ Zob. 1 s. niniejszego Dziennika Urzędowego.

- (8) W przypadku sporu dotyczącego patentu europejskiego o jednolitym skutku uzasadniony jest wymóg, aby właściciel patentu przedstawił, na żądanie domniemanego sprawcy naruszenia, pełne tłumaczenie patentu na język urzędowy uczestniczącego państwa członkowskiego, w którym miało miejsce domniemane naruszenie, albo państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę domniemany sprawca naruszenia. Właściciel patentu powinien mieć również obowiązek przedstawienia, na żądanie sądu w uczestniczących państwach członkowskich właściwego do rozstrzygnięcia sporów dotyczących patentu europejskiego o jednolitym skutku, pełnego tłumaczenia patentu na język używany w postępowaniu przed tym sądem. Takie tłumaczenia nie powinny być wykonywane w sposób zautomatyzowany, a ich koszt powinien pokrywać właściciel patentu.
- (9) W przypadku sporu dotyczącego roszczenia o odszkodowanie sąd, przed którym prowadzone jest postępowanie, powinien wziąć pod uwagę, że przed otrzymaniem tłumaczenia na jego własny język domniemany sprawca mógł działać w dobrej wierze, nie wiedząc lub nie mając uzasadnionych powodów, aby wiedzieć, że narusza patent. Właściwy sąd powinien ocenić okoliczności rozpatrywanego przypadku i wziąć pod uwagę m.in. fakt, czy domniemany sprawca naruszenia jest MŚP działającym tylko na poziomie lokalnym, język postępowania przed Europejskim Urzędem Patentowym oraz, w okresie przejściowym, tłumaczenie przedłożone wraz z wnioskiem o rejestrację jednolitego skutku.
- (10) W celu ułatwienia dostępu do patentów europejskich o jednolitym skutku, w szczególności dla MŚP, zgłaszający powinni mieć możliwość dokonania zgłoszenia patentowego w Europejskim Urzędzie Patentowym w dowolnym języku urzędowym Unii. Jako środek uzupełniający, niektórzy zgłaszający uzyskujący patenty europejskie o jednolitym skutku, którzy dokonali europejskiego zgłoszenia patentowego w jednym z języków urzędowych Unii, niebędącym językiem urzędowym Europejskiego Urzędu Patentowego i których miejsce zamieszkania lub siedzibę lub główne miejsce prowadzenia działalności znajduje się w państwie członkowskim, powinni otrzymywać dodatkowy zwrot kosztów tłumaczenia z języka zgłoszenia patentowego na język postępowania przed Europejskim Urzędem Patentowym, wykraczający poza obecną praktykę Europejskiego Urzędu Patentowego. Takimi zwrotami powinien zarządzać Europejski Urząd Patentowy zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) nr 1257/2012.
- (11) W celu zwiększania dostępności informacji patentowej oraz upowszechniania wiedzy technicznej, w najwcześniejszym możliwym terminie należy udostępnić tłumaczenia maszynowe zgłoszeń patentowych i opisów na wszystkie języki urzędowe Unii. Prace nad opracowaniem systemu tłumaczeń maszynowych prowadzi Europejski Urząd Patentowy i stanowi on bardzo ważne narzędzie mające usprawnić dostęp do informacji patentowej i szeroko upowszechnić wiedzę techniczną. Udostępnienie w odpowiednim czasie wysokiej jakości tłumaczeń maszynowych europejskich zgłoszeń patentowych i opisów na wszystkie języki urzędowe Unii byłoby korzystne dla wszystkich użytkowników europejskiego systemu patentowego. Tłumaczenia maszynowe są kluczowym elementem polityki Unii Europejskiej. Takie tłumaczenia maszynowe powinny służyć wyłącznie celom informacyjnym, nie powinny natomiast wywoływać żadnych skutków prawnych.
- (12) W okresie przejściowym, przed udostępnieniem systemu wysokiej jakości tłumaczeń maszynowych na wszystkie języki urzędowe Unii, do wniosku o rejestrację jednolitego skutku, o którym mowa w art. 9 rozporządzenia (UE) nr 1257/2012, powinno być dołączone pełne tłumaczenie opisu patentu na język angielski, jeśli językiem postępowania przed Europejskim Urzędem Patentowym jest francuski lub niemiecki, bądź na dowolny język urzędowy państwa członkowskiego będący językiem urzędowym Unii, jeśli językiem postępowania przed Europejskim Urzędem Patentowym jest angielski. Te ustalenia zapewniłyby w okresie przejściowym dostępność wszystkich patentów europejskich o jednolitym skutku w języku angielskim, który jest językiem zwyczajowo stosowanym w dziedzinie międzynarodowych badań i publikacji technicznych. Ponadto takie ustalenia zapewniłyby publikację tłumaczeń patentów europejskich o jednolitym skutku w innych urzędowych językach uczestniczących państw członkowskich. Takie tłumaczenia nie powinny być wykonywane w sposób zautomatyzowany, a ich wysoka jakość powinna przyczyniać się do doskonalenia przez Europejski Urząd Patentowy oprogramowania tłumaczącego. Wspomagałyby one również upowszechnianie informacji patentowej.
- (13) Okres przejściowy powinien zakończyć się z chwilą udostępnienia wysokiej jakości tłumaczeń maszynowych na wszystkie języki urzędowe Unii, z zastrzeżeniem regularnej i obiektywnej oceny jakości dokonywanej przez komitet niezależnych ekspertów powołany przez uczestniczące państwa członkowskie w ramach Europejskiej Organizacji Patentowej, w którego skład wchodziłoby przedstawiciele Europejskiego Urzędu Patentowego oraz użytkownicy europejskiego systemu patentowego. Biorąc pod uwagę obecny etap rozwoju technicznego, można założyć, że wysokiej jakości tłumaczenia maszynowe staną się dostępne za nie więcej niż 12 lat. W związku z tym okres przejściowy powinien wygasnąć 12 lat od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, o ile nie zostanie podjęta decyzja o zakończeniu go w wcześniejszym terminie.
- (14) Ponieważ przepisy materialne mające zastosowanie do patentu europejskiego o jednolitym skutku są zawarte w rozporządzeniu (UE) nr 1257/2012 oraz uzupełnione ustaleniami dotyczącymi tłumaczeń zawartymi w niniejszym rozporządzeniu, data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia powinna zbiegać się z datą rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (UE) nr 1257/2012.
- (15) Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla zasad regulujących system językowy instytucji Unii ustanowiony zgodnie z art. 342 TFUE oraz dla rozporządzenia Rady nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r. w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej⁽¹⁾. Niniejsze rozporządzenie jest oparte

(¹) Dz.U. 17 z 6.10.1958, s. 385/58.

na systemie językowym Europejskiego Urzędu Patentowego i nie należy go uważać za ustanawiające szczególnie system językowy dla Unii ani ustanawiające precedens dla ograniczonego systemu językowego w jakimkolwiek przyszłym instrumencie prawnym Unii.

- (16) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, tj. utworzenie jednolitego i uproszczonego systemu tłumaczenia patentów europejskich o jednolitym skutku, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki niniejszego rozporządzenia, możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania, w stosownych przypadkach w drodze wzmocnionej współpracy, zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie wprowadza wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej zgodnie z upoważnieniem zawartym w decyzji 2011/167/UE w odniesieniu do mających zastosowanie ustaleń dotyczących tłumaczeń.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „patent europejski o jednolitym skutku” oznacza patent europejski mający jednolity skutek w uczestniczących państwach członkowskich na mocy rozporządzenia (UE) nr 1257/2012;
- b) „język postępowania” oznacza język postępowania przed Europejskim Urzędem Patentowym zdefiniowany w art. 14 ust. 3 Konwencji o udzielaniu patentów europejskich z dnia 5 października 1973 r., zmienionej dnia 17 grudnia 1991 r. i dnia 29 listopada 2000 r. (zwanej dalej „konwencją o patencie europejskim”).

Artykuł 3

Ustalenia dotyczące tłumaczeń patentu europejskiego o jednolitym skutku

1. Bez uszczerbku dla art. 4 i 6 niniejszego rozporządzenia, w przypadku opublikowania zgodnie z art. 14 ust. 6 konwencji o patencie europejskim opisu patentu europejskiego mającego jednolity skutek, nie wymaga się żadnych dalszych tłumaczeń.

2. Wniosek o rejestrację jednolitego skutku, o którym mowa w art. 9 rozporządzenia (UE) nr 1257/2012, składa się w języku postępowania.

Artykuł 4

Tłumaczenie w przypadku sporu

1. W przypadku sporu dotyczącego domniemanego naruszenia patentu europejskiego o jednolitym skutku, właściciel patentu przedstawia, na żądanie i zgodnie z wyborem domniemanego sprawcy naruszenia, pełne tłumaczenie patentu europejskiego o jednolitym skutku na język urzędowy uczestniczącego państwa członkowskiego, w którym miało miejsce domniemane naruszenie, albo państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę domniemany sprawca naruszenia.

2. W przypadku sporu dotyczącego patentu europejskiego o jednolitym skutku, właściciel patentu, na żądanie sądu w uczestniczących państwach członkowskich właściwego do rozstrzygnięcia sporów dotyczących patentów europejskich o jednolitym skutku, przedstawia w trakcie postępowania sądowego pełne tłumaczenie patentu na język używany w postępowaniu przed tym sądem.

3. Koszty tłumaczeń, o których mowa w ust. 1 i 2, ponosi właściciel patentu.

4. W przypadku sporu dotyczącego roszczenia o odszkodowanie, sąd, przed którym prowadzone jest postępowanie, ocenia i bierze pod uwagę, w szczególności w przypadku gdy domniemanym sprawcą naruszenia jest MŚP, osoba fizyczna lub organizacja typu non-profit, szkoła wyższa lub publiczna organizacja badawcza, czy przed otrzymaniem tłumaczenia, o którym mowa w ust. 1, domniemany sprawca naruszenia działał nie wiedząc lub nie mając uzasadnionych powodów, aby wiedzieć, że narusza patent europejski o jednolitym skutku.

Artykuł 5

Zarządzanie systemem zwrotu kosztów

1. Ze względu na fakt, że na mocy art. 14 ust. 2 konwencji o patencie europejskim zgłoszeń patentów europejskich można dokonywać w dowolnym języku, zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) nr 1257/2012, uczestniczące państwa członkowskie powierzają, w rozumieniu art. 143 konwencji o patencie europejskim, Europejskiemu Urzędowi Patentowemu zadanie zarządzania systemem zwrotu wszystkich kosztów tłumaczeń, do określonego pułapu, dla podmiotów dokonujących zgłoszeń patentowych w Europejskim Urzędzie Patentowym w jednym z języków urzędowych Unii niebędącym językiem urzędowym Europejskiego Urzędu Patentowego.

2. System zwrotu kosztów, o którym mowa w ust. 1, jest utrzymywany z opłat, o których mowa w art. 11 rozporządzenia (UE) nr 1257/2012 i jest dostępny jedynie dla MŚP, osób fizycznych, organizacji typu non-profit, szkół wyższych oraz publicznych instytutów badawczych, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę lub główne miejsce prowadzenia działalności w państwie członkowskim.

Artykuł 6

Środki przejściowe

1. W okresie przejściowym, który rozpoczyna się w dniu rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, do wniosku o rejestrację jednolitego skutku, o którym mowa w art. 9 rozporządzenia (UE) nr 1257/2012, dołącza się:

- a) jeśli językiem postępowania jest francuski lub niemiecki, pełne tłumaczenie opisu patentu europejskiego na język angielski; lub
- b) jeśli językiem postępowania jest angielski, pełne tłumaczenie opisu patentu europejskiego na dowolny inny język urzędowy Unii.

2. Zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) nr 1257/2012 uczestniczące państwa członkowskie powierzają, w rozumieniu art. 143 konwencji o patencie europejskim, Europejskiemu Urzędowi Patentowemu zadanie publikacji tłumaczeń, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w najwcześniejszym możliwym terminie po dacie złożenia wniosku o rejestrację jednolitego skutku, o którym mowa w art. 9 rozporządzenia (UE) nr 1257/2012. Tekst takich tłumaczeń nie wywołuje żadnych skutków prawnych i służy jedynie celom informacyjnym.

3. Sześć lat po dacie rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia i następnie co dwa lata, komitet niezależnych ekspertów dokonuje obiektywnej oceny dostępności systemu wysokiej jakości tłumaczeń maszynowych zgłoszeń patentowych i opisów na wszystkie języki urzędowe Unii, opracowanego przez Europejski Urząd Patentowy. Komitet ekspertów

powoływany jest przez uczestniczące państwa członkowskie w ramach Europejskiej Organizacji Patentowej, a w jego skład wchodzi przedstawiciele Europejskiego Urzędu Patentowego i organizacji pozarządowych reprezentujących użytkowników europejskiego systemu patentowego, zaproszeni przez Radę Administracyjną Europejskiej Organizacji Patentowej jako obserwatorzy zgodnie z art. 30 ust. 3 konwencji o patencie europejskim.

4. Na podstawie pierwszej z ocen, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, a następnie co dwa lata na podstawie kolejnych ocen, Komisja przedstawia Radzie sprawozdanie i, w stosownym przypadku, wnioski dotyczące zakończenia okresu przejściowego.

5. Jeśli okres przejściowy nie zostanie zakończony na wniosek Komisji, wygasa on 12 lat od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 7

Wejście w życie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r. lub od daty wejścia w życie porozumienia w sprawie Jednolitego Sądu Patentowego, w zależności od tego, która data jest późniejsza.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w uczestniczących państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2012 r.

W imieniu Rady
S. ALETRARIS
Przewodniczący

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

